

Inwonersonderzoek 2021

Sociaal domein

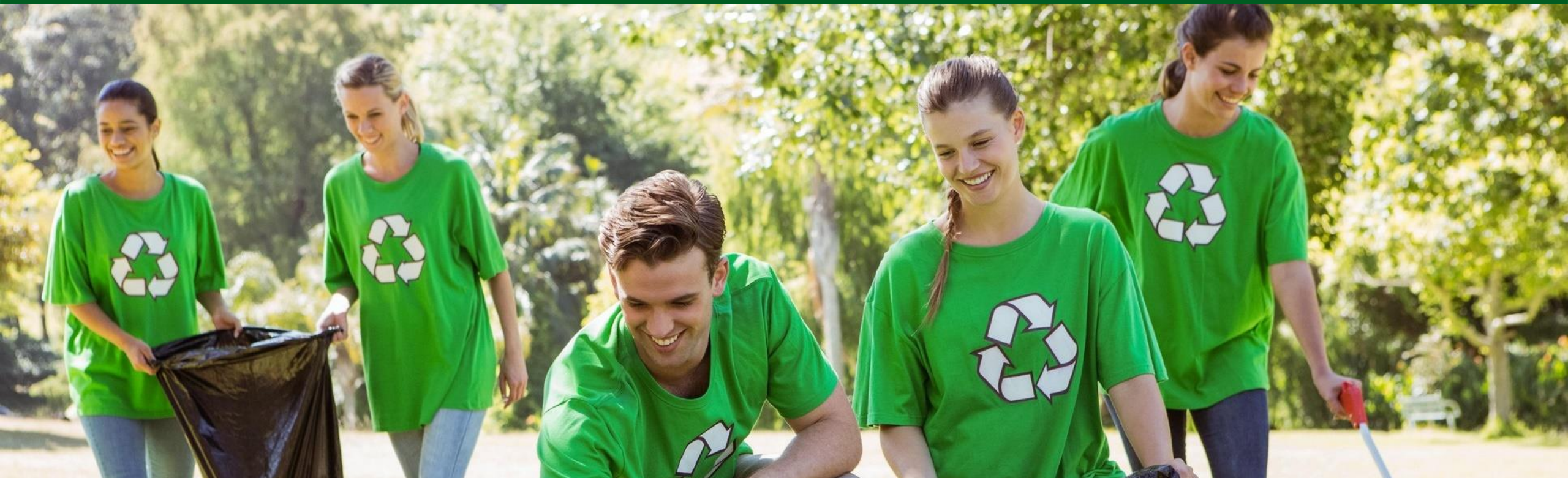

Vrijwilligerswerk	p. 3
Integratie	p. 15
GGD Haaglanden	p. 24
Jeugd	p. 30
Huiselijk geweld	P. 34
Emancipatie	p. 43
Sport en beweegactiviteiten	p. 57
Cultuurparticipatie	p. 72
Zwembaden en sporthallen	p. 81
Geluk en financiële situatie	p. 87
Onderzoeksverantwoording	p. 98
Colofon	p. 105

Inwonersonderzoek 2021

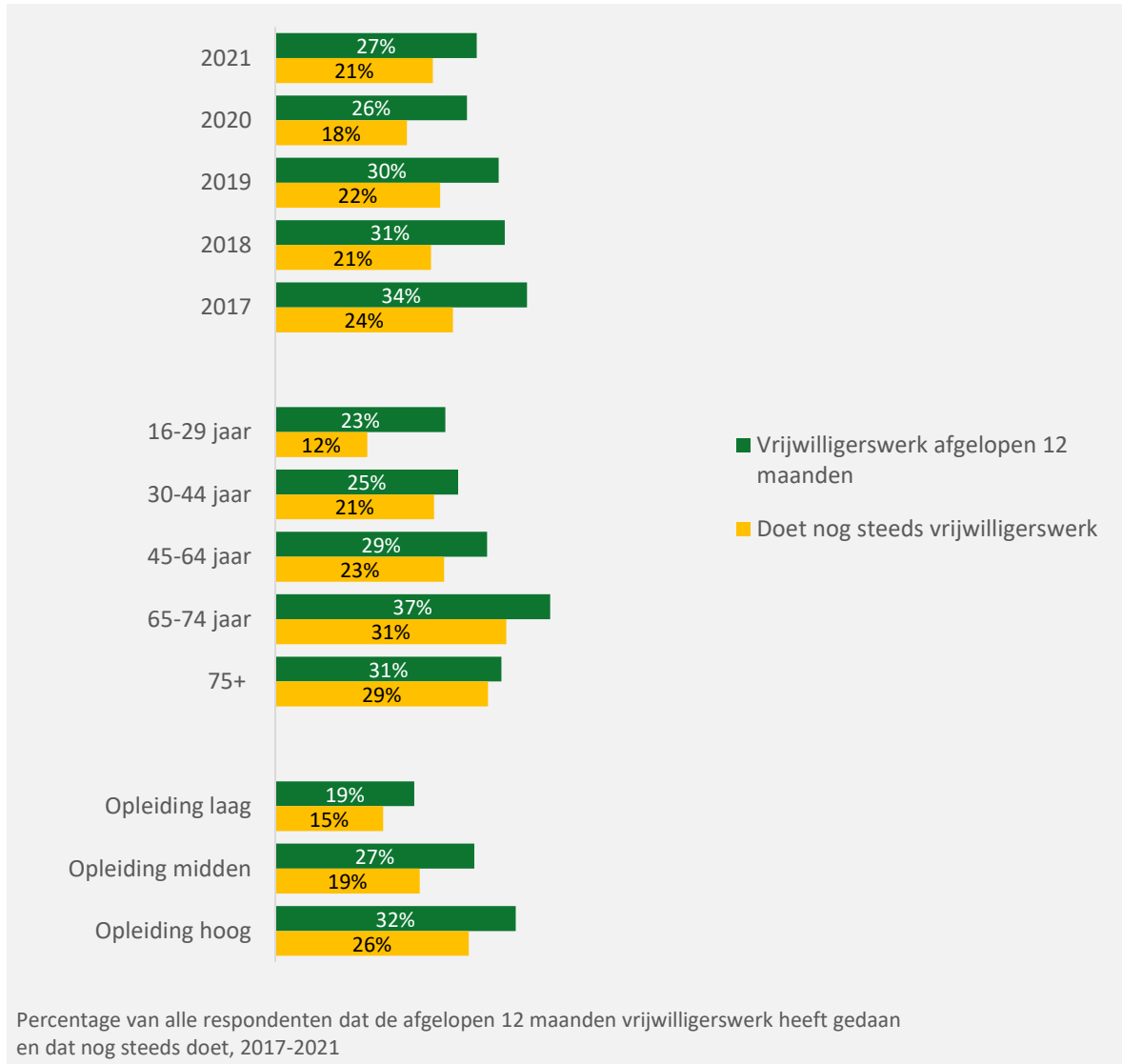
Vrijwilligerswerk

In dit hoofdstuk staat het vrijwilligerswerk in Den Haag centraal. Hierbij wordt ingegaan op het percentage actieve vrijwilligers, hoe actief zijn ze en in welke sectoren en wie zijn de potentiële vrijwilligers.

- Een kwart van de inwoners heeft de afgelopen 12 maanden vrijwilligerswerk gedaan (27%). Vergeleken met 2020 is het aantal inwoners dat vrijwilligerswerk doet gelijk gebleven. Dit aandeel ligt echter lager dan in 2017 toen nog een derde van de inwoners actief was als vrijwilliger (34%).
- De vrijwilligers zijn vooral actief in de sectoren maatschappelijke dienstverlening (28%) en sport (27%). Vooral het aandeel vrijwilligers in de sector maatschappelijke dienstverlening is ten opzichte van vorig jaar sterk gestegen (in 2020 was dit nog 15%). Daarnaast zijn vrijwilligers vaak actief in de kerk of levensbeschouwelijke organisaties (14%), het sociaal-cultureel werk (13%), de gezondheidszorg (eveneens 13%) en bewonersorganisaties (12%).
- De vrijwilligers doen over het algemeen al langer vrijwilligerswerk. Zes op de tien doen dit al langer dan 5 jaar (58%) en een kwart één tot vijf jaar (25%).
- De intensiteit waarmee inwoners vrijwilligerswerk doen, is ten opzichte van de voorgaande jaren gestegen. Zo is het percentage vrijwilligers dat meerdere keren per week vrijwilligerswerk doet gestegen van 26% in 2020 naar 39% in 2021.
- De meest actieve vrijwilligers zijn hoger opgeleiden (26%), inwoners uit tweepersoons huishoudens boven de 40 jaar en gezinnen met kinderen (beide 25%). Naar stadsdeel zijn inwoners van Scheveningen (29%) en Centrum (24%) het meest actief als vrijwilliger.
- Een derde van de inwoners geeft aan in de toekomst (meer) vrijwilligerswerk te willen doen (34%).
- Vrijwilligers zijn vooral gestopt omdat zij hier geen tijd meer voor hebben (19%).
- Vrijwilligers krijgen vaak een mondelinge blijk van waardering voor hun inzet (40%), maar ook wordt een vrijwilligersbijeenkomst georganiseerd (32%), een bloemetje of kaartje gestuurd (20%) of een vergoeding gegeven (15%). Een tiende van de vrijwilligers geeft aan geen blijk van waardering te krijgen (11%).

Wie doet vrijwilligerswerk? (1)

Iets meer dan een kwart van de inwoners heeft de afgelopen 12 maanden vrijwilligerswerk gedaan (27%). Eén op de vijf doet dit nog steeds (21%).

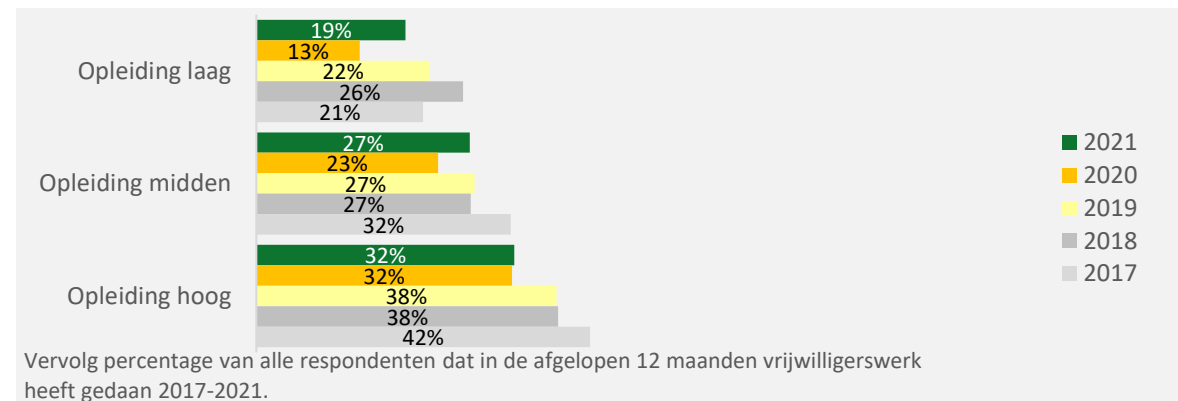
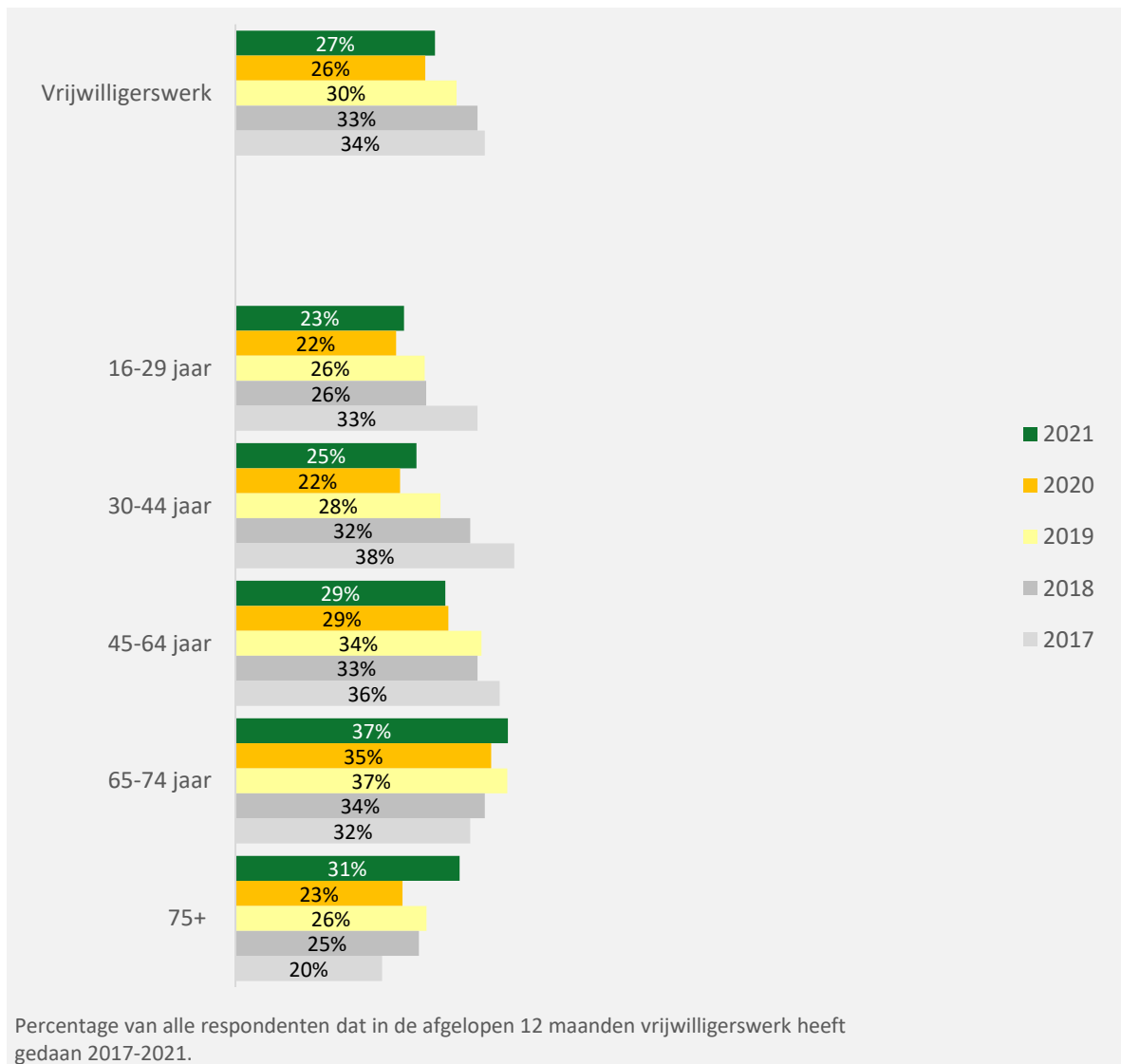
Het aandeel vrijwilligers verschilt enigszins per leeftijdsgroep. Van de inwoners tot 45 jaar heeft circa een kwart de afgelopen 12 maanden vrijwilligerswerk gedaan (resp. 23 en 25%). Inwoners tussen de 65 en 75 jaar doen relatief het vaakst vrijwilligerswerk (37%). Inwoners van 45 tot 65 jaar (29%) en 75-plussers (31%) hebben zich iets meer dan gemiddeld ingezet als vrijwilliger.

Naar opleidingsniveau zijn het meer dan gemiddeld hoger opgeleiden die actief zijn of zijn geweest als vrijwilliger (resp. 26% en 32%). Lager opgeleiden doen dit juist minder vaak (resp. 15% en 19%).

In Scheveningen is het aandeel dat vrijwilligerswerk heeft gedaan en nog steeds doet het hoogst (resp. 36% en 29%). Ook in Haagse Hout (31%), Centrum (30%) en Leidschenveen-Ypenburg (29%) ligt het percentage dat vrijwilligerswerk heeft gedaan boven het gemiddelde.

Vergeleken met vorig jaar is het aandeel vrijwilligers vergelijkbaar. In 2017 waren echter meer inwoners actief als vrijwilliger (34%).

Wie doet vrijwilligerswerk? (2)

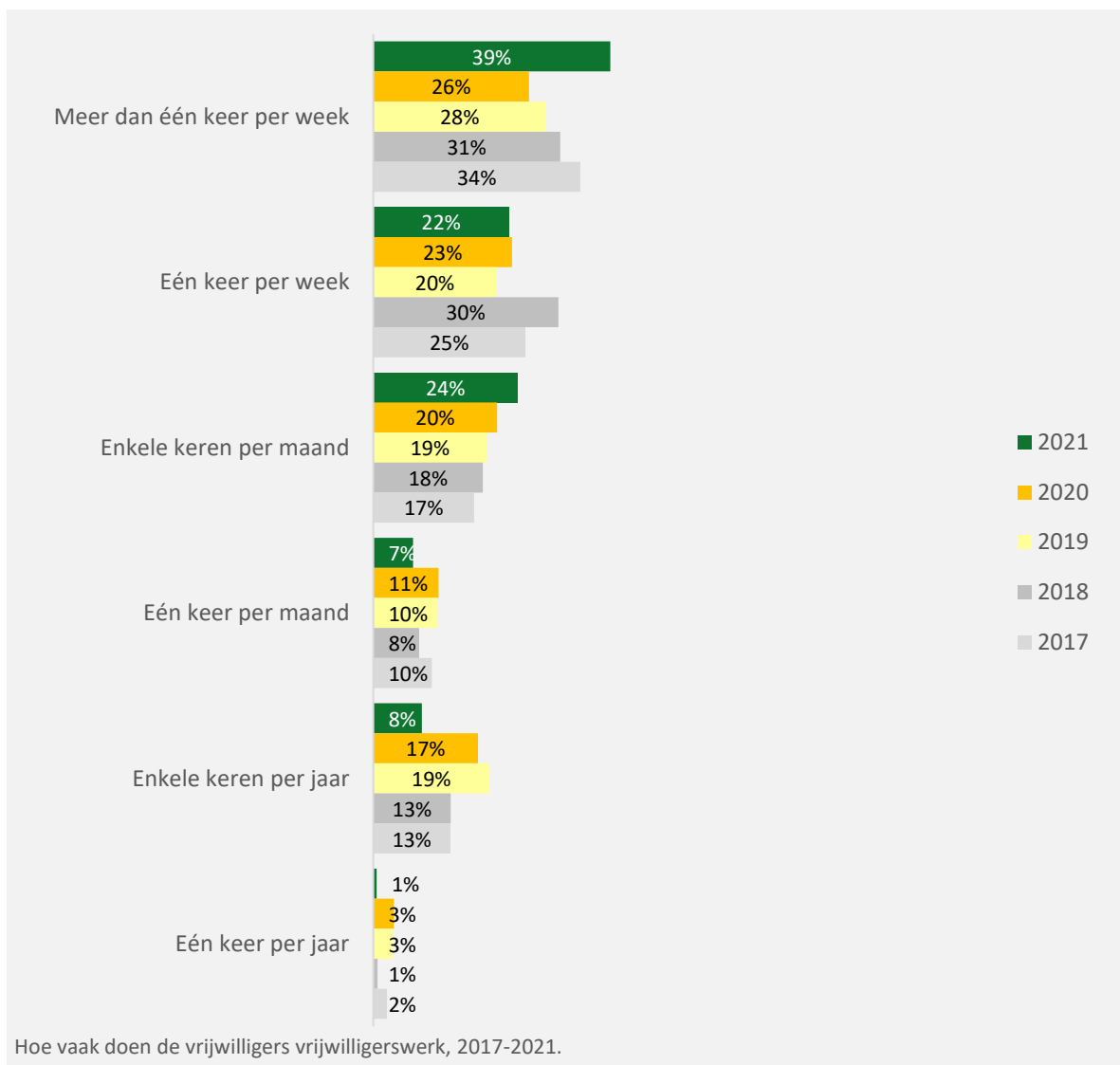

In de jaren 2017 tot en met 2020 sprake was er sprake van een dalende trend in het aandeel inwoners dat in de afgelopen 12 maanden vrijwilligerswerk heeft gedaan. Dit jaar is het aandeel echter nagenoeg gelijk gebleven (26% in 2020, 27% in 2021).

In de afgelopen jaren is het aandeel inwoners in de pensioenleeftijd (67-plus) toegenomen (CBS, 2021). Het aandeel vrijwilligers in deze leeftijdscategorie ligt hoger dan gemiddeld (65-74 jaar 37%, 75-plussers 31%) en is ten opzichte van 2020 toegenomen (in 2020 resp. 35% en 23%). Dit zou een mogelijke oorzaak kunnen zijn voor de breuk in de dalende trend van het aandeel inwoners dat in de afgelopen 12 maanden vrijwilligerswerk heeft gedaan.

Ten opzichte van vorig jaar is het aandeel laag- en middelbaar opgeleiden dat vrijwilligers werk doet ook gestegen (van 13% naar 19% en van 23% naar 27%). Voor hoger opgeleiden is het percentage gelijk gebleven.

Regelmaat vrijwilligerswerk

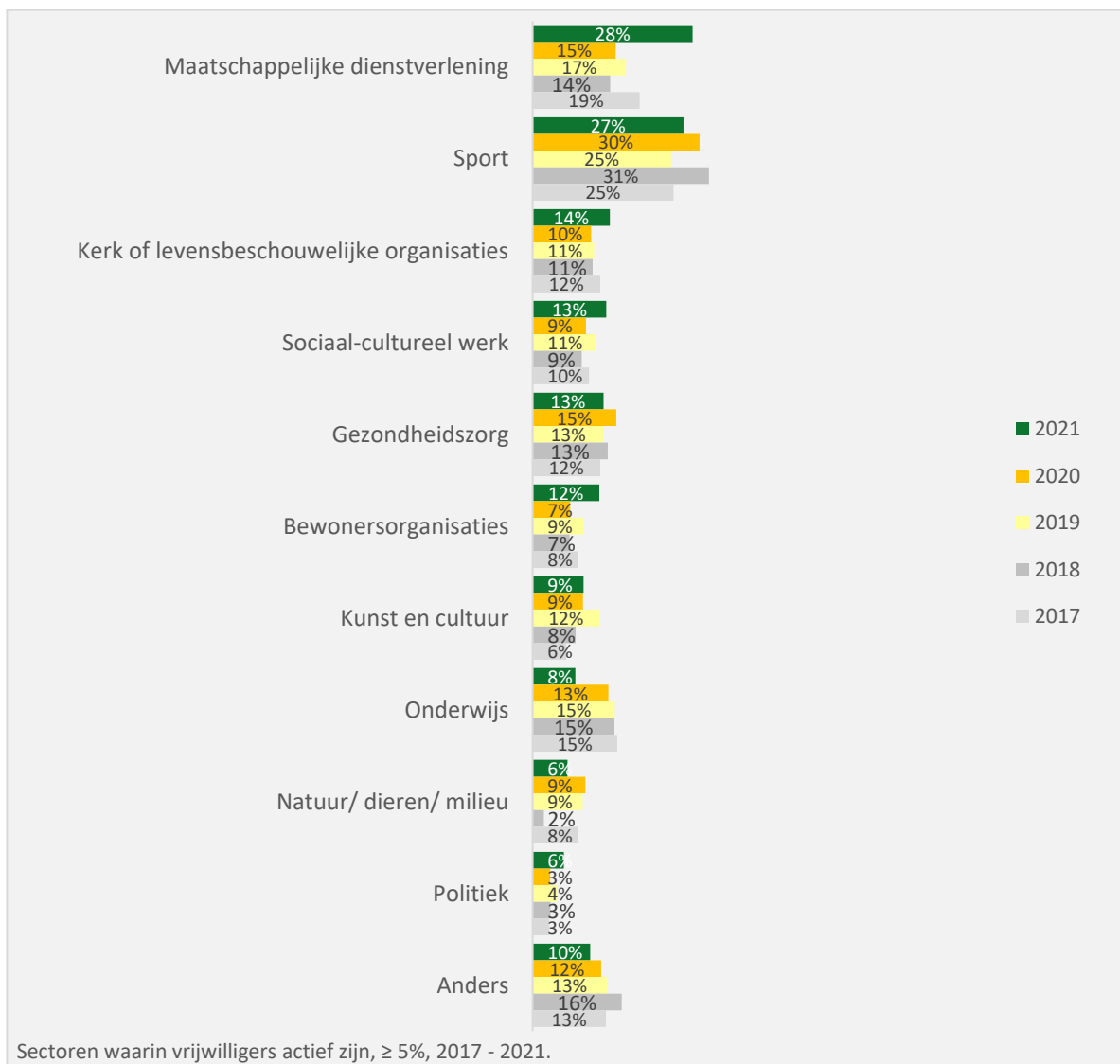
Zes op de tien vrijwilligers doen minstens één keer per week vrijwilligerswerk (61%). De overige vrijwilligers doen dit enkele keren per maand (24%) of één keer per maand (7%).

Vrijwilligers in de leeftijdscategorie 65 tot 75 jaar verrichten meer dan gemiddeld wekelijks vrijwilligerswerk (77%).

Eén- en tweepersoonshuishoudens onder de 40 jaar doen dit minder vaak wekelijks (40%), en juist vaker maandelijks (47%).

De intensiteit waarmee vrijwilligers vrijwilligerswerk doen, is ten opzichte van de voorgaande jaren gestegen. Waar er tussen 2017 en 2020 een dalende trend zichtbaar was in het percentage dat meerdere keren per week vrijwilligerswerk deed, is dit percentage het afgelopen jaar sterk gestegen (van 26% in 2020 naar 39% in 2021).

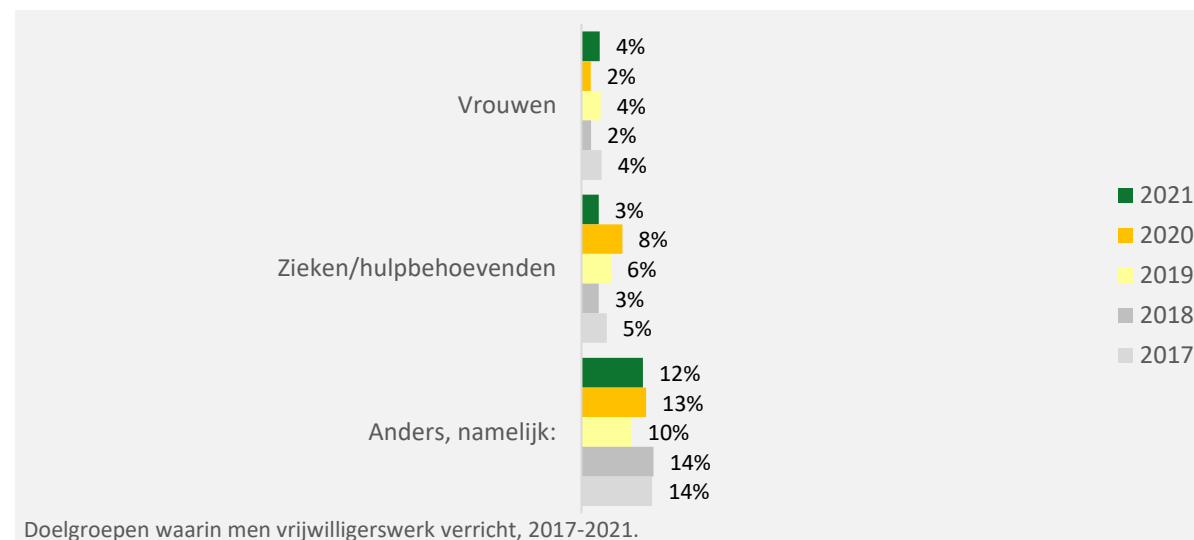
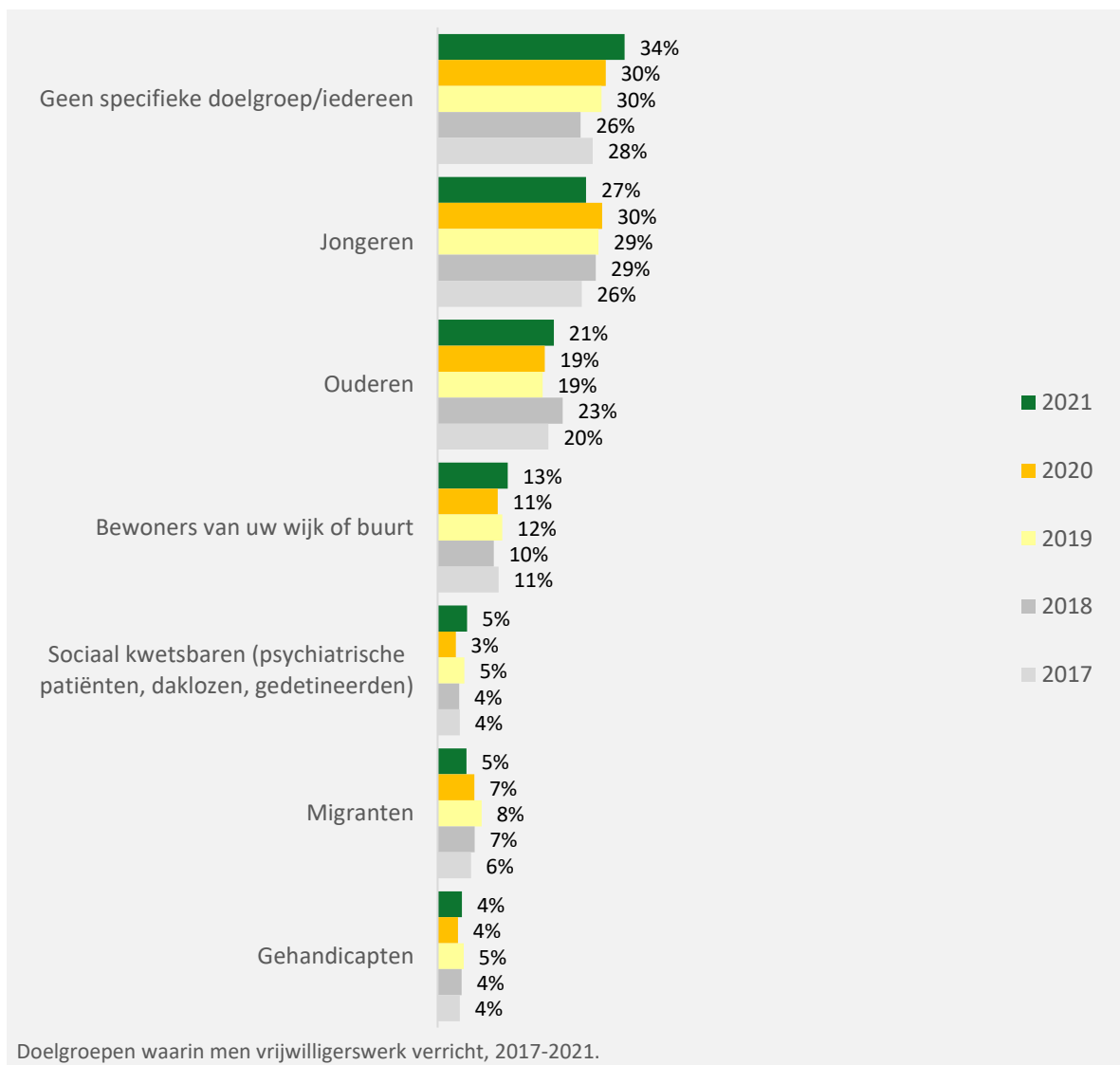
Sectoren vrijwilligerswerk

Men is het meest actief als vrijwilliger in de maatschappelijke dienstverlening (28%), op de voet gevolgd door de sportsector (27%). Andere sectoren waar vrijwilligers vaker actief zijn, zijn de kerk of levensbeschouwelijke organisaties (14%), het sociaal-cultureel werk (13%), de gezondheidszorg (eveneens 13%) en bewonersorganisaties (12%).

Gezinnen met kinderen zijn meer dan gemiddeld actief in de sportsector (43%), het onderwijs (15%) en de sector kunst en cultuur (12%). Vrijwilligers uit de één- en tweepersoonshuishoudens tot 40 jaar zijn gemiddeld vaker actief in de maatschappelijke dienstverlening (39%), het sociaal-cultureel werk (19%), bewonersorganisaties (17%) en de politiek (15%). Vrijwilligers uit de één- en tweepersoonshuishoudens ouder dan 40 jaar zijn meer dan gemiddeld actief in de maatschappelijke dienstverlening (31%) en de gezondheidszorg (17%). Het aandeel vrijwilligers in de gezondheidszorg is het hoogst in de leeftijdscategorie 75-plussers (26%). Ook zijn 75-Plussers zijn vaker actief in de kerk of levensbeschouwelijke organisaties (30%).

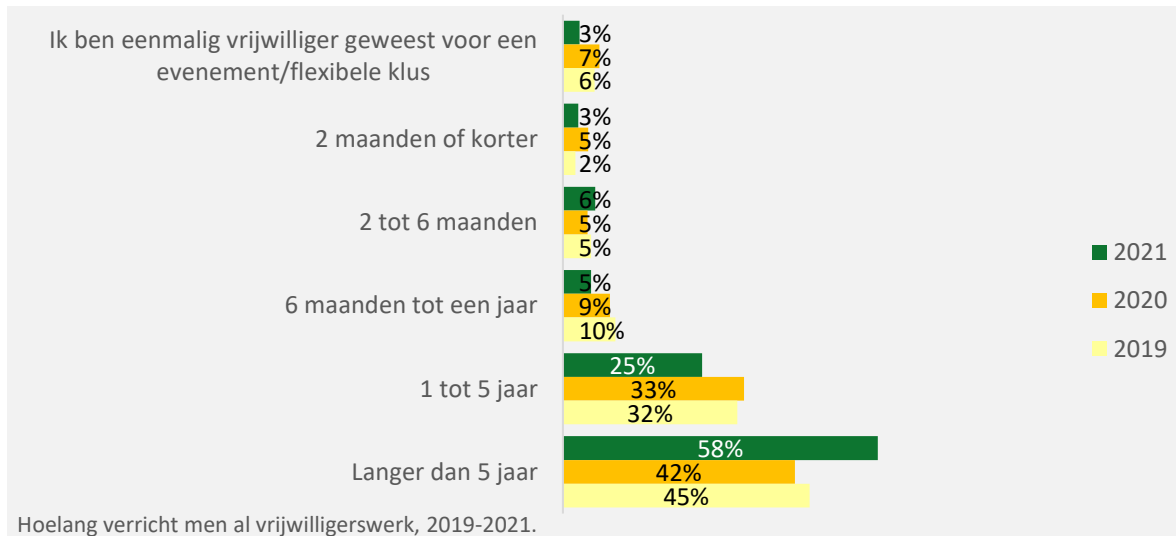
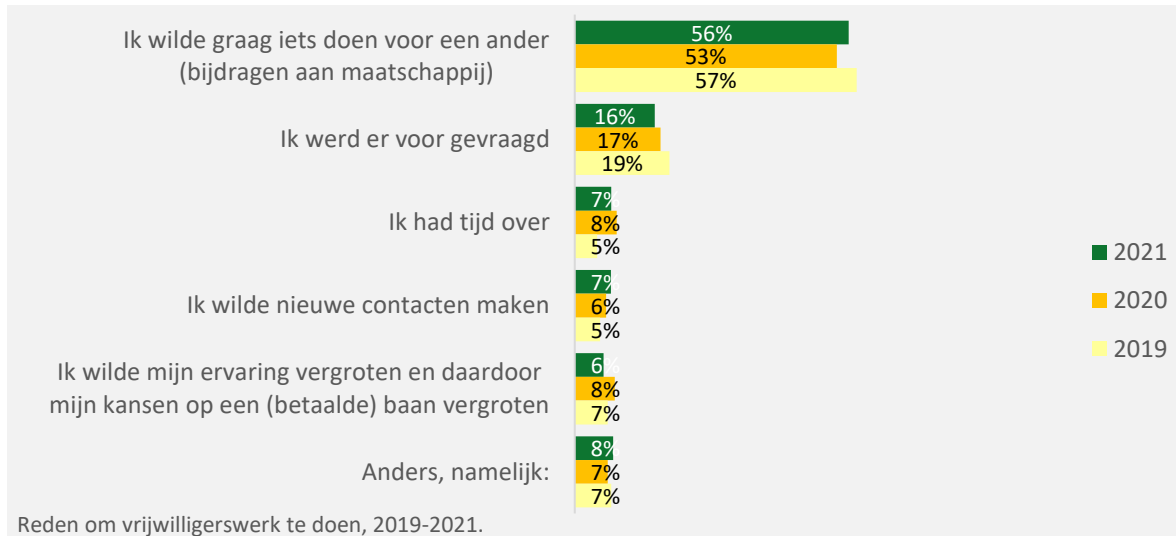
Ten opzichte van vorig jaar is het aandeel vrijwilligers in de maatschappelijke dienstverlening sterk toegenomen (van 15% in 2020 naar 28% in 2021). Ook in de kerk of levensbeschouwelijke organisaties (van 10% naar 14%) en het sociaal-cultureel werk (van 9% naar 13%) zijn vrijwilligers dit jaar vaker actief. Het aandeel vrijwilligers dat actief is op sportgebied schommelt enigszins door de jaren heen, en is vergeleken met de vorige meting iets afgenomen (van 30% in 2020 naar 27% in 2021). Het aandeel vrijwilligers in het onderwijs is het afgelopen jaar gedaald (van 13% in 2020 naar 8% in 2021).

Bij een derde van de vrijwilligers is het vrijwilligerswerk niet gericht op een specifieke doelgroep (34%). Wanneer dit wel het geval is, gaat het bij iets meer dan een kwart om jongeren (27%) en bij één op de vijf om ouderen (21%). Andere doelgroepen waarvoor vrijwilligers actief zijn, zijn bewoners uit de wijk of buurt (13%), sociaal kwetsbaren (5%), migranten (eveneens 5%), gehandicapten (4%), vrouwen (4%) en zieken of hulpbehoevenden (3%).

Op hoofdlijnen wijken de doelgroepen niet echt af van vorig jaar. Alleen het werk voor jongeren en zieken of hulpbehoevenden is sinds 2020 gedaald, en het werk voor ouderen en bewoners van de wijk of buurt is sinds 2018 juist ieder jaar iets gestegen.

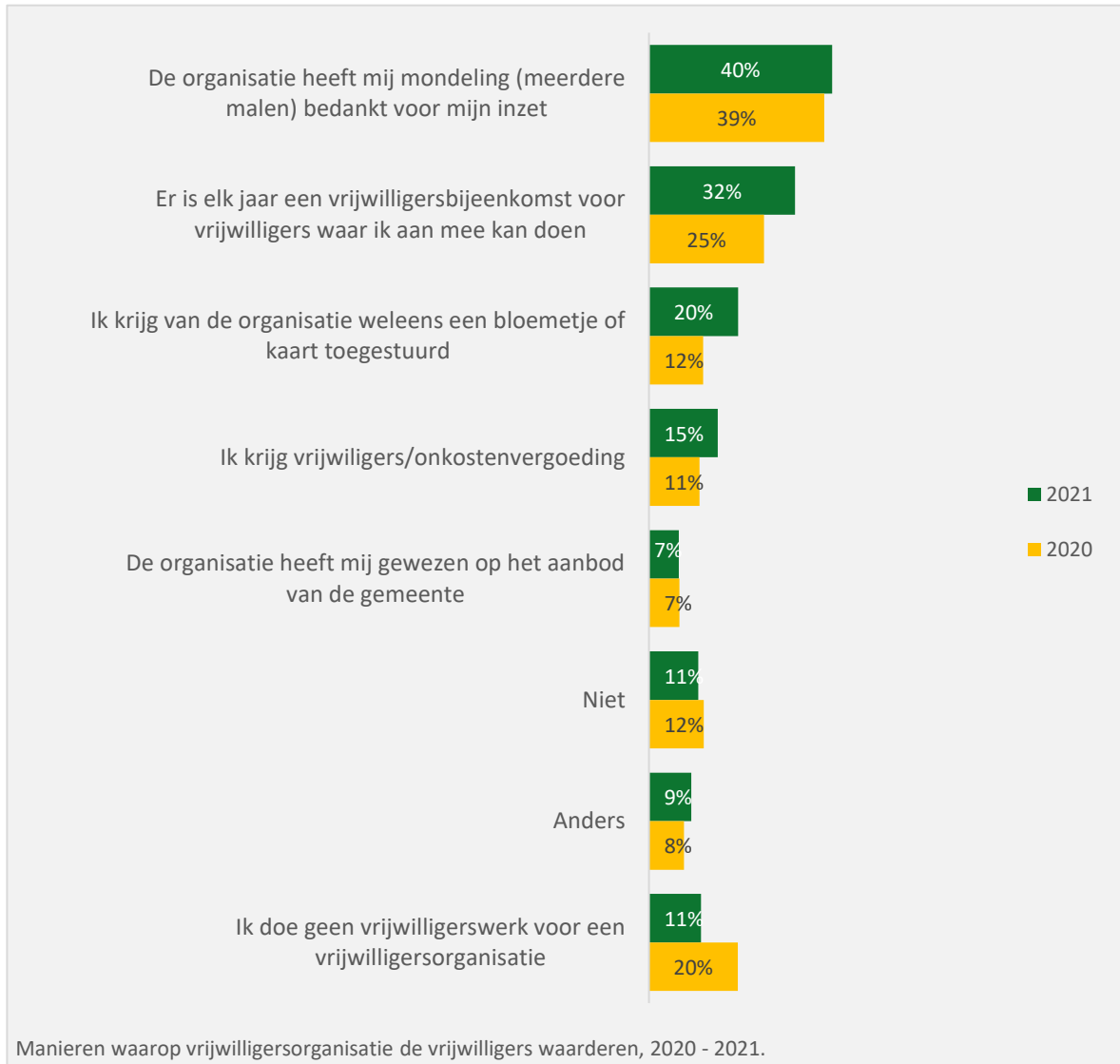
Redenen voor en lengte van verrichten vrijwilligerswerk

Het overgrote deel doet vrijwilligerswerk omdat zij graag iets voor een ander doen en op die manier een bijdrage levert aan de maatschappij (56%). Eén op de zes is hiervoor gevraagd (16%). Andere redenen zijn tijd over hebben (7%), nieuwe contacten opdoen (eveneens 7%), het vergroten van de ervaring en daarmee de kans op een (betaalde) baan (6%) of andere redenen (7%). Deze cijfers zijn nagenoeg gelijk aan de afgelopen jaren.

Zes op de tien vrijwilligers doen dit al langer dan vijf jaar (58%) en een kwart één tot vijf jaar (25%). Voor een klein deel betrof het een eenmalige inzet voor een evenement of een flexibele klus (3%). Ten opzichte van vorig jaar is het aandeel dat al langer dan vijf jaar vrijwilligerswerk doet gestegen (van 42% in 2020 naar 58% in 2021), en het aandeel dat dit één tot vijf jaar doet is gedaald (van 33% in 2020 naar 25% in 2021).

Waardering van vrijwilligerswerk

De vrijwilligers is gevraagd op welke manieren zij gewaardeerd worden voor hun inzet voor anderen en/of voor de stad, specifiek door de vrijwilligersorganisatie.

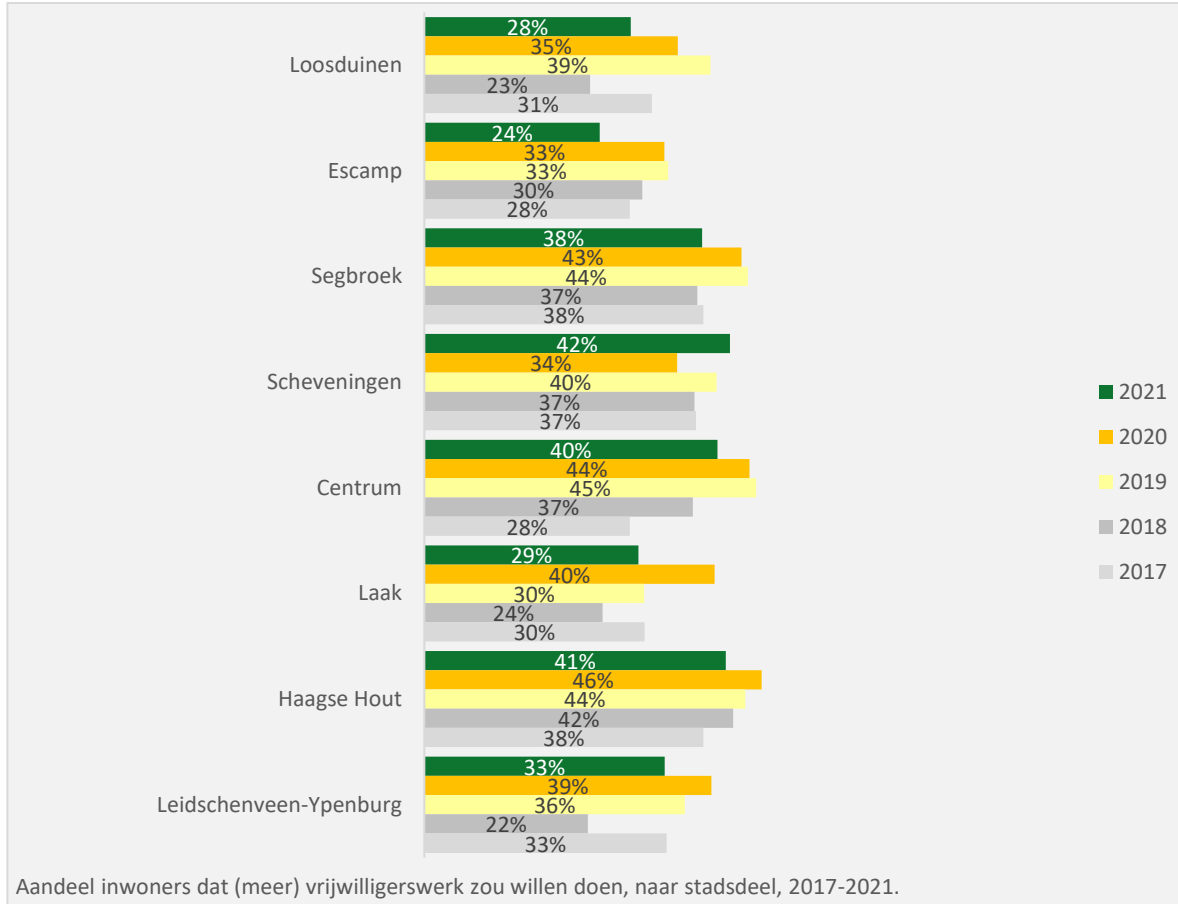
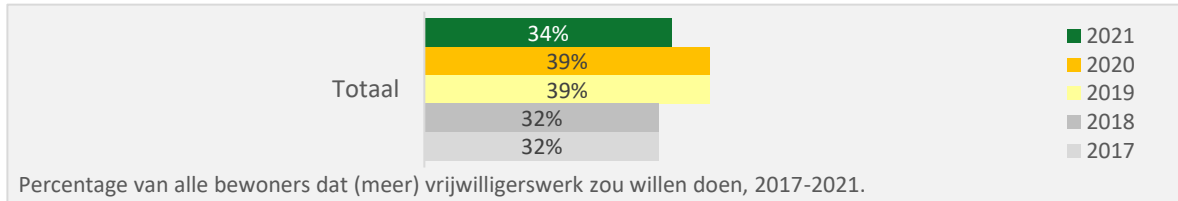
Vier op de tien vrijwilligers hebben (meerdere malen) een mondeling bedankje gekregen voor hun inzet (40%). Voor een derde van de vrijwilligers is er jaarlijks een bijeenkomst in de vorm van een feest, borrel, een uitje e.d. (32%). Een vijfde van de vrijwilligersorganisaties stuurt wel eens een bloemetje of een kaart (20%) en 15% zorgt voor een onkostenvergoeding.

Een kleiner deel is gewezen op het aanbod van de gemeente voor vrijwilligers zoals de Den Haag Doet webwinkel, de Den Haag Doet Vrijwilligersacademie en de Haagse Vrijwilligersprijzen (7%). Een iets groter deel wordt op een andere manier gewaardeerd zoals bijvoorbeeld met een cadeaubon of boekenbon (9%).

Iets meer dan één op de tien vrijwilligers geeft aan op geen enkele manier een blijk van waardering te krijgen van de vrijwilligersorganisatie waarvoor zij zich inzetten (11%).

Vergeleken met vorig jaar krijgen vrijwilligers vaker een bloemetjes (van 12% naar 20%) en wordt er vaker jaarlijks een vrijwilligersbijeenkomst georganiseerd (van 25% naar 32%). Het aandeel vrijwilligers dat niets krijgt is nauwelijks veranderd.

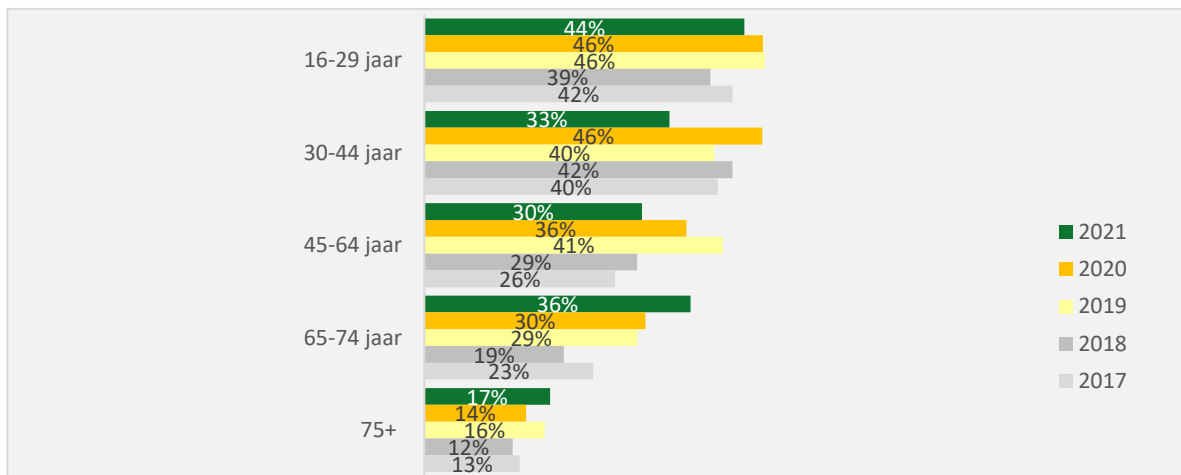
Bereidheid tot vrijwilligerswerk in de toekomst (1)

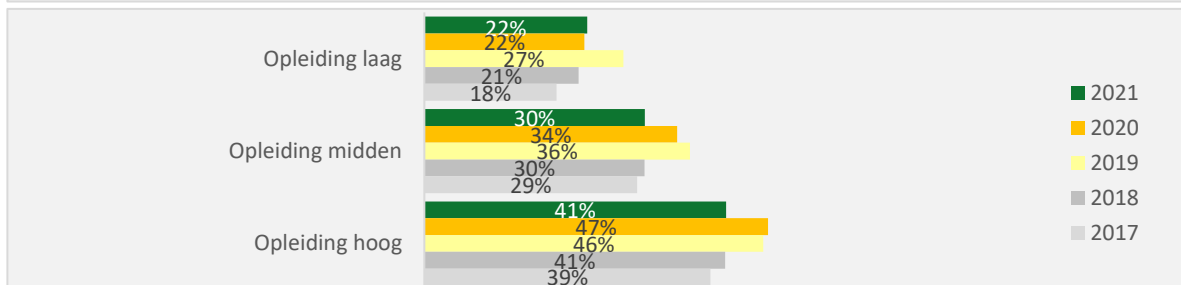
Een derde van de inwoners is bereid om in de toekomst (meer) vrijwilligerswerk te doen (34%). Dit aandeel is lager dan de twee voorgaande jaren (beide 39%). Relevant is het onderscheid tussen mensen die nu al vrijwilligerswerk doen en diegenen die dat niet doen. Zo willen vier op de tien huidige vrijwilligers (meer) vrijwilligerswerk doen (46%). Van de inwoners die niet actief zijn geweest als vrijwilliger, betreft dit drie op de tien (29%). In vergelijking met 2020 en 2019 is het aandeel dat (meer) vrijwilligerswerk wil doen weer iets gedaald (van 39% in 2019 en 2020 naar 34% in 2021).

Het percentage dat in de toekomst (meer) vrijwilligerswerk wil doen is het hoogst in de stadsdelen Scheveningen (42%), Haagse Hout (41%), Centrum (40%) en Segbroek (38%). In Escamp (24%) en Laak (29%) ligt het aandeel inwoners dat (meer) vrijwilligerswerk wil doen lager dan gemiddeld, Leidschenveen-Ypenburg scoort gemiddeld. In nagenoeg alle stadsdelen is het aandeel inwoners dat (meer) vrijwilligerswerk wil doen gedaald ten opzichte van vorig jaar, alleen in Scheveningen is er sprake van een stijging (van 34% in 2020 naar 42% in 2021).

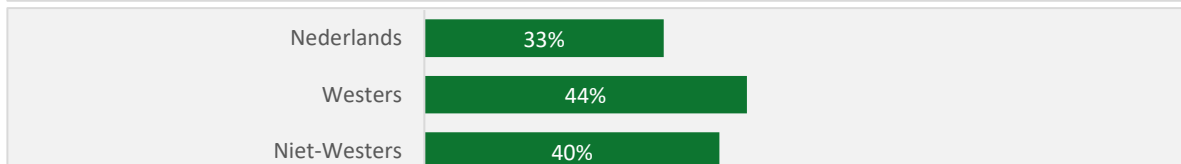
Bereidheid tot vrijwilligerswerk in de toekomst (2)

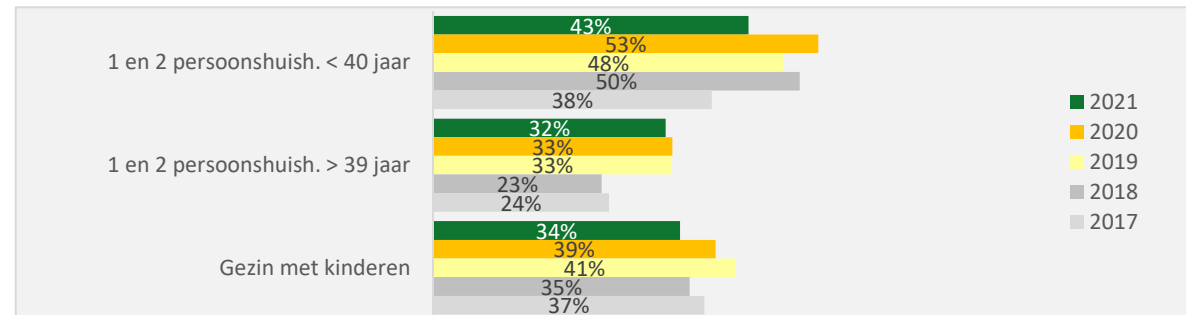
Aandeel inwoners dat meer vrijwilligerswerk zou willen doen, naar leeftijdscategorie, 2017-2021.

Aandeel inwoners dat (meer) vrijwilligerswerk zou willen doen, naar opleidingsniveau, 2017-2021.

Aandeel inwoners dat (meer) vrijwilligerswerk zou willen doen, naar etniciteit, 2017-2021.

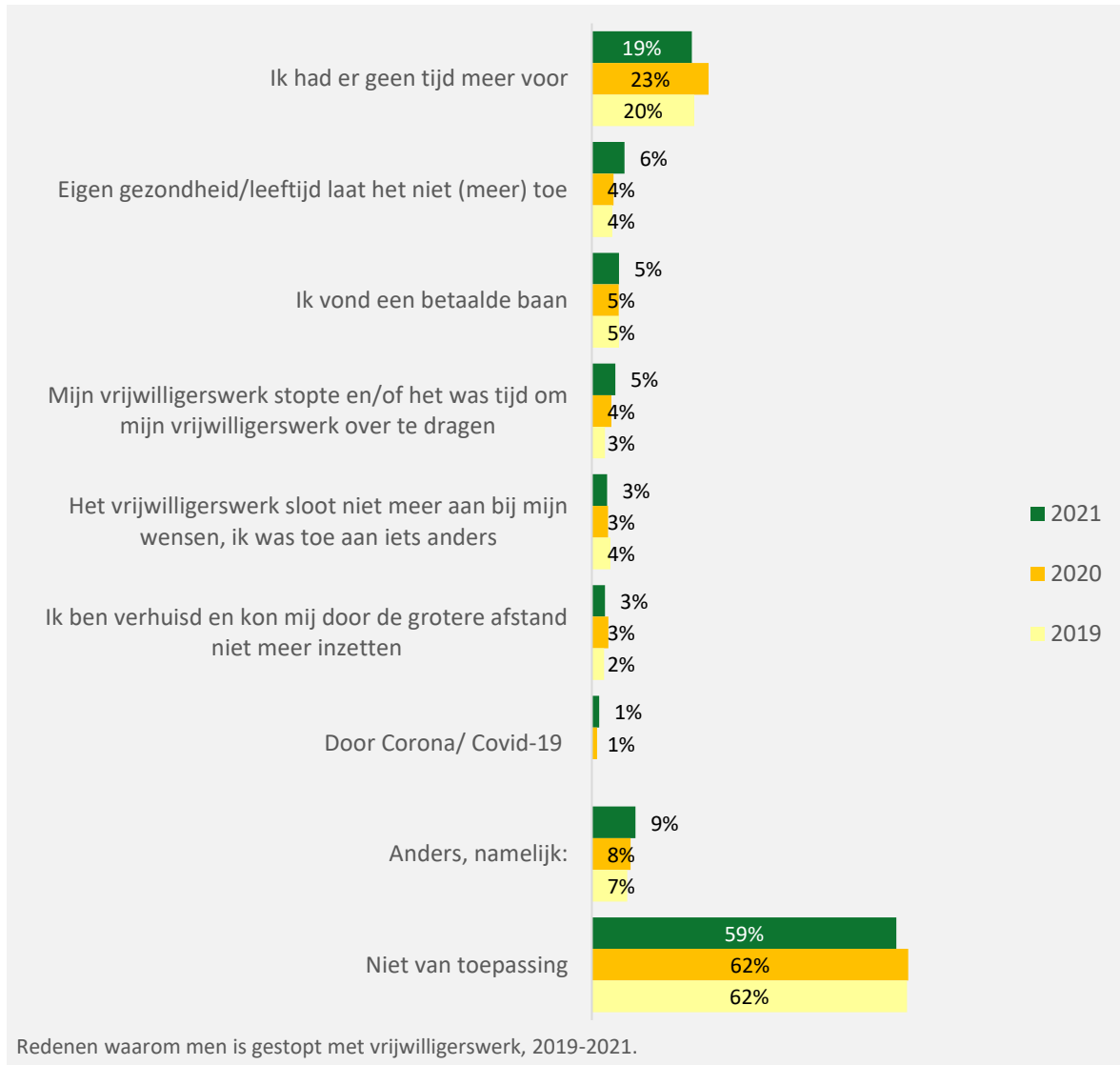

Aandeel inwoners dat (meer) vrijwilligerswerk zou willen doen, naar huishoudsamenstelling, 2017-2021.

Vooraf inwoners tot 30 jaar zijn meer dan gemiddeld bereid om in de toekomst (meer) vrijwilligerswerk te doen (44%), ook gaat het vaker om één- of tweepersoonshuishoudens jonger dan 40 jaar (43%) en hoger opgeleiden (41%). Daarnaast zijn inwoners met zowel een westerse als niet-westerse achtergrond meer dan gemiddeld bereid tot (meer) vrijwilligerswerk (resp. 44% en 40%).

Ten opzichte van vorig jaar is de bereidheid bij de meeste groepen gedaald, alleen onder de 65-plussers is de bereidheid toegenomen (van 30% naar 36% voor 65-75 jarige, en van 14% naar 17% voor 75-plussers).

Redenen om te stoppen met verrichten vrijwilligerswerk

Tijdgebrek is de voornaamste reden waarom inwoners die eerder vrijwilligerswerk deden, zijn gestopt. Een vijfde bracht dit als belangrijkste reden naar voren (19%).

Tussen de 1% en 6% noemt andere redenen, zoals: de gezondheid laat het niet meer toe, men vond een betaalde baan, het betrof tijdelijk vrijwilligerswerk, het sloot niet meer aan bij de wensen, men is verhuisd, men kon geen vrijwilligerswerk doen vanwege het coronavirus of om andere redenen.

Deze cijfers zijn vergelijkbaar met vorig jaar. Alleen het aandeel inwoners dat aangaf geen tijd meer te hebben voor het vrijwilligerswerk is iets gedaald (van 23% in 2020 naar 19% in 2021). Het aandeel dat aangaf dat de eigen gezondheid/leeftijd het niet (meer) toe laat is juist iets gestegen (van 4% in 2020 naar 6% in 2021).

Inwonersonderzoek 2021

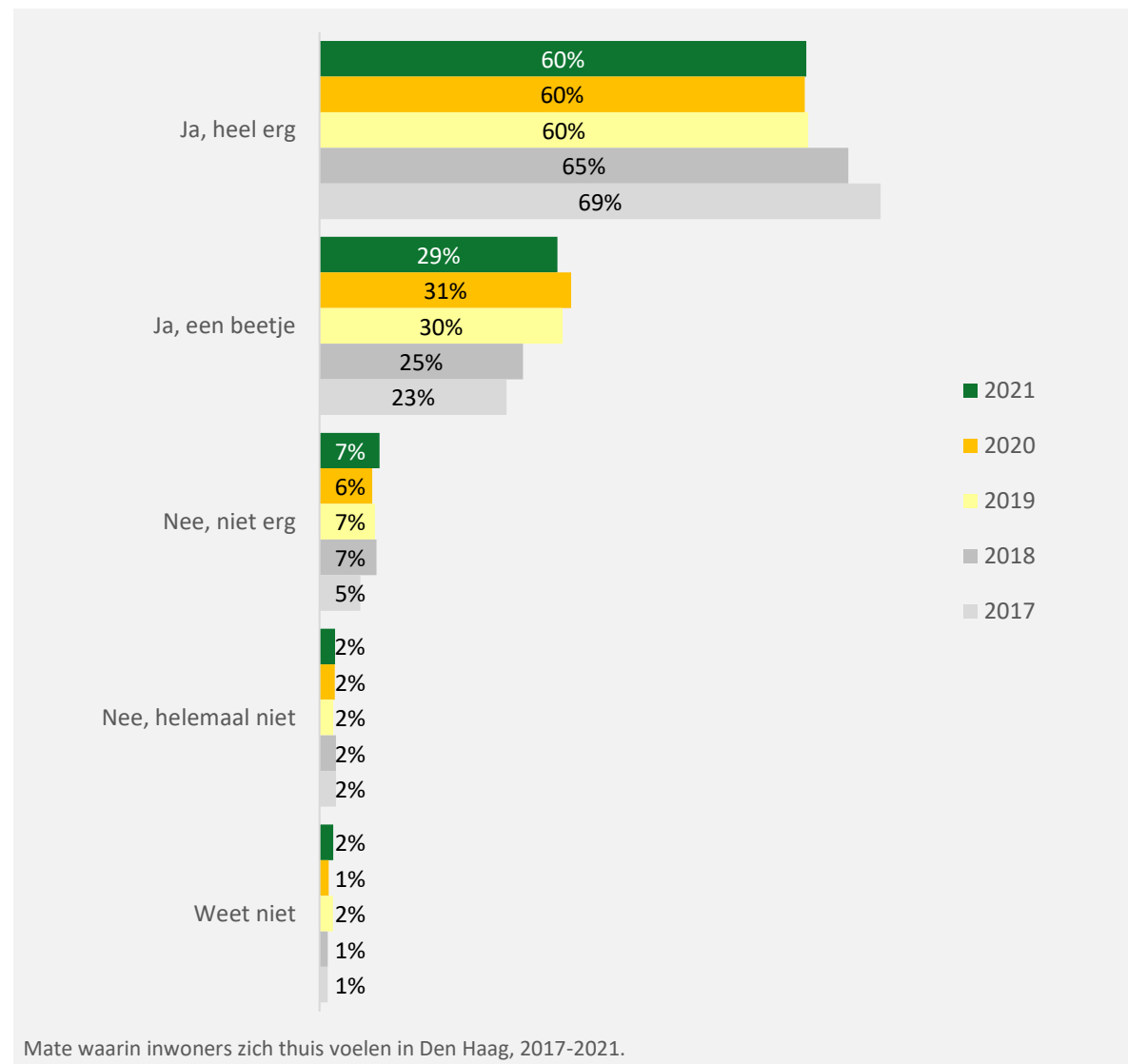
Integratie

Bij dit onderdeel over integratie passeren uiteenlopende onderwerpen de revue. Het gaat daarbij onder andere om de omgang tussen verschillende bevolkingsgroepen in de buurt, discriminatie en 'Den Haag Meldt'.

- Het merendeel van de Hagnaars voelt zich thuis in Den Haag (60% heel erg, 29% een beetje).
- Zeven op de tien inwoners geven aan dat in hun buurt veel mensen van Nederlandse en buitenlandse afkomst door elkaar wonen (70%). Inwoners uit Laak (88%), Centrum (83%), Escamp (79%) en Leidschenveen-Ypenburg (73%) geven meer dan gemiddeld aan dat in hun buurt verschillende bevolkingsgroepen door elkaar wonen.
- Het merendeel van de inwoners voelt zich er (enigszins) mede verantwoordelijk voor om van Den Haag ene fijne stad te maken waar alle inwoners van verschillende achtergronden zich thuis voelen (69%).
- Het overgrote deel van de Hagnaars vindt het prima als mensen van verschillende achtergrond in Den Haag wonen (80%), en ongeveer de helft is geïnteresseerd in de manier waarop inwoners met een andere achtergrond dan zichzelf het wonen in Den Haag ervaren (49%). De helft van de Hagnaars is het niet eens met de stelling dat men alles moet kunnen zeggen ook al kwets dat mensen met een andere afkomst (47%).
- Ruim een vijfde van de inwoners is het afgelopen jaar wel eens uitgescholden of gediscrimineerd (22%). Dit gebeurde vooral op straat (11%) of op een andere openbare plek (5%). Zij zijn met name uitgescholden of gediscrimineerd vanwege afkomst (55%). Het aandeel dat dit heeft gemeld bij 'Den Haag Meldt' is beperkt (2%).
- Van alle inwoners is 13% bekend met 'Den Haag Meldt'. Ruim vier op de tien de inwoners overweegt discriminatie te melden bij 'Den Haag Meldt' als men dit zou ervaren (44%). Dit is minder dan vorig jaar (48%) en het jaar daarvoor (57%).

Thuis voelen in Den Haag

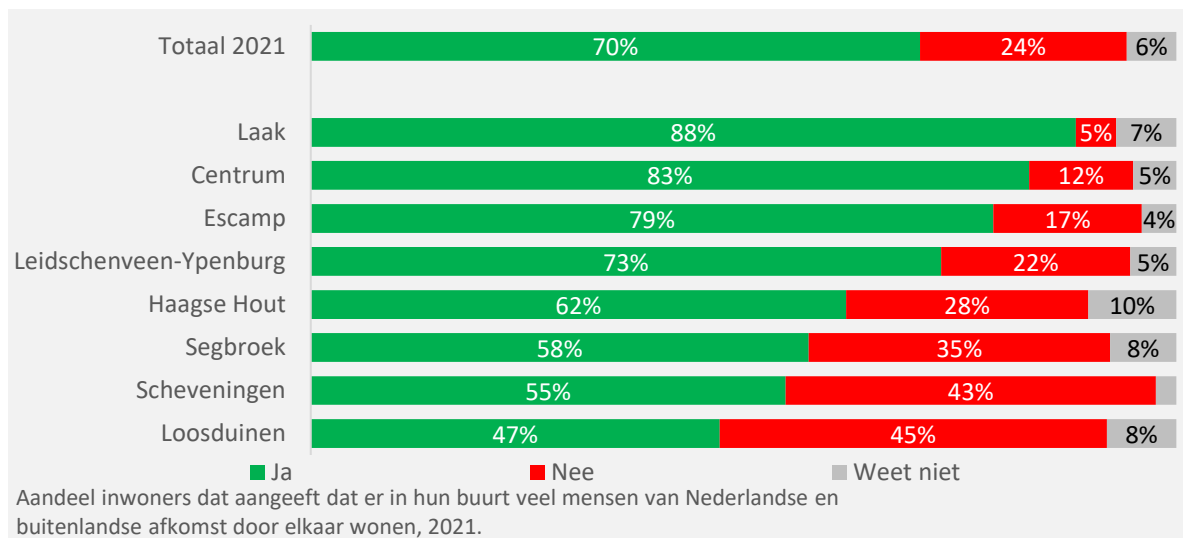
Zes op de tien Hagenaars voelen zich heel erg thuis in Den Haag (60%) en nog eens drie op de tien ‘een beetje’ (29%). Dat betekent dat negen op de tien inwoners zich in meer of mindere mate thuis voelen in Den Haag. Circa één op de tien voelt zich hier niet erg (7%) of helemaal niet thuis (2%).

Naarmate de leeftijd toeneemt, voelen inwoners zich meer dan gemiddeld thuis in Den Haag (80% van de 75-plussers ‘heel erg’ tegenover 49% van de 16 tot 30 jarigen). Inwoners van Scheveningen (74%) en Segbroek (71%) voelen zich meer dan gemiddeld heel erg thuis in Den Haag, inwoners van Laak (43%) en Leidschenveen-Ypenburg (46%) juist iets minder vaak.

Het aandeel inwoners dat zich heel erg thuis voelt in Den Haag is de afgelopen jaren, na een daling in 2018, gelijk gebleven. Het aandeel dat zich een beetje thuis voelt is ten opzichte van vorig jaar heel licht gedaald (van 31% in 2020 naar 29% in 2021).

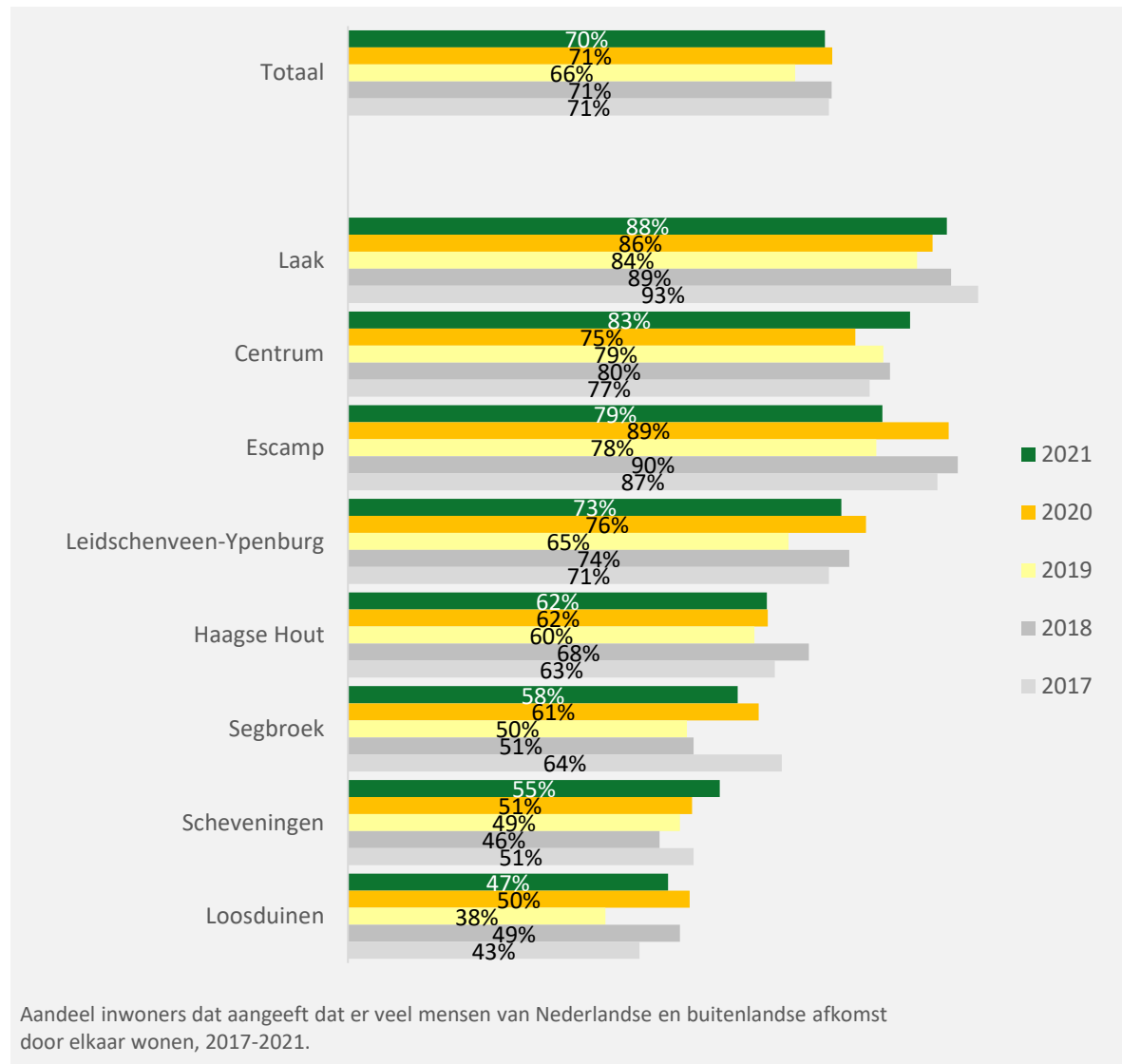

Bevolkingsgroepen in de Haagse samenleving

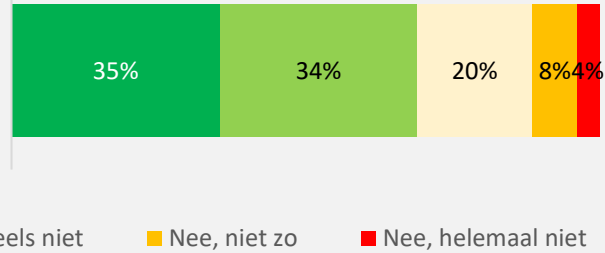
Zeven op de tien Hagenaars zijn van mening dat in hun buurt veel mensen van Nederlandse en buitenlandse afkomst door elkaar wonen (70%). Inwoners uit Laak (88%), Centrum (83%) en Escamp (79%) geven meer dan gemiddeld aan dat dit het geval is.

Het aandeel dat aangeeft dat er veel mensen van Nederlandse en buitenlandse afkomst door elkaar wonen, schommelt enigszins door de jaren heen. Vergeleken met vorig jaar is dit voor Den Haag als geheel nauwelijks veranderd (van 71% in 2020 naar 70% in 2021). In Centrum is dit echter sterk gestegen (van 75% in 2020 naar 83% in 2021). Dit geldt in iets mindere mate ook voor Scheveningen (van 51% naar 55%). In Escamp is dit aandeel juist sterk gedaald (van 89% in 2020 naar 79% in 2021).

Bevolkingsgroepen in de Haagse samenleving (2)

Voelt u zich er mede verantwoordelijk voor om van Den Haag een fijne stad te maken waar alle inwoners van verschillende achtergronden zich thuis voelen?

Mate waarin men zich verantwoordelijk voelt om Den Haag een fijne stad te maken, 2021.

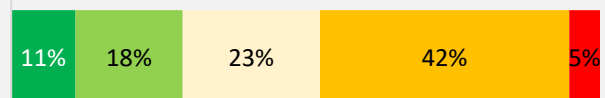
Ik vind het prima als mensen van verschillende achtergronden in Den Haag wonen, zo lang ik daar geen last van heb.

Ik ben geïnteresseerd in de manier waarop inwoners met een andere achtergrond dan de mijne het wonen in Den Haag ervaren.

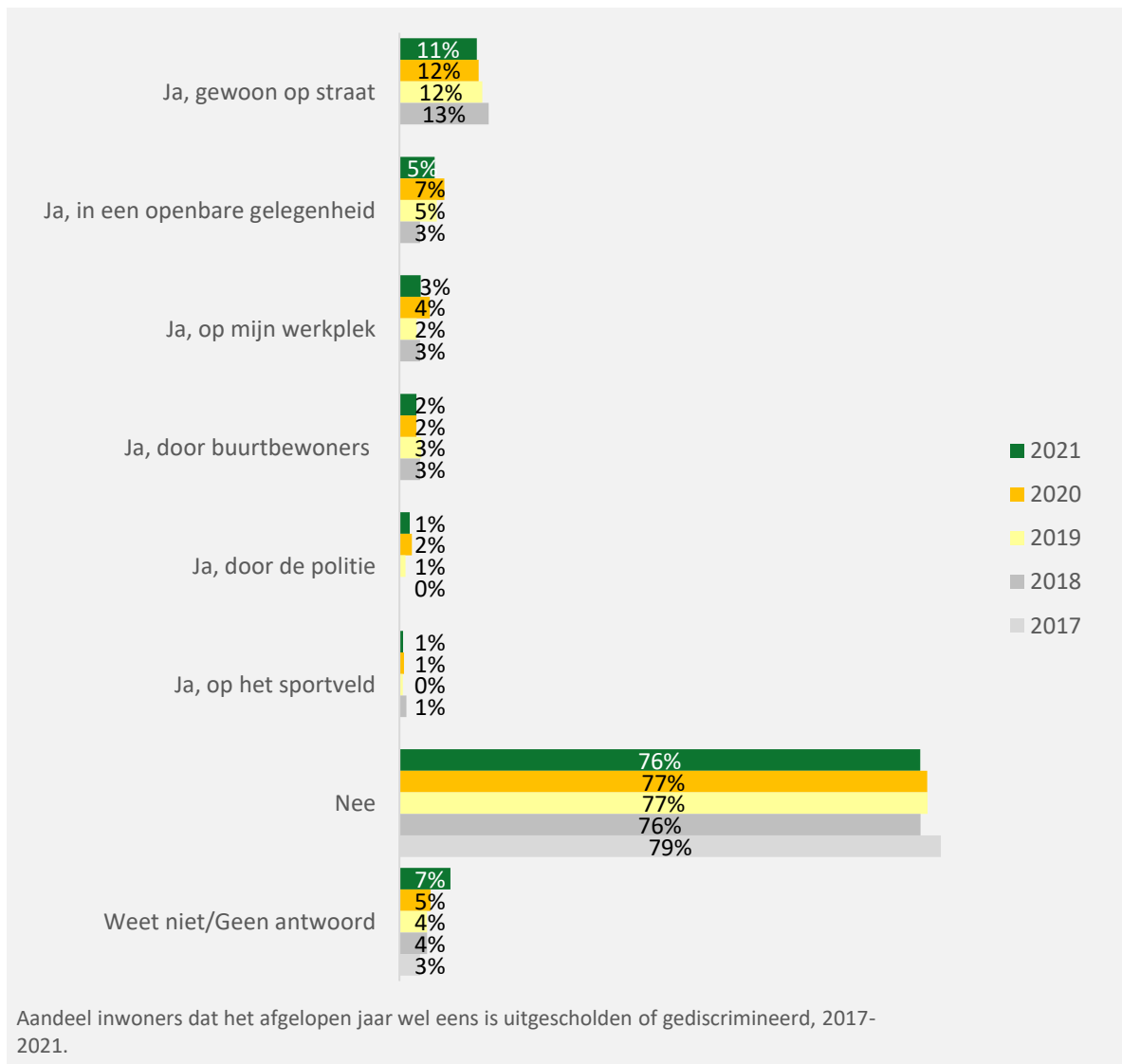
Ik vind dat ik alles moet kunnen zeggen, ook al kwetst dat mensen met een andere achtergrond.

Stellingen over integratie, 2021.

Zeven op de tien inwoners voelen zich (enigszins) mede verantwoordelijk om van Den Haag ene fijne stad te maken waar alle inwoners van verschillende achtergronden zich thuis voelen (69%). Iets meer dan één op de tien vindt dit (helemaal) niet (12%).

Acht op de tien inwoners geven aan het prima te vinden dat mensen van verschillende achtergronden in Den Haag wonen (80% (helemaal) eens), bijna één op de tien inwoners is het hier (helemaal) niet mee eens (8%). De helft van de inwoners is geïnteresseerd in de manier waarop inwoners met een andere achtergrond het wonen in Den Haag ervaren (49% (helemaal) mee eens). Eveneens de helft van de inwoners is het er (helemaal) niet mee eens dat zij alles moeten kunnen zeggen ook al kwetst dat mensen met een andere achtergrond (47%).

Eén op de vijf inwoners heeft het afgelopen jaar wel eens discriminatie ervaren of is uitgescholden (22%). Drie kwart zegt dat dit niet is gebeurd (76%) en 7% weet dit niet (meer). Bij inwoners die zich gediscrimineerd voelen of uitgescholden zijn, is dit vooral op straat gebeurd (11%) of in een openbare gelegenheid (5%).

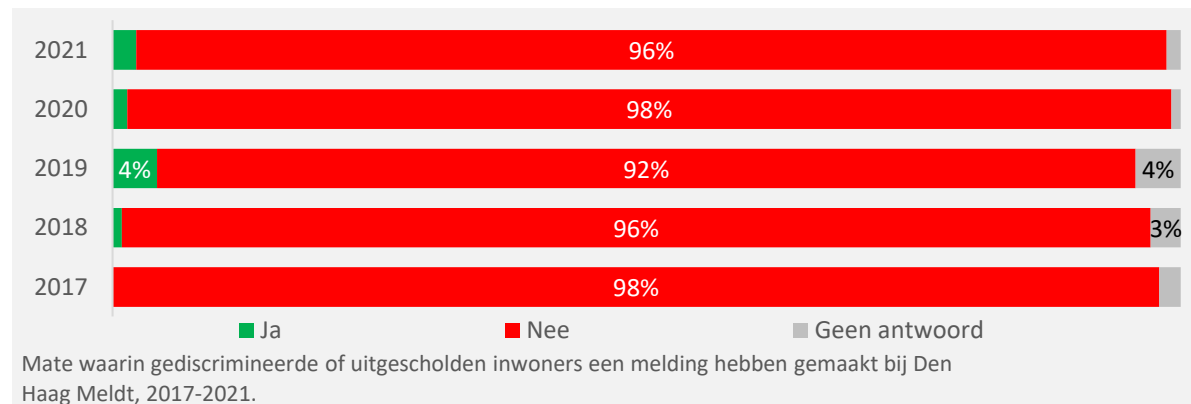
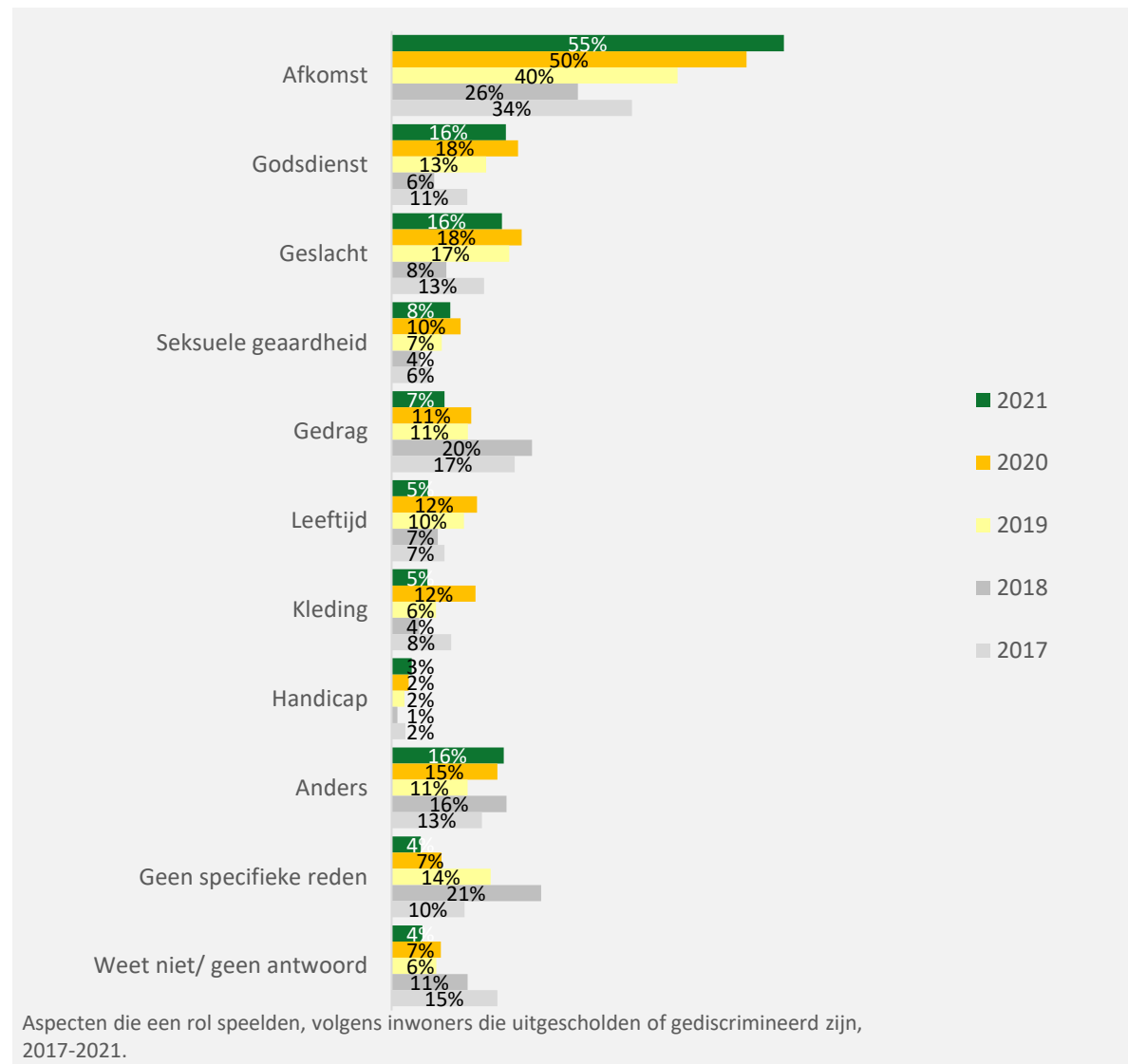
Vergeleken met voorgaande jaren is hierin niet veel in veranderd.

Inwoners uit de stadsdelen Laak, Escamp en Leidschenveen-Ypenburg geven relatief vaak aan wel eens uitgescholden of gediscrimineerd te zijn op straat (resp. 27%, 22% en 19%).

Daarnaast geven Hagenaars in de leeftijd van 16 tot 44 het vaakst aan dat ze uitgescholden of gediscrimineerd zijn op straat (circa 18%), 75-plussers hebben dit het minst vaak ervaren (10%).

Discriminatie (2)

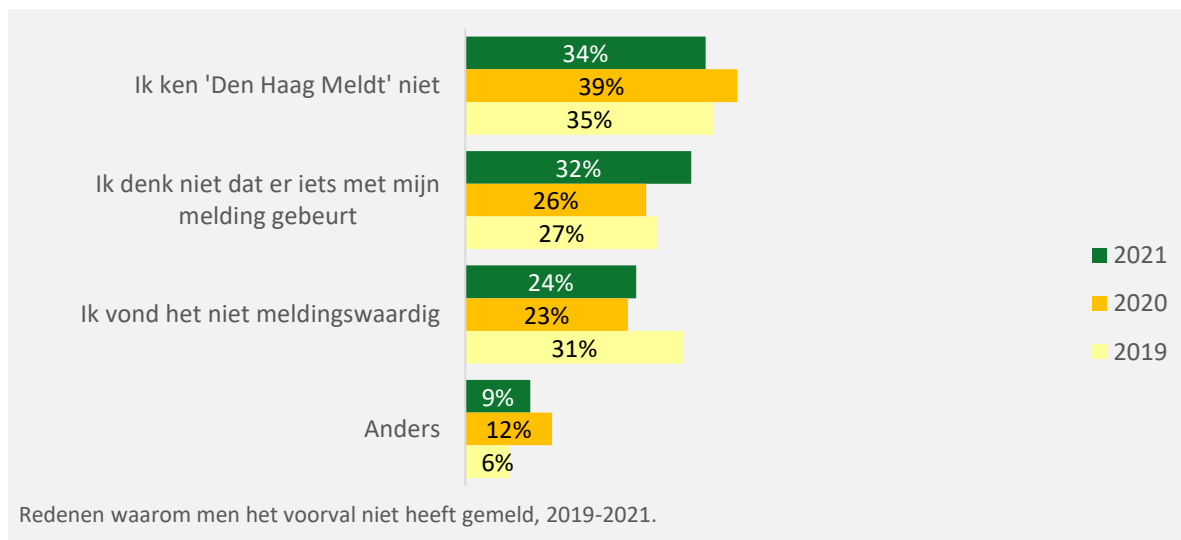
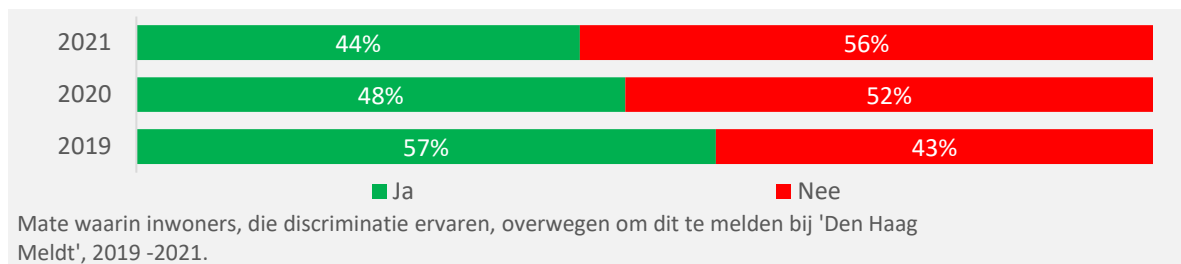
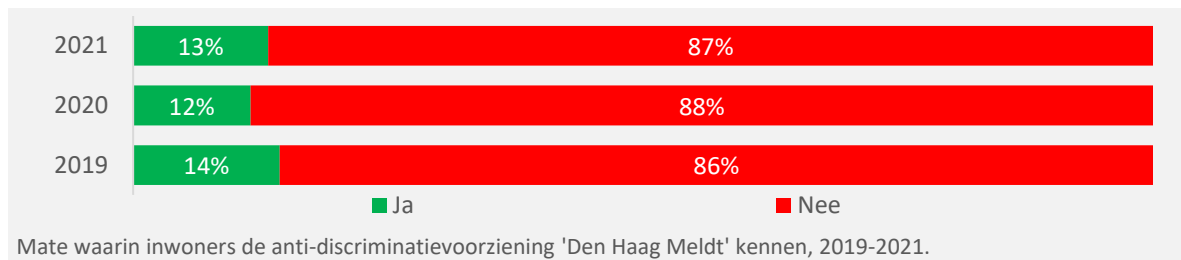

Bij iets meer dan de helft van de inwoners die zijn uitgescholden of gediscrimineerd, hing dit samen met hun afkomst (55%, 8% van alle inwoners). Daarnaast speelt voor een vijfde de godsdienst of het geslacht een rol (beide 16%). Ook seksuele geaardheid (8%), gedrag (7%) en leeftijd (5%) waren vaker de aanleiding.

Het uitschelden of discrimineren op basis van afkomst, neemt de afgelopen vijf jaar vrijwel ieder jaar iets meer toe. Vergeleken met 2017 is sprake van een toename van 34% in 2017 naar 55% in 2021. Voor factoren als godsdienst, leeftijd, kleding en/of seksuele gerichtheid is het aandeel dat hiervoor werd uitgescholden of gediscrimineerd juist gedaald.

Slechts een beperkt aandeel van de inwoners die aangeven uitgescholden of gediscrimineerd te zijn geeft dit door aan 'Den Haag Meldt' (2%). Vergeleken met vorig jaar, toen slechts 1% dit deed, is dit wel iets toegenomen.

Discriminatie (3)

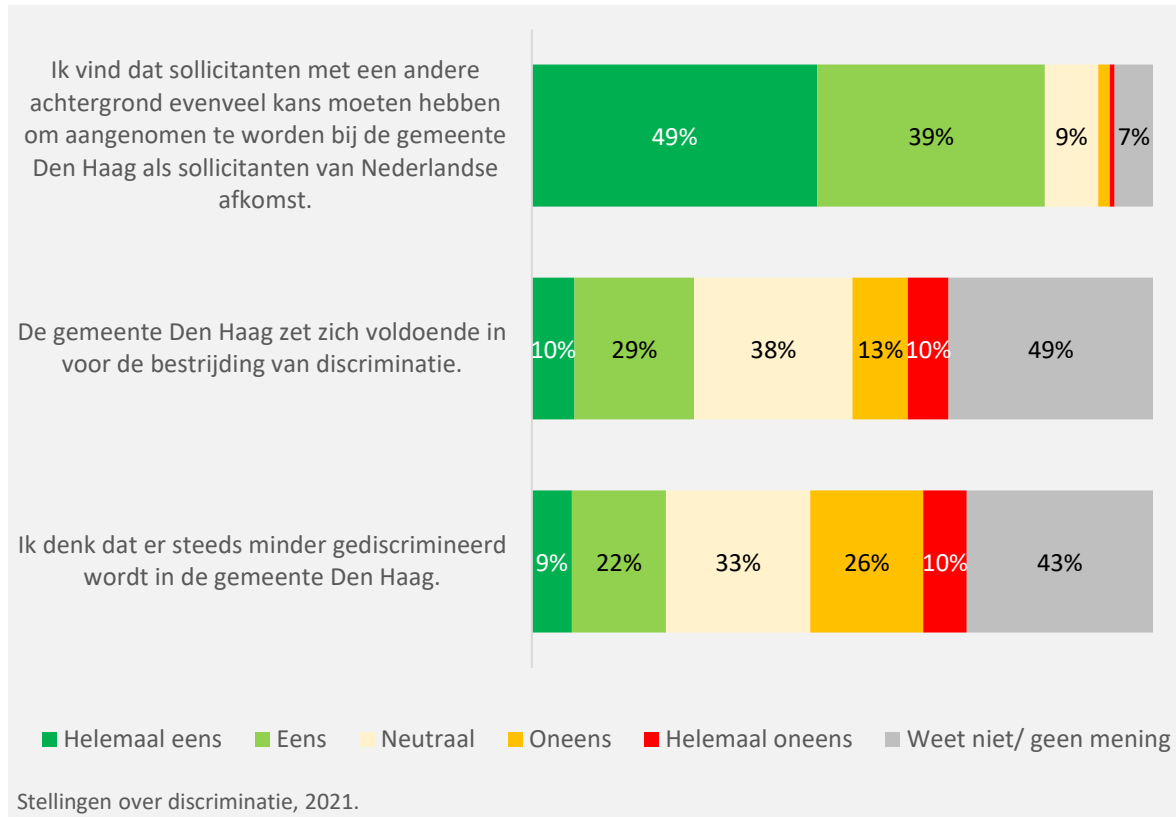
Wanneer inwoners die zijn gediscrimineerd of uitgescholden de vraag krijgen waarom zij dit niet bij 'Den Haag Meldt' hebben gemeld, dan worden hiervoor meerdere redenen naar voren gebracht. Eén derde kent Den Haag Meldt niet (34%) of doet dit niet omdat men denkt dat er niets met de melding gebeurt (32%). Een kwart vond het niet meldenswaardig (24%).

Circa een tiende van de inwoners is bekend met de discriminatievoorziening 'Den Haag Meldt' (13%). Het overgrote deel van de inwoners kent deze voorziening niet (87%).

Op de vraag of men discriminatie zou melden als men dit ervaart, geven ruim vier op de tien Hagenaars aan dit wel te overwegen (44%), iets meer dan de helft gaat dit niet doen (56%). De bereidheid is iets groter onder inwoners tussen de 30 en 44 jaar (50%).

Vergeleken met voorgaande jaren overwegen ieder jaar minder mensen om ervaren discriminatie te melden bij 'Den Haag Meldt'. Dit aandeel is teruggelopen van 57% in 2019 naar 48% in 2020 en vervolgens naar 44% in 2021. De bereidheid is groter onder inwoners van Segbroek (53%) en Laak (51%) evenals onder inwoners in de leeftijdscategorie 30 – 44 jaar (50%).

Discriminatie (4)

Inwoners hebben verschillende stellingen voorgelegd gekregen over discriminatie in de gemeente Den Haag.

Bijna negen op de tien inwoners vinden dat sollicitanten met een andere achtergrond evenveel kans moeten hebben om aangenomen te worden bij de gemeente Den Haag als sollicitanten van Nederlandse afkomst (88%), slechts 3% is het hier (helemaal) niet mee eens.

De helft van de inwoners kan geen oordeel geven over de inzet van de gemeente Den Haag voor de bestrijding van discriminatie (49%). Van de Hagenaars die dit wel kunnen is een ruime meerderheid positief hierover (39% tegenover 23% die het hiermee niet eens zijn).

Daarnaast kan ook bijna de helft niet aangeven of er in Den Haag al dan niet steeds minder wordt gediscrimineerd (43%). De overige inwoners zijn verdeeld. Zo denkt 31% dat er steeds minder wordt gediscrimineerd, maar een net iets groter aandeel denkt juist dat dit wel zo is (36%).

Den Haag

Inwonersonderzoek 2021

GGD Haaglanden

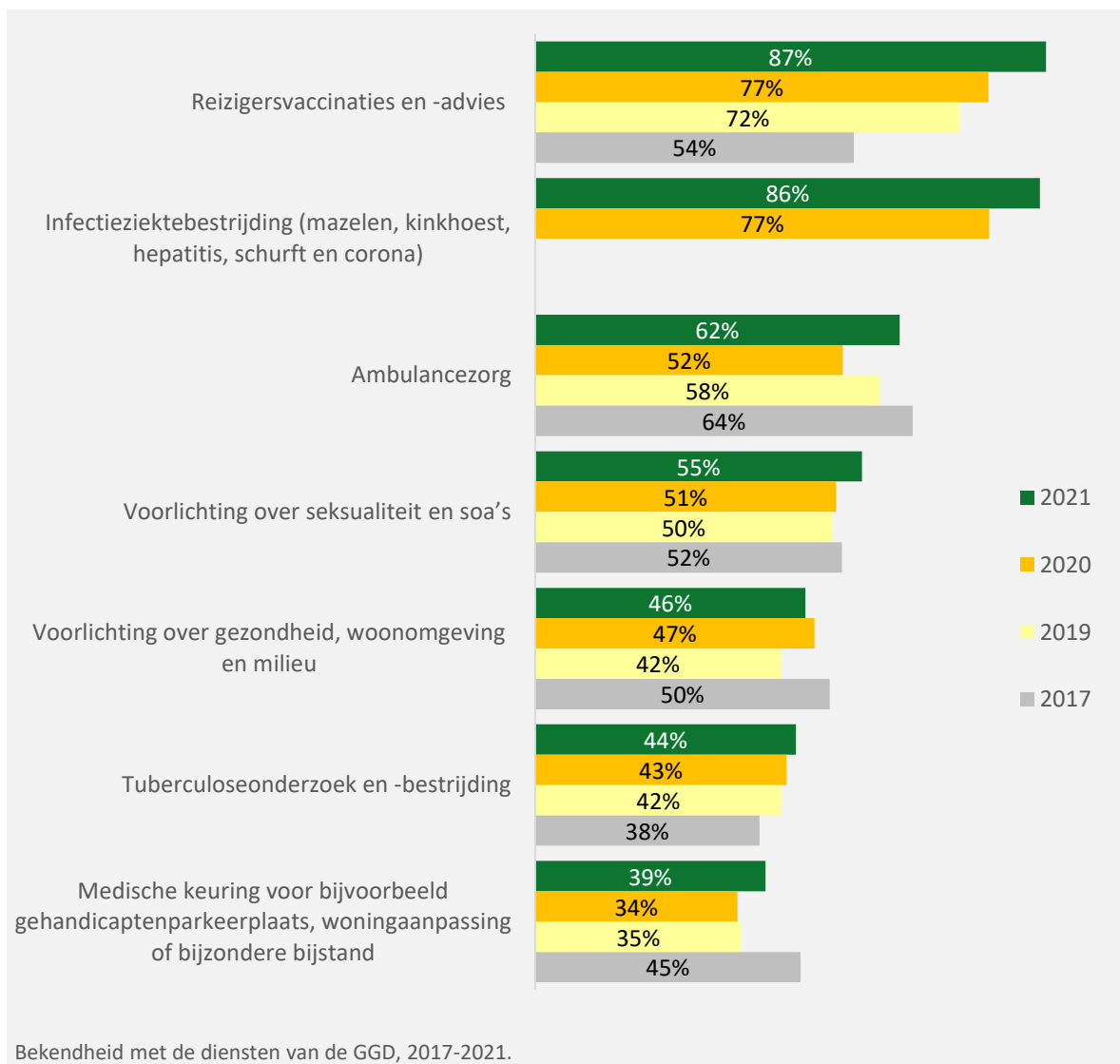

GGD
Haaglanden

De GGD Haaglanden maakt deel uit van de gemeente Den Haag en bewaakt, beschermt en bevordert de collectieve gezondheid van de burgers. In de enquête zijn enkele vragen opgenomen die specifiek gaan over de bekendheid met de diensten van de GGD, het contact met- en het oordeel over de GGD.

- Van de verschillende diensten zijn inwoners het meest bekend met reizigersvaccinaties en- advies en infectieziektebestrijding (resp. 87% en 86%). Zes op de tien inwoners zijn bekend met de ambulancezorg van de GGD (62%) en circa de helft met de voorlichting die wordt gegeven over seksualiteit en soa's (55%) en over gezondheid, woonomgeving en milieu (46%). Tevens is 44% bekend met het tuberculoseonderzoek en de- bestrijding, en vier op de tien met de medische keuringen van de GGD (39%).
- Zeven op de tien inwoners hebben de afgelopen twee jaar contact gehad met de GGD (73%). Dit is meer dan in voorgaande jaren wat voor een belangrijk deel samenhangt met COVID-19. Inwoners die contact hebben gehad met de GGD laten zich hierover zeer positief uit. Het gemiddelde rapportcijfer voor de dienstverlening van de GGD is een 7,5. Dit cijfer is nagenoeg gelijk aan vorig jaar (7,7).
- Volgens de inwoners passen veel verschillende termen bij de GGD. Zo passen volgens zeven op de tien inwoners de termen betrouwbaar (69% (helemaal) eens), deskundig (eveneens 69%), veilig (68%) en professioneel (67%). Maar een klein deel van de inwoners associeert de GGD niet met deze termen. Alle genoemde termen worden vaker geassocieerd met de GGD vergeleken met vorig jaar. Ook hierbij zal de coronacrisis een rol spelen.

Bekendheid met de diensten van de GGD

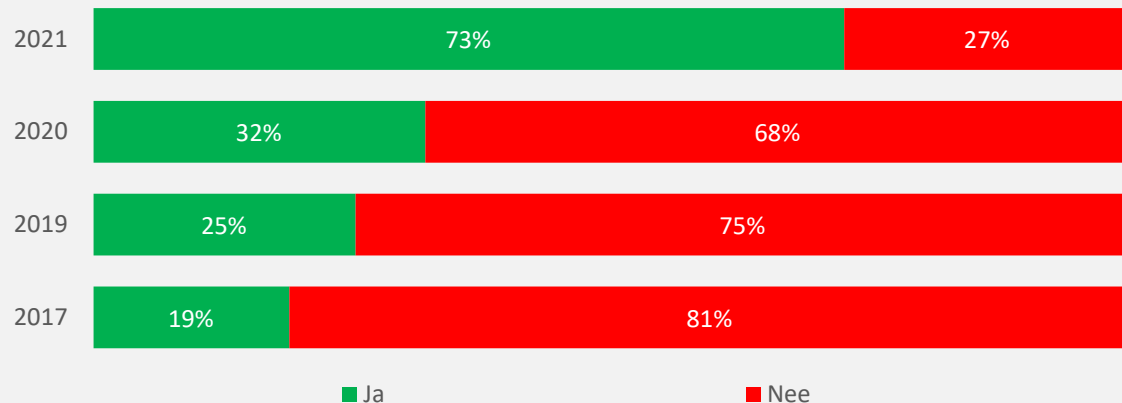

Inwoners is gevraagd naar de bekendheid van het dienstenaanbod van de GGD. De reizigersvaccinaties (87%) en de infectieziektebestrijding (86%) zijn het bekendst (waarschijnlijk door COVID-19). Zes op de tien inwoners weten van het bestaan van de ambulancezorg van de GGD (62%) en circa de helft van de voorlichting die wordt gegeven over seksualiteit en soa's (55%) en over gezondheid, woonomgeving en milieu (46%). Vier op de tien inwoners zijn bekend met het tuberculoseonderzoek en de- bestrijding (44%), en/of de medische keuringen van de GGD (39%).

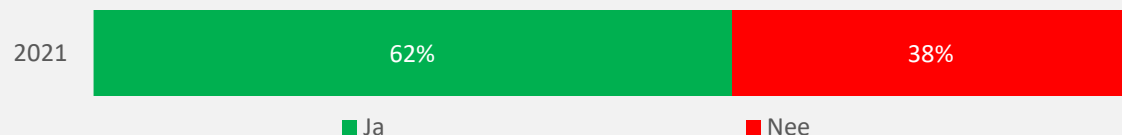
Middelbaar- en hoger opgeleiden zijn meer dan gemiddeld bekend met de reizigersvaccinaties en infectieziektebestrijding van de GGD dan lager opgeleiden. De inwoners onder de 45 jaar zijn beter op de hoogte van de voorlichting over seksualiteit en soa's (16-29: 65%, 30-44: 60%). Inwoners in de leeftijdscategorie 75-plus weten dit veel minder vaak (34%), inwoners tussen de 16 en 30 jaar zijn het minst bekend met tuberculosebestrijding door de GGD (30%) en inwoners tussen de 65 en 75 jaar juist het meest (58%).

Vergeleken met vorig jaar is de bekendheid van alle diensten gestegen of nagenoeg gelijk gebleven. De bekendheid met de reizigersvaccinaties en het reizigersadvies neemt ieder jaar toe en is ten opzichte van vorig jaar gestegen van 77% in 2020 naar 87% in 2021.

Contact met de GGD

Aandeel inwoners dat contact heeft gehad met de GGD in de afgelopen twee jaar, 2017-2021.

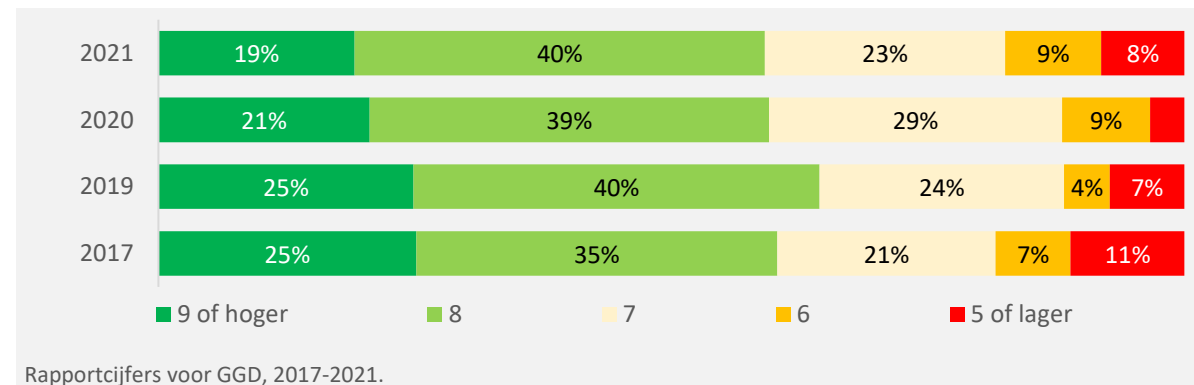
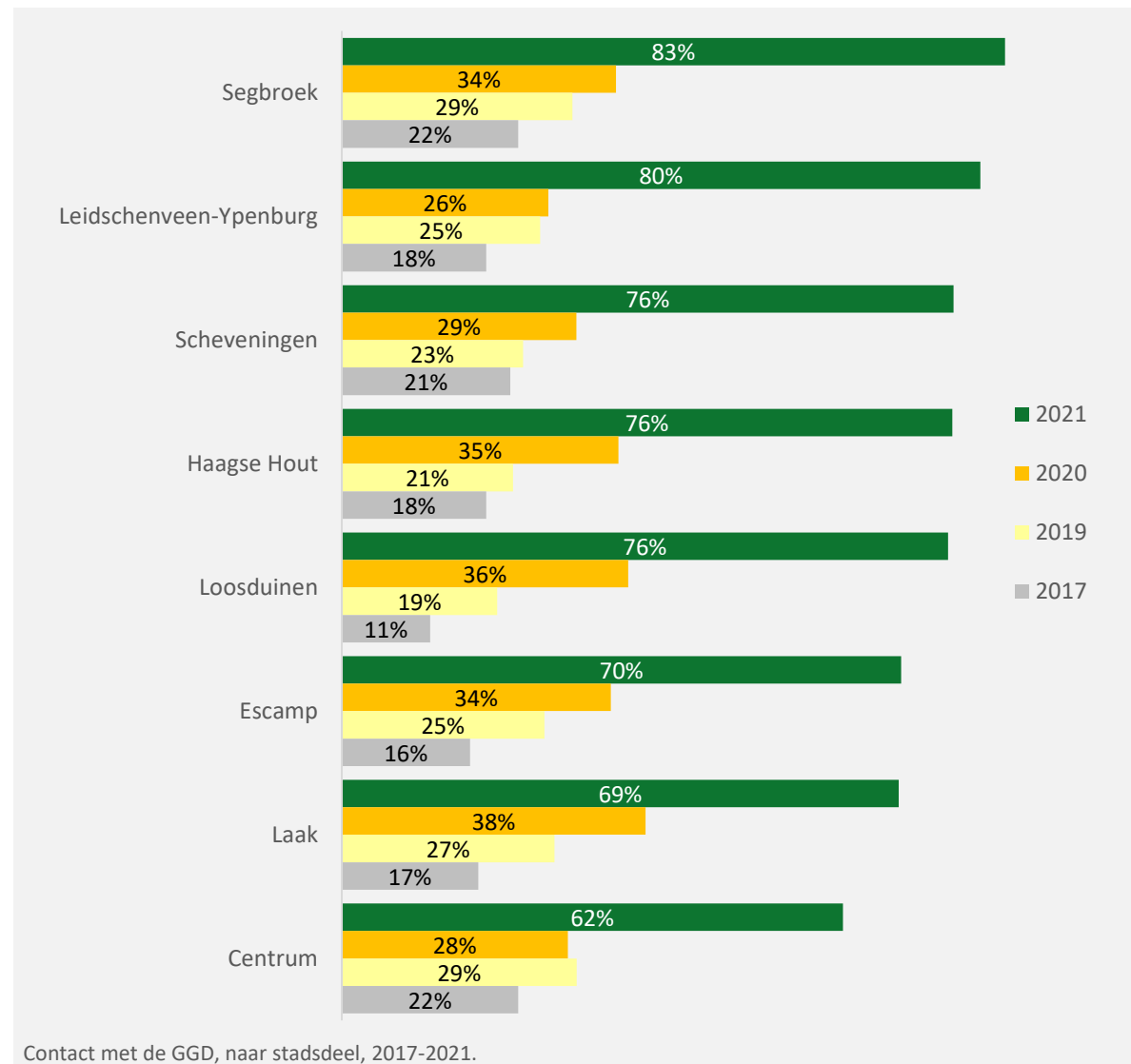

Aandeel inwoners dat contact heeft gehad met de GGD over COVID-19, 2021

Zeven op de tien inwoners hebben de afgelopen twee jaar contact gehad met de GGD (73%). Dit aandeel ligt veel hoger dan voorgaande jaren wat voor een groot deel samenhangt met COVID-19. Gezinnen met kinderen hebben vaker dan gemiddeld contact gehad met de GGD.

Van de inwoners die de afgelopen twee jaar namelijk contact hebben gehad met de GGD heeft 62% contact gehad over COVID-19. Het contact met de GGD over COVID-19 is hoger voor vrouwen (66%) dan voor mannen (57%). Daarnaast hebben inwoners in de leeftijdscategorie 16-29 jaar (54%), 65-75 jaar (51%) en 75-plussers (49%) minder dan gemiddeld contact gehad over COVID-19. Inwoners tussen de 45-64 jaar juist bovengemiddeld hoog (72%).

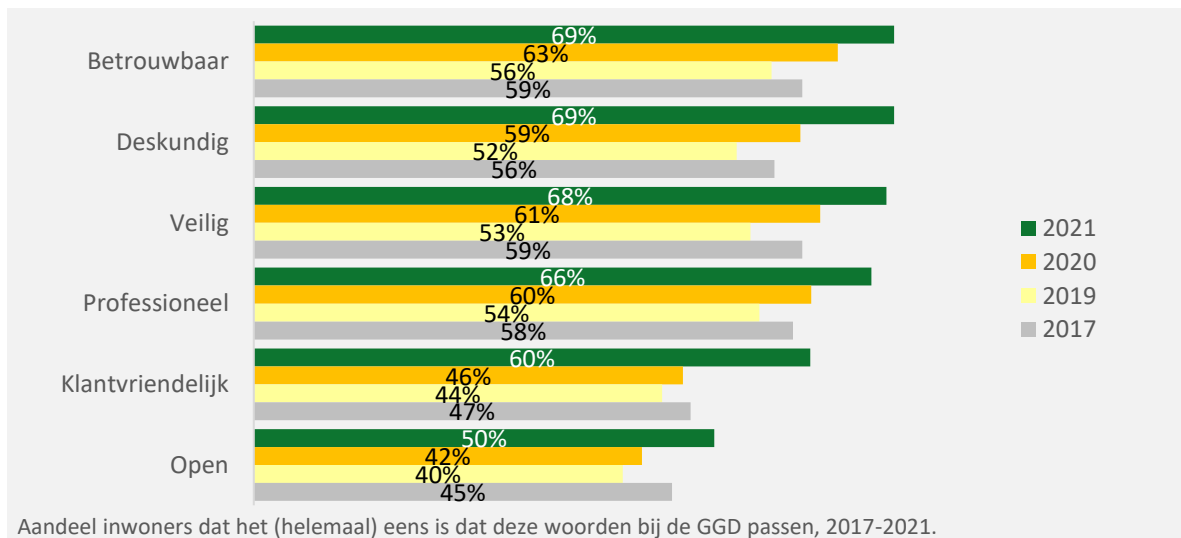
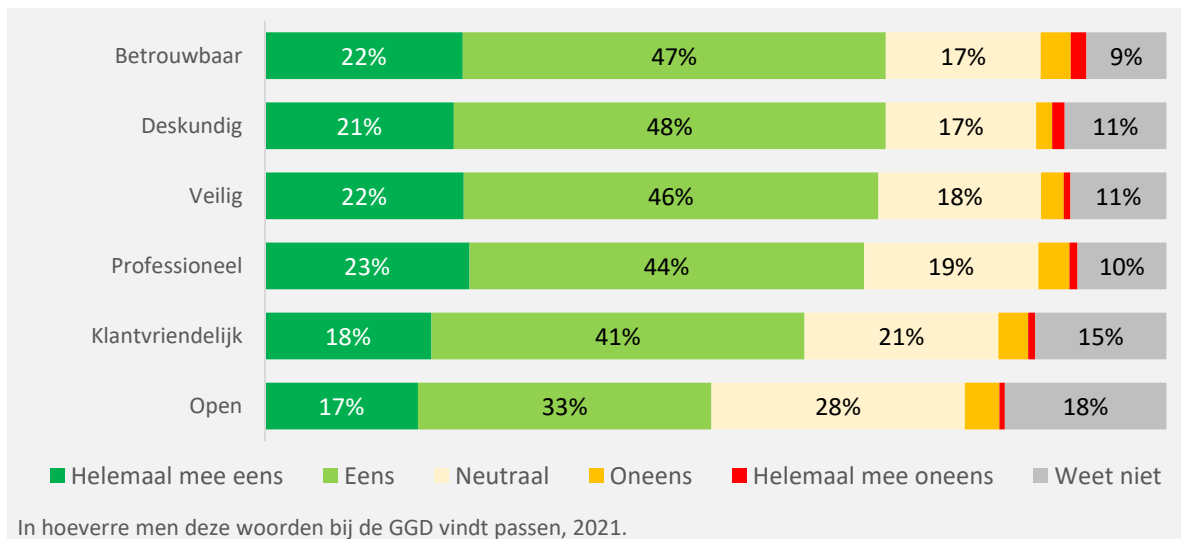
Contact met de GGD

Inwoners van Segbroek (83%) en Leidschenveen-Ypenburg (80%) hebben meer dan gemiddeld contact gehad met de GGD, inwoners van Centrum (62%), Laak (69%) en Escamp (70%) juist minder. Daarnaast hebben 65-plussers minder dan gemiddeld contact gehad met de GGD.

Inwoners die contact hebben gehad met de GGD, zijn over het algemeen positief hierover. Zij geven gemiddeld een 7,5 als rapportcijfer voor de dienstverlening van de GGD. Dit is nagenoeg gelijk aan vorig jaar (7,7). Zes op de tien inwoners geven een 8 of hoger (59%), 8% heeft een onvoldoende gegeven.

Waardering van de diensten van de GGD

Inwoners is gevraagd in welke mate zij een aantal voorgelegde termen van toepassing vinden op de GGD. Ongeveer zeven op de tien inwoners associëren de GGD met de termen betrouwbaar (69% (helemaal) eens), deskundig (eveneens 69%), veilig (68%) en professioneel (67%). Ook andere kwalificaties als 'klantvriendelijk' (59%) en 'open' (50%) worden door (meer dan) de helft van de inwoners onderschreven. Circa 5% van de inwoners vindt bovenstaande termen niet passen bij de GGD. Van de inwoners kan 10% tot 20% hierover geen uitspraak doen, de overige inwoners laten zich hierover neutraal uit.

Inwoners van 75 jaar en vinden nagenoeg alle termen vaker dan gemiddeld passen bij de GGD, zo vinden zij de GGD vaker betrouwbaar (76% (helemaal) eens), veilig (76%), professioneel (77%), open (61%) en klantvriendelijk (69%). Inwoners in de leeftijdscategorie 16-29 vinden de GGD minder dan gemiddeld professioneel (58% (helemaal) eens), klantvriendelijk (54%) en deskundig (64%). Voor inwoners tussen de 30 en 44 geldt dit voor de woorden veilig (65% (helemaal) eens) en open (44%).

Men vindt alle termen dit jaar meer op de GGD van toepassing in vergelijking met vorig jaar. Klantvriendelijkheid is het meest gestegen ten opzichte van vorig jaar (van 46% in 2020 naar 60% in 2021). Voor de overige termen geldt een toename tussen de 6 en 10 procentpunten. De belangrijke rol van de GGD tijdens de uitbraak van COVID-19 zal hierbij zeker een rol spelen.

Inwonersonderzoek 2021

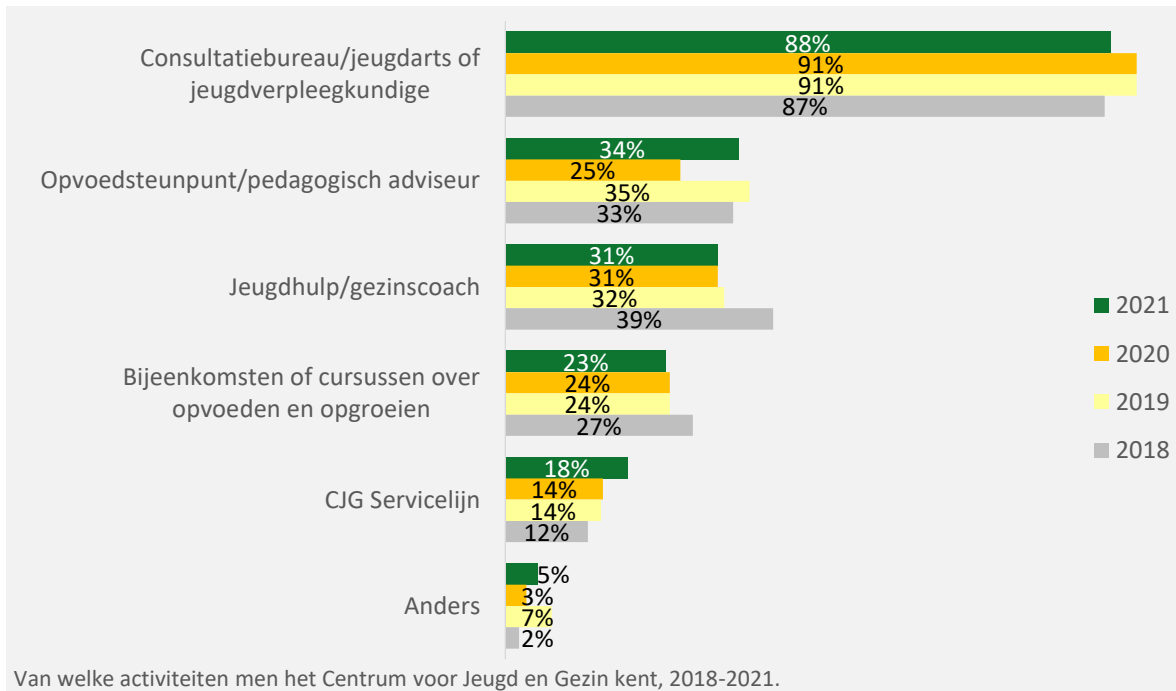
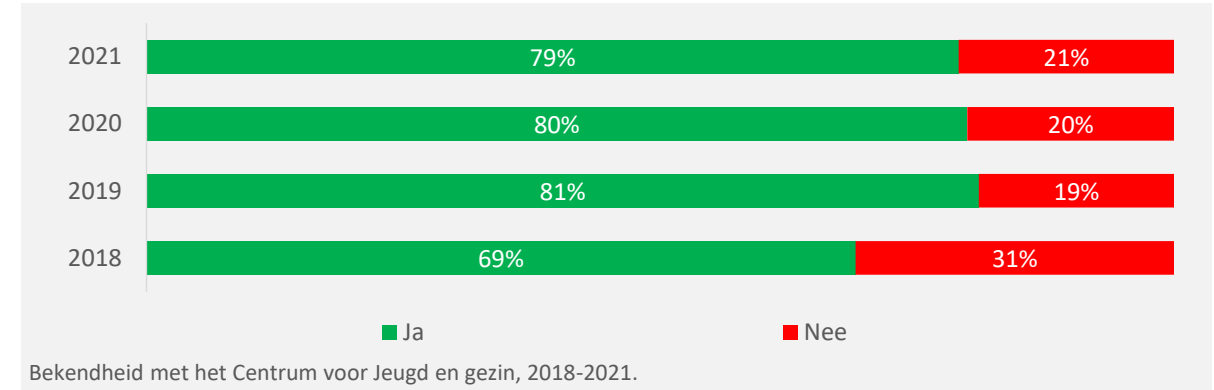
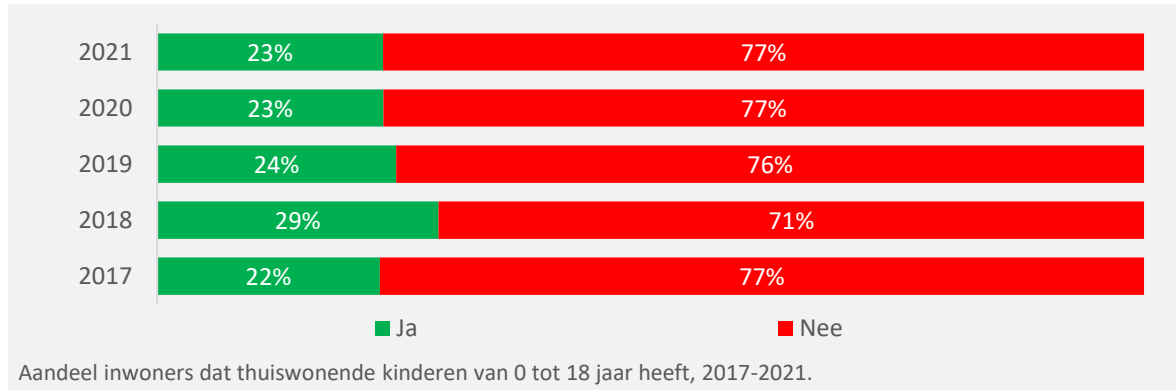
Jeugd

In het inwonersonderzoek zijn vragen gesteld over de bekendheid met en het gebruik van het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG). De vragen over het Centrum voor Jeugd en Gezin zijn alleen gesteld aan inwoners met thuiswonende kinderen van 0 tot 18 jaar. Bij hen is geïnterviewd waar zij naar informatie zoeken over gezondheid en opvoeden.

- Een kwart van de inwoners heeft thuiswonende kinderen van 0 tot 18 jaar (23%). Dit is vergelijkbaar met de afgelopen jaren.
- Vier op de vijf ouders van thuiswonende kinderen in Den Haag kennen het CJG (79%). Dat is vrijwel gelijk aan 2020 (80%). Het CJG is minder dan gemiddeld bekend bij ouders in de leeftijdscategorie 16-29 jaar (45%).
- Net als in voorgaande jaren zijn de ouders het meest bekend met het CJG als consultatiebureau/jeugdarts of jeugdverpleegkundige (88%). Een derde van de ouders is bekend met het CJG als opvoedsteunpunt/pedagogische adviseur (34%) of als jeugdhulp/gezinscoach (31%). De bekendheid van het CJG als opvoedsteunpunt/pedagogisch adviseur is ten opzichte van vorig jaar gestegen (van 25% in 2020 naar 34% in 2021).
- Voor vragen over opvoeden en opgroeien van kinderen raadplegen vier op de tien ouders het CJG (37%). Vrouwen (49%) en ouders in de leeftijdscategorie 30-44 jaar (48%) maken meer dan gemiddeld gebruik van het CJG. De meeste ouders gaan echter voor informatie over opgroeien en opvoeden naar de eigen familie of het eigen netwerk (76%) en/of het internet/social media (62%). Deze cijfers zijn nagenoeg gelijk aan die van vorig jaar.

Bekendheid en activiteiten van het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG)

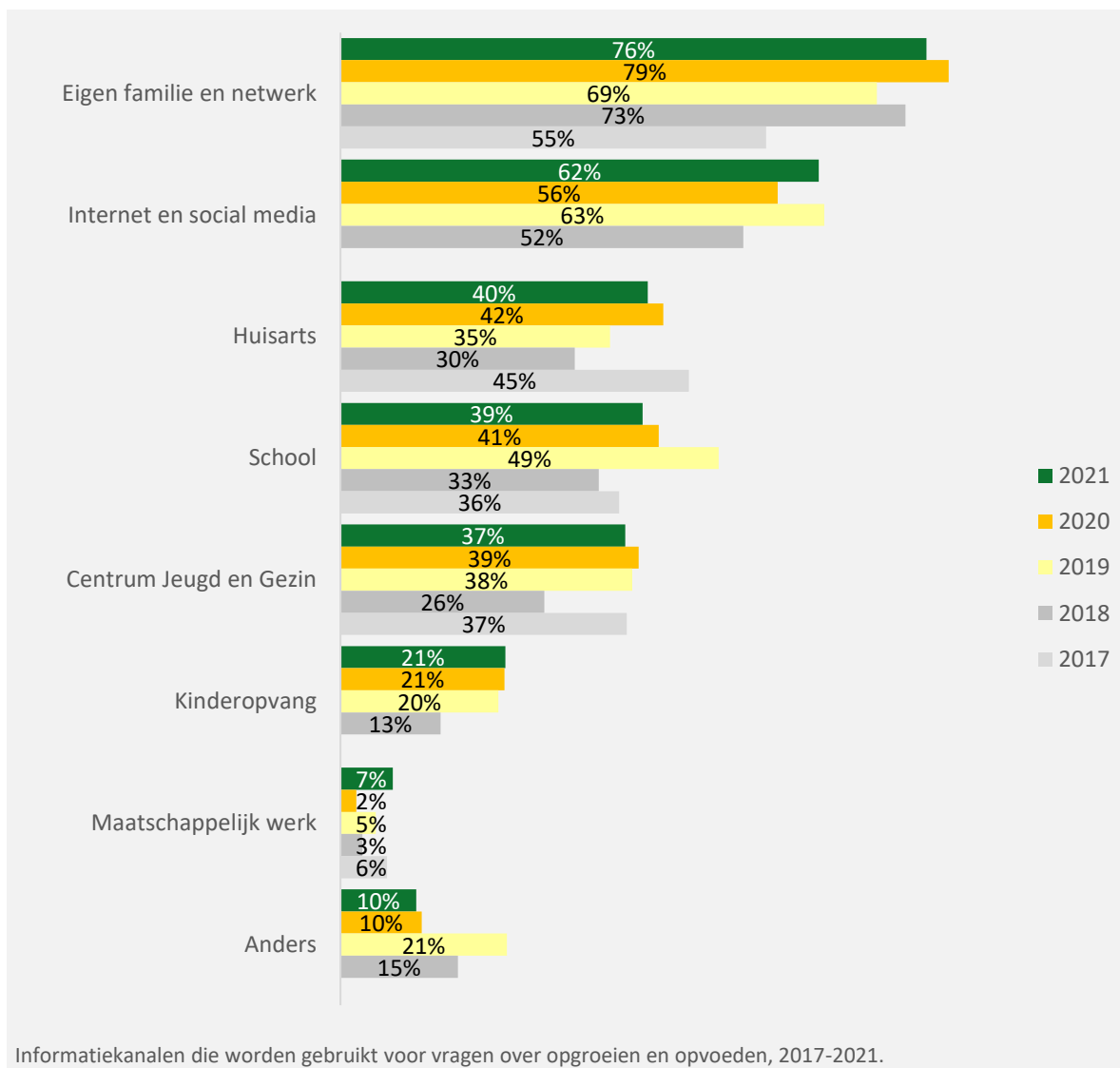

Een kwart van de inwoners heeft thuiswonende kinderen tussen 0 en 18 jaar (23%). Vier op de vijf ouders met thuiswonende kinderen zijn bekend met het CJG (79%). Het CJG is minder dan gemiddeld bekend bij ouders in de leeftijdscategorie 16-29 jaar (45%).

Net als in voorgaande jaren zijn de ouders het meest bekend met het CJG als consultatiebureau/jeugdarts of jeugdverpleegkundige (88%). Een derde van de ouders is bekend met het CJG als opvoedsteunpunt/pedagogische adviseur (34%) of als jeugdhulp/gezinscoach (31%). Bijeenkomsten of cursussen over opvoeden en opgroeien van het CJG zijn bekend bij een kwart van de ouders (23%).

De bekendheid van het CJG als opvoedsteunpunt/pedagogisch adviseur is ten opzichte van vorig jaar gestegen (van 25% in 2020 naar 34% in 2021), waardoor deze weer op het niveau van 2019 zit. De overige cijfers zijn nagenoeg gelijk aan die van vorig jaar.

Vragen over opgroeien en opvoeden

Voor informatie over opgroeien en opvoeden gaan bijna vier op de tien ouders naar het CJG (37%). De meeste inwoners gaan hiervoor echter te rade bij de eigen familie of het eigen netwerk (76%) en/of naar het internet/social media (62%). Deze cijfers zijn nagenoeg gelijk aan die van vorig jaar.

Vrouwen (49%) en ouders in de leeftijdscategorie 30-44 jaar (48%) maken meer dan gemiddeld gebruik van het CJG als informatiekanaal bij vragen over opgroeien en opvoeden. Ouders in de leeftijdscategorie van 16-29 jaar maken meer dan gemiddeld gebruik van de school (49%) of het maatschappelijk werk (26%) als zij vragen hebben over opgroeien en opvoeden.

Lager opgeleiden maken over het algemeen minder gebruik van alle informatiekanalen, waaronder het CJG.

Inwonersonderzoek 2021

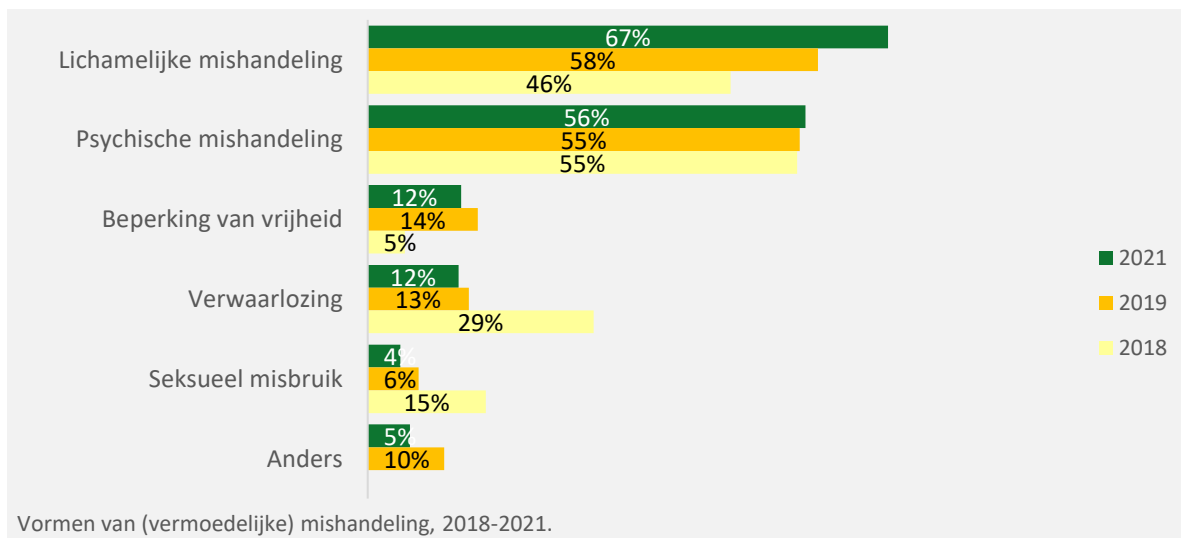
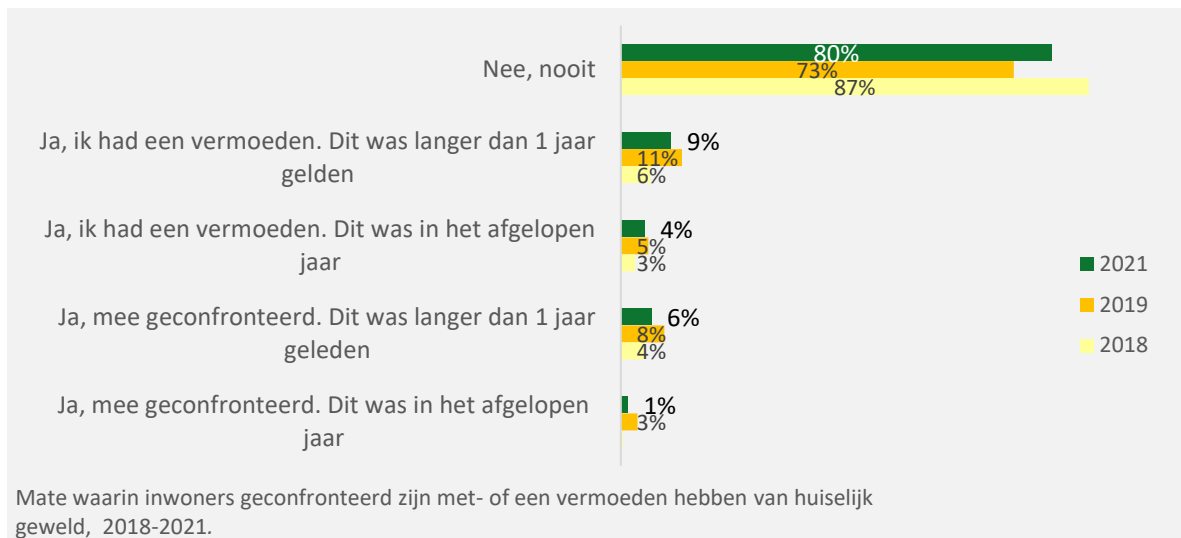
Huiselijk Geweld

Huiselijk geweld is een probleem waaraan de gemeente Den Haag veel aandacht besteedt. De gemeente wil graag weten of inwoners wel eens worden geconfronteerd met huiselijk geweld en zo ja of men weet waar men met vragen hierover terecht kan. Daarnaast wordt gekeken in hoeverre inwoners bekend zijn met Veilig Thuis en wat Veilig Thuis te bieden heeft.

- Acht op de tien respondenten heeft nooit te maken gehad met huiselijk geweld. Daarentegen heeft 7% zelf te maken gehad met huiselijk geweld en heeft 13% hier een vermoeden bij anderen van gehad. Dit zijn vaker vrouwen dan mannen. In de meeste gevallen gaat het om lichamelijke mishandeling (67%) of psychische mishandeling (56%). Mensen die zelf te maken hebben (gehad) met huiselijk geweld, of het vermoeden hebben (gehad) van huiselijk geweld in de omgeving, hebben hier verschillend op gereageerd. Het vaakst noemt men dat het besproken is met het slachtoffer. Een kwart geeft echter aan (voorlopig) niets te hebben gedaan (26%).
- Twee van de drie (61%) Hagenaars noemen de politie als partij waar zij het beste terecht kunnen met vragen over huiselijk geweld. Dit is iets minder dan in 2019 (65%) en meer dan in 2018 (54%).
- Ongeveer de helft van de inwoners is bekend met Veilig Thuis (49%). Het vaakst is dit via het internet of televisie (beide 26%). De bekendheid van Veilig Thuis stijgt hiermee verder ten opzichte van de vorige metingen. Men denkt vooral terecht te kunnen bij Veilig Thuis met vragen over huiselijk geweld (66%) en voor advies wanneer men bezorgd is over de situatie bij anderen (54%). Daarentegen heeft 14% van de inwoners geen idee waarvoor contact met Veilig Thuis kan worden opgenomen.
- Zeven op de tien inwoners die bekend zijn met Veilig Thuis (70%) zouden iemand advies geven om contact op te nemen met Veilig Thuis wanneer diegene wordt mishandeld. Iets meer dan de helft zou dit iemand adviseren wanneer deze persoon op de hoogte is van huiselijk geweld bij anderen (53%). Deze percentages zijn vergelijkbaar met de meting uit 2020. Tevens zegt ruim een tiende (13%) geen idee te hebben wanneer zij iemand zouden adviseren contact op te nemen met Veilig Thuis.
- Men wil het liefst zelf per telefoon (62%) of via de website (52%) contact opnemen met Veilig Thuis. Overige manieren van contact opnemen worden minder genoemd, zoals het eerst overleggen met huisarts of andere hulpverlener (10%) of het overleggen met familie en vrienden (8%).

Ervaring met huiselijk geweld

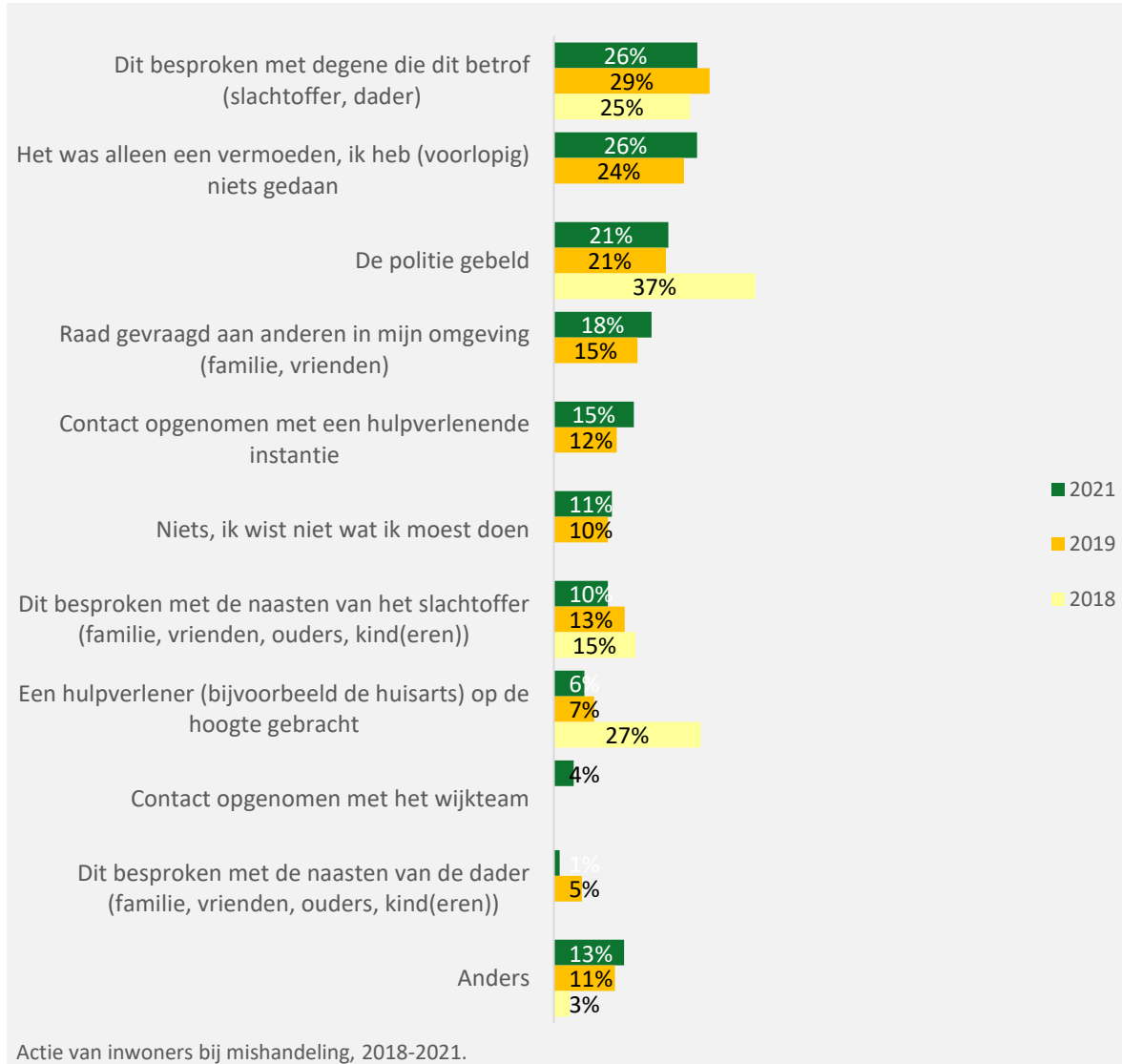
De inwoners is gevraagd of zij zelf ooit geconfronteerd zijn met huiselijk geweld, of dat zij een vermoeden hebben gehad van huiselijk geweld bij iemand uit hun omgeving. Acht op de tien inwoners hebben hier naar eigen zeggen nooit mee te maken gehad (80%). Dat betekent dat twee op de tien inwoners weleens (direct of indirect) met (een vermoeden van) huiselijk geweld te maken heeft gehad. Een klein deel (7%) is zelf met huiselijk geweld geconfronteerd. Bij 13% ging het om een vermoeden van huiselijk geweld.

Vrouwen zijn relatief vaker hiermee geconfronteerd dan mannen (resp. 9% en 4%). Ook hadden zij vaker het vermoeden dan mannen (resp. 16% en 10%).

Wanneer men werd geconfronteerd met of een vermoeden had van huiselijk geweld, ging dit in veel gevallen over lichamelijke of psychische mishandeling (resp. 67% en 56%). Bij iets meer dan een tiende betrof het vrijheidsbeperking of verwaarlozing (beide 12%). In de categorie 'anders' wordt vooral verbaal geweld zoals schreeuwen en/of ruzies genoemd.

Ten opzichte van 2019 is het aandeel inwoners dat aangeeft nog nooit met huiselijk geweld te maken te hebben gehad gestegen (van 73% in 2019 naar 80% in 2021). De overige cijfers zijn nagenoeg gelijk gebleven. Wat betreft de vormen van (vermoedelijke) mishandeling, is het percentage lichamelijke mishandeling met bijna 10% gestegen (van 58% in 2019 naar 67% in 2021). Het aandeel inwoners dat 'anders' heeft geantwoord is met 5% gestegen, de overige resultaten zijn nagenoeg gelijk gebleven.

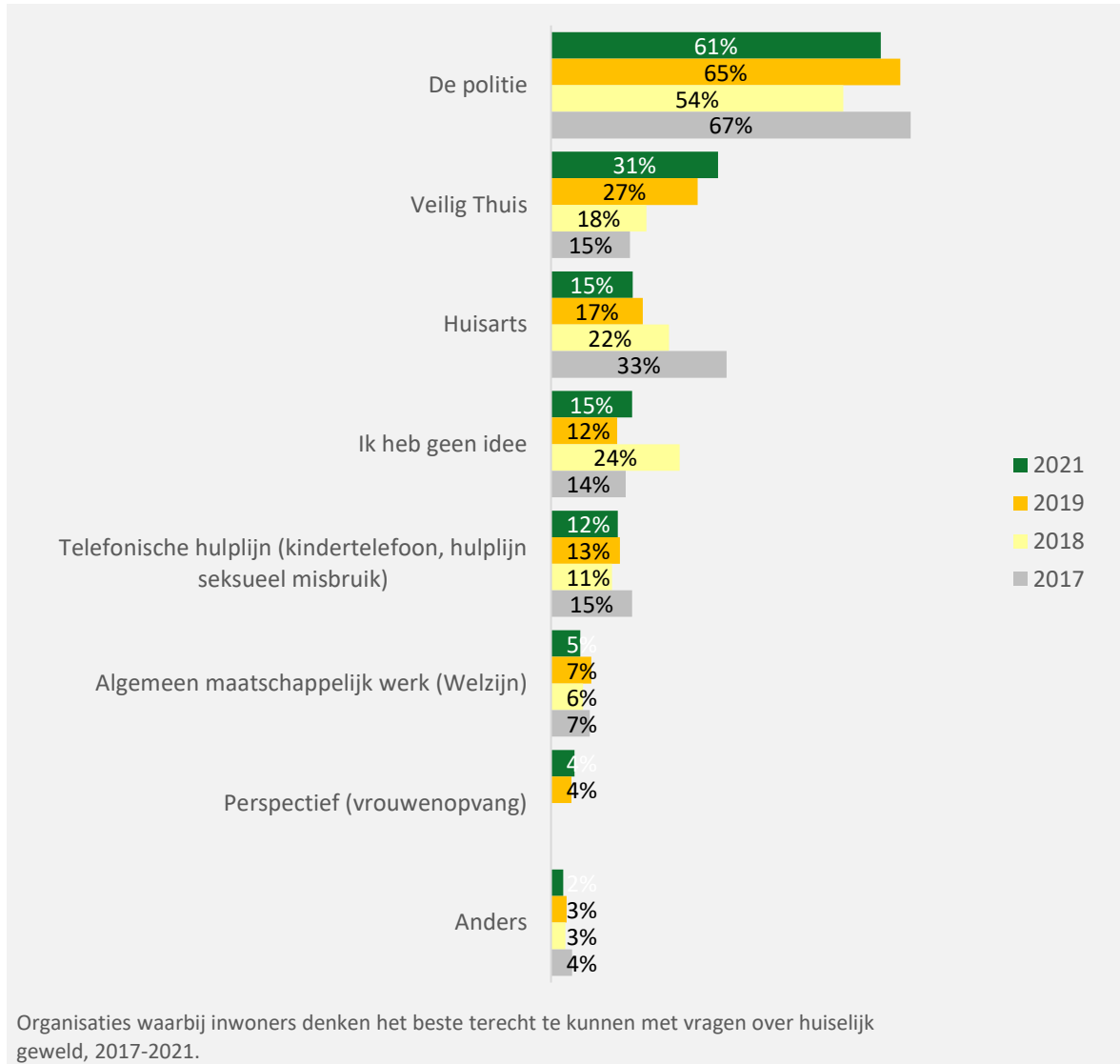
Actie bij huiselijk geweld

Inwoners reageren verschillend wanneer zij te maken hebben gehad met huiselijk geweld. Een kwart heeft het besproken met degene die het betrof (26%) en eveneens een kwart heeft (voorlopig) niets gedaan (26%). Eén op de vijf heeft de politie gebeld (21%) of raad gevraagd in de eigen omgeving (18%). Een kleiner deel heeft contact opgenomen met een hulpverlenende instantie (15%). Maximaal 11% noemt andere vervolgacties, zoals het bespreken met naasten van het slachtoffer (10%) of het op de hoogte brengen van een hulpverlener (6%).

Vergeleken met 2019 zijn de verschuivingen beperkt. Men heeft iets vaker raad gevraagd aan anderen in de eigen omgeving (van 15% naar 18%) of contact opgenomen met een hulpverlenende instantie (van 12% naar 15%). Men heeft het juist iets minder vaak besproken met degenen die het betrof (van 29% naar 26%). Een vergelijking met 2018 is moeilijk omdat de antwoordopties in 2018 anders waren.

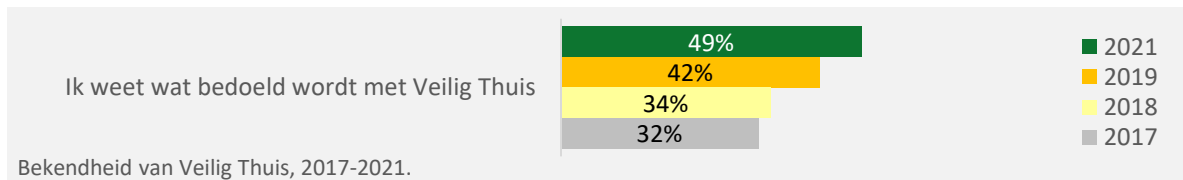
Organisaties waar men terecht kan met vragen over huiselijk geweld

Op de vraag waar inwoners denken het beste terecht te kunnen met vragen over huiselijk geweld wordt de politie het meest genoemd. Zes op de tien Hagenaars (61%) denken dat ze het beste bij de politie kunnen aankloppen als ze vragen hebben over huiselijk geweld. Het meldpunt 'Veilig Thuis' wordt door een derde genoemd (31%).

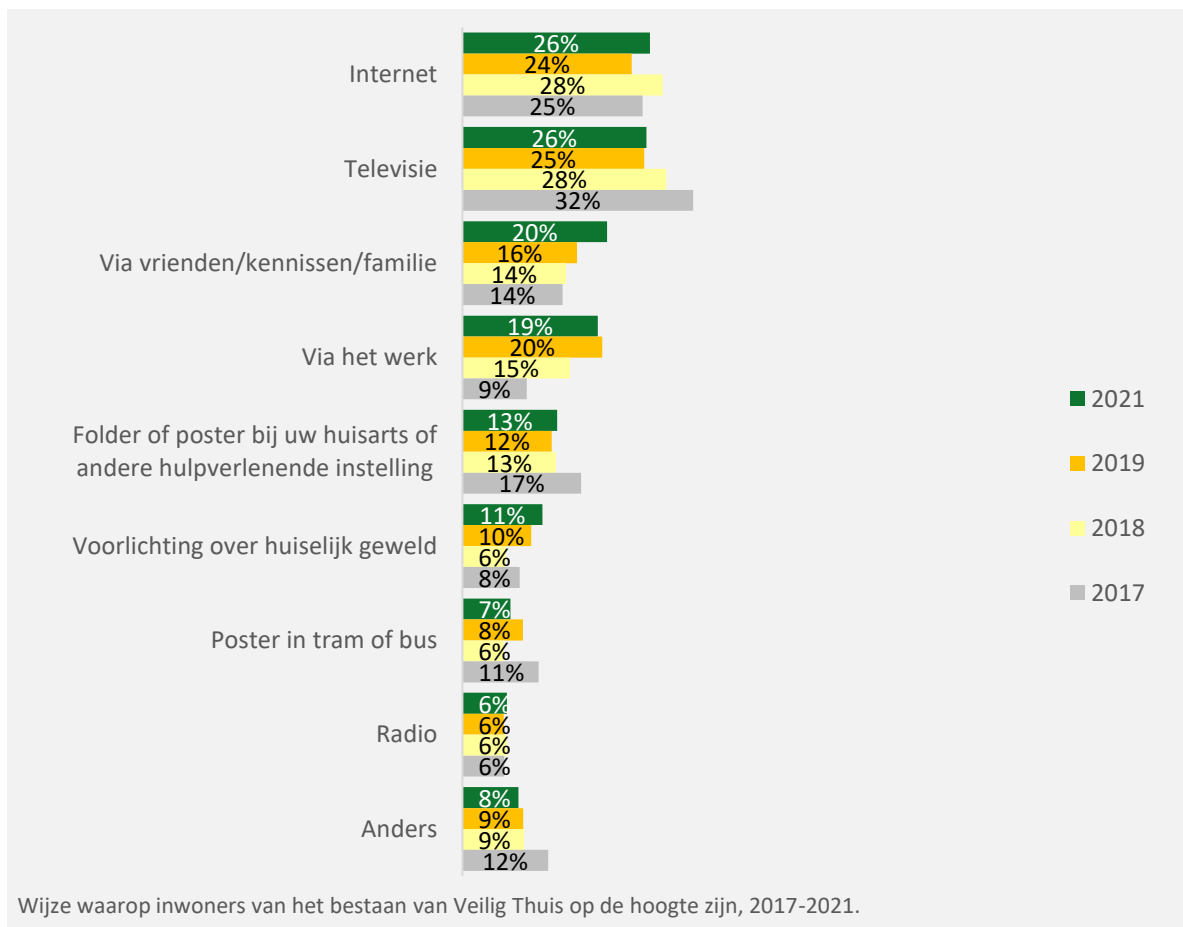
Sinds 2017 neemt de bekendheid van Veilig Thuis toe. Ten opzichte van 2017 is het aandeel inwoners dat Veilig Thuis noemt als organisatie waar zij denken het beste terecht te kunnen verdubbeld (van 15% in 2017 naar 31% in 2021). De huisarts wordt steeds minder vaak genoemd (van 33% in 2017, 22% in 2018, 17% in 2019 naar 15% in 2021). De overige instanties worden nagenoeg even vaak genoemd als voorgaande jaren.

Bekendheid van Veilig Thuis

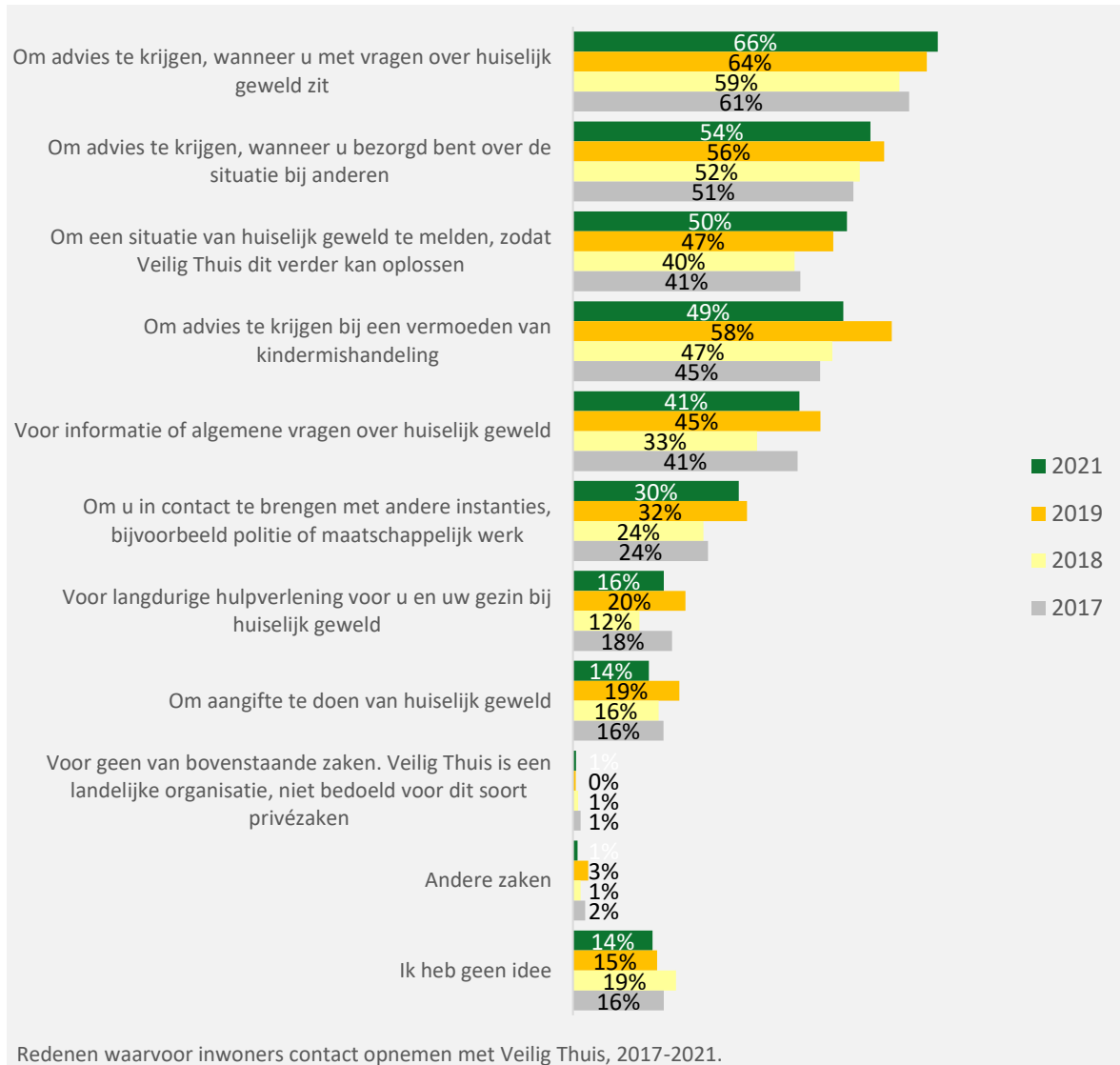

De helft van de inwoners is bekend met Veilig Thuis (49%). De bekendheid van Veilig Thuis is gedurende de afgelopen jaren toegenomen, van 32% in 2017 naar 49% in 2021.

De meeste mensen die Veilig Thuis kennen, weten dit via internet (26%) of de televisie (eveneens 26%). Een vijfde kent Veilig Thuis via het eigen netwerk (20%) of via het werk (19%). De cijfers komen op hoofdlijnen overeen met die van de vorige metingen. Alleen weet men het dit jaar iets vaker via vrienden of familie (van 16% naar 20%).

Aanleiding om contact op te nemen met Veilig Thuis

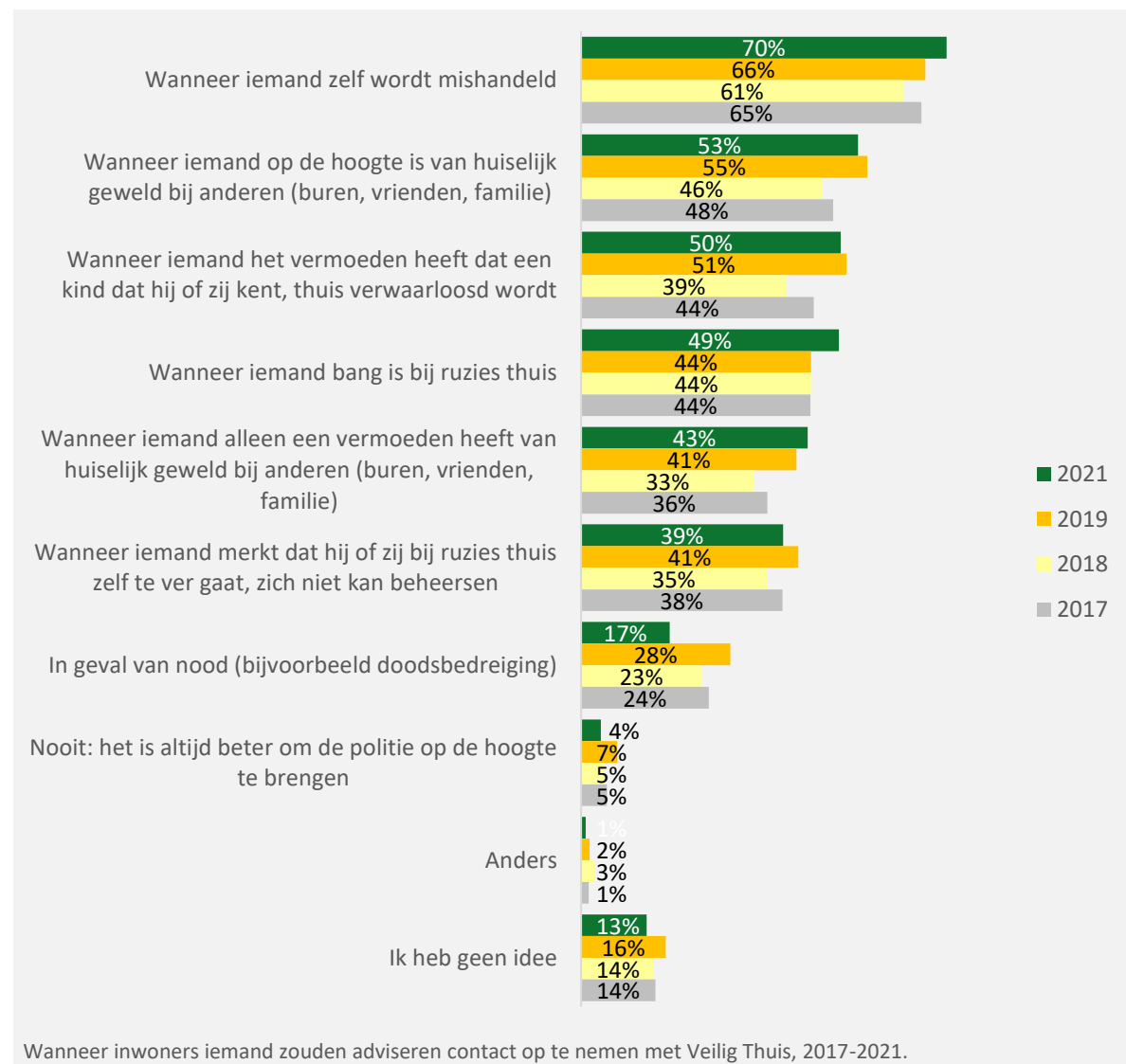

De inwoners die bekend zijn met Veilig Thuis is gevraagd of zij weten waarvoor ze contact hiermee kunnen opnemen.

Twee op de drie respondenten denken bij Veilig Thuis terecht te kunnen als ze vragen hebben over huiselijk geweld (66%). Ongeveer de helft denkt aan het krijgen van advies wanneer men bezorgd is over de situatie bij anderen (54%), het melden van een situatie van huiselijk geweld (50%) of aan advies bij het vermoeden van kindermishandeling (49%). Vier op de tien inwoners denken dat men bij Veilig Thuis terecht kan voor informatie of algemene vragen over huiselijk geweld (41%). Drie op de tien inwoners denken dat Veilig Thuis hen in contact kan brengen met andere instanties (30%). Van de respondenten die bekend zijn met Veilig Thuis heeft 14% geen enkel idee waarvoor ze contact hiermee kunnen opnemen.

Op hoofdlijnen is het beeld niet echt veranderd. Toch zijn verschillende opties minder vaak naar voren gebracht zoals het krijgen van advies bij het vermoeden van kindermishandeling (van 58% naar 49%), langdurige hulpverlening voor de betroffene en het gezin (van 20% naar 15%) en het doen van aangifte van huiselijk geweld (van 19% naar 14%).

Advies om contact op te nemen met Veilig Thuis

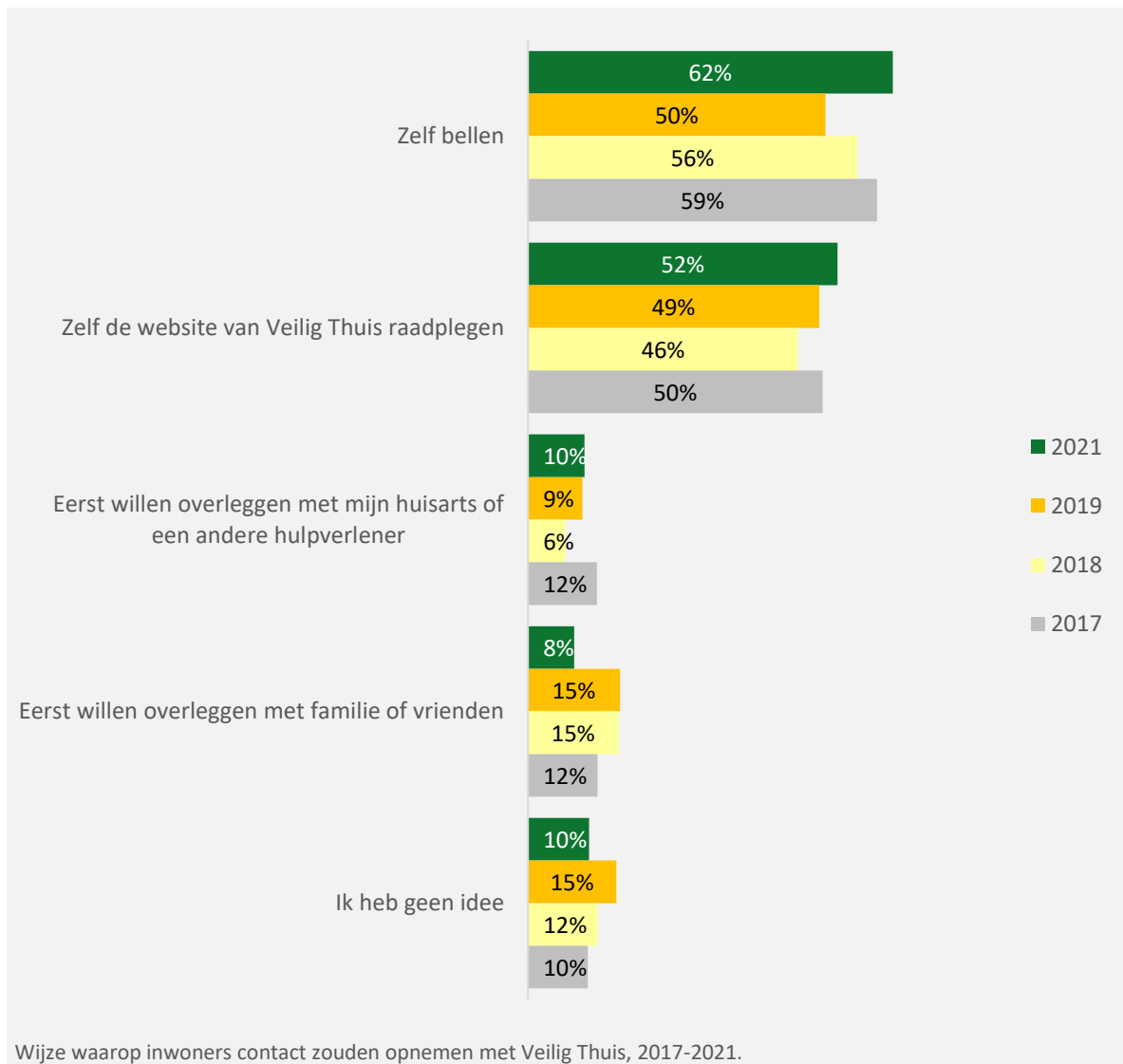

Daarnaast is de inwoners die bekend zijn met Veilig Thuis gevraagd wanneer zij iemand anders zouden adviseren om contact op te nemen met Veilig Thuis.

Zeven op de tien respondenten zouden dit doen als iemand zelf wordt mishandeld (70%). Ongeveer de helft zou Veilig thuis adviseren als men op de hoogte is van huiselijk geweld bij anderen (53%) of als men het vermoeden heeft dat een kind wordt verwaarloosd (50%). Ook denkt de helft hieraan wanneer iemand bang is bij ruzies (49%).

Ongeveer vier op de tien inwoners adviseren contact wanneer men een vermoeden heeft bij huiselijk geweld bij anderen (43%) of wanneer het bij ruzies thuis te ver gaat (39%). Iets minder dan een vijfde adviseert dit in geval van nood, bijvoorbeeld bij een doodsb bedreiging (17%). Iets meer dan een tiende heeft geen idee (13%).

Het aandeel dat adviseert contact op te nemen met Veilig Thuis in geval van nood is sterk gedaald ten opzichte van de vorige meting (van 28% naar 17%). Aan de andere kant wordt wanneer iemand bang is vaker genoemd (van 44% naar 49%), evenals wanneer iemand zelf wordt mishandeld (van 66% naar 70%) en wanneer iemand het vermoeden heeft dat een kind dat hij of zij kent thuis verwaarloosd wordt (van 51% naar 55%). De overige percentages wijken minder af van die van de vorige meting.

Als wordt gevraagd op welke wijze de inwoners bij voorkeur contact zouden willen opnemen met Veilig Thuis, dan doet men dit het liefst zelf. Dit doet men het liefst telefonisch (62%) en/of via de website (52%). Dat is vergelijkbaar met de afgelopen jaren. Minder mensen zouden eerst overleggen met familie of vrienden of met de huisarts of een andere hulpverlener (resp. 8% en 10%). Eveneens 10% heeft geen idee hoe men het liefst contact zou opnemen.

Inwonersonderzoek 2021

Emancipatie

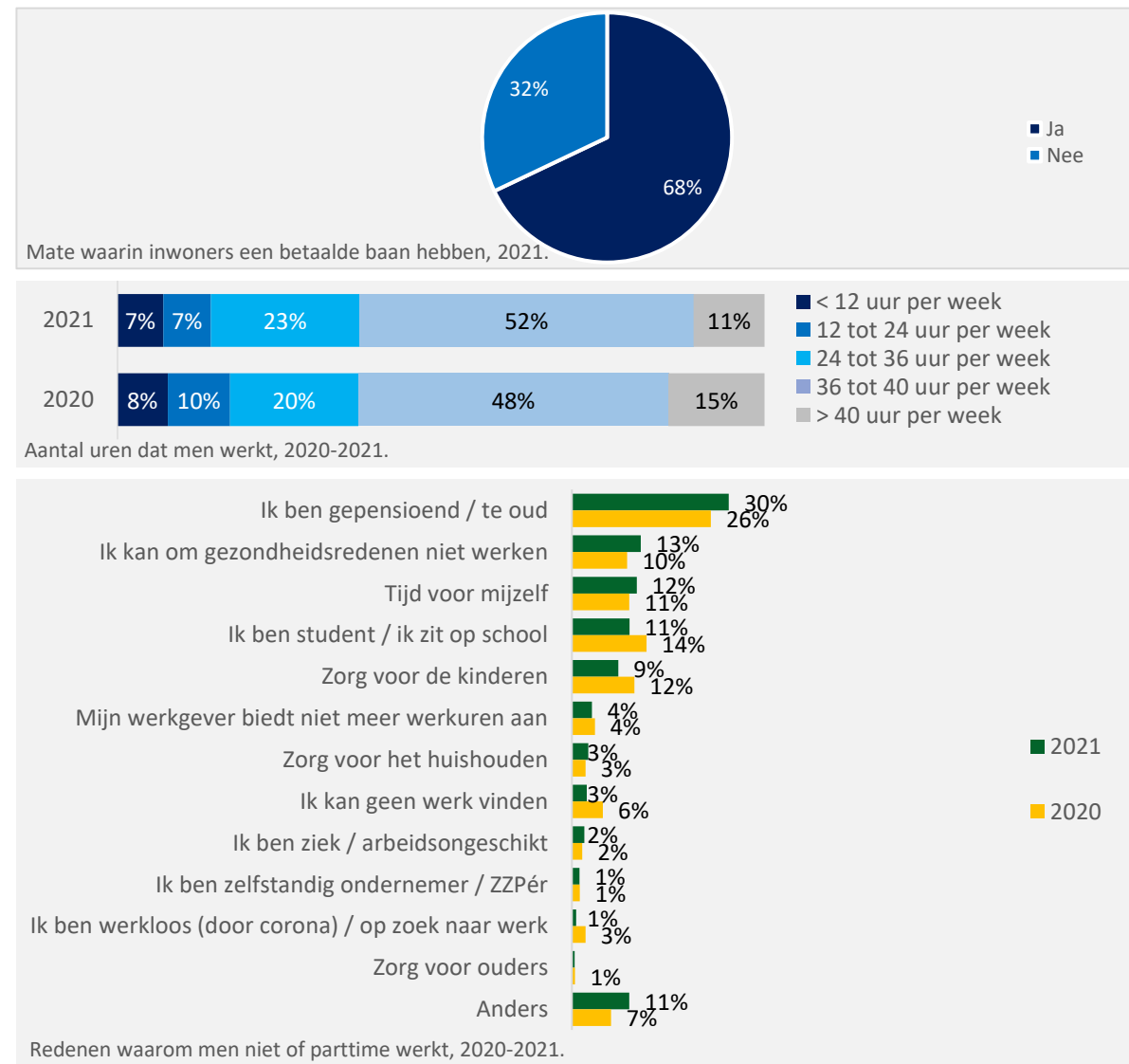

De gemeente Den Haag vindt het belangrijk dat iedereen in Den Haag zichzelf kan zijn en iedereen gelijk wordt behandeld. In dit kader zijn in het inwonersonderzoek vragen gesteld over hoe de verdeling van betaald werk en zorgtaken is geregeld binnen de huishoudens in Den Haag, wat de opvattingen zijn over emancipatie en hoe de Hagenaars denken over de positie van queer personen.

- Twee op de drie respondenten hebben een betaalde baan, waarvan 35% een fulltime baan heeft en één op de tien zelfs meer dan 40 uur per week werkt (11%). Mannen werken vaker dan gemiddeld fulltime (44%). Vrouwen werken vaker dan gemiddeld 24 tot 36 uur (22%).
- Acht op de tien Hagenaars verdienen genoeg om in het eigen onderhoud te kunnen voorzien (81%), twee op de tien echter niet (19%). Dit zijn vooral respondenten die minder dan 12 uur per week werken, die geen werk kunnen vinden of waarvan de werkgever niet meer uren aanbiedt.
- Een vijfde van de Hagenaars voelt zich weleens gediscrimineerd op basis van sekse of gender (19%). Vrouwen hebben hier meer last van (28%) dan mannen (9%). Ook LHBTI-personen voelen zich vaker gediscrimineerd (24%). Een kwart heeft ooit te maken gehad met seksueel overschrijdend gedrag. Ook hierbij gaat het veel vaker om vrouwen (42%) dan mannen (10%).
- Circa negen op de tien Hagenaars vinden het vanzelfsprekend dat mannen en vrouwen gelijke kansen hebben (93%), in gelijke posities gelijke beloningen moeten krijgen (94%) en dezelfde kansen moeten benutten (87%). Vier op de tien Hagenaars is het (helemaal) oneens dat mannen evenveel moeten blijven werken als er kinderen worden geboren (42%). Daarnaast is 46% het (helemaal) oneens dat vrouwen minder moeten gaan werken bij de geboorte van een kind. Vrouwen laten zich over het algemeen progressiever uit over de rol van de vrouw in het gezin dan mannen.
- Bijna vier op de tien Hagenaars voelen zich soms of vaak onveilig (37%). Voor vrouwen geldt dit iets sterker. Gevoelens van onveiligheid spelen vooral op plekken waar jongeren rondhangen, maar ook op straat in de eigen buurt en in het openbaar vervoer.
- Iets minder dan een tiende ziet zichzelf als een queer persoon (8%). De meeste van hen zijn homoseksueel (45%), biseksueel (25%) of lesbisch (13%).

- Hagedaars zijn van mening dat het geweld tegen queer personen eerder is toegenomen (33%) dan afgenomen (5%).
- De houding tegenover queer personen is over het algemeen heel tolerant. Vrijwel iedereen vindt dat queer personen hun leven moeten kunnen leiden zoals zij dat willen (93%). Ongeveer acht op de tien zijn van mening dat zij gelijke rechten moeten hebben als heteroseksuelen (84%) en bijna zeven op de tien vindt dat de politie hard(er) moet optreden tegen discriminatie van queer personen (69%). Maar een klein aandeel van de Hagedaars heeft er problemen mee wanneer een kind op school les zou krijgen van een queer leraar of lerares (9%) of wanneer blijkt dat een familielid hiertoe zou behoren (6%). Een op de vijf Hagedaars vindt het aanstootgevend als twee mannen in het openbaar zoenen (19%) en één op de zes als het gaat om twee vrouwen (15%). Over of het scheldwoord 'homo' tot een boete zou moeten leiden, zijn de meningen verdeeld.
- Hagedaars hebben er weinig moeite mee wanneer een vriend of vriendin zijn of haar lichaam wil laten aanpassen naar het andere geslacht (90% en 89%). Bijna één op de tien inwoners geeft aan liever niet om te gaan met mensen van wie niet duidelijk is of ze man of vrouw zijn (7%). Circa één op de tien is van mening dat er iets mis is met mensen die zich geen man of vrouw voelen (9%), mannen zich mannelijk moeten gedragen en kleden (10%) en vrouwen vrouwelijk (9%). Een vijfde (22%) vindt het belangrijk te weten of iemand man of vrouw is wanneer men iemand ontmoet.
- Dat een lichaamsbevestigende operatie wettelijk geregeld zou moeten zijn, is bijna de helft het mee eens (47%) en 30% vindt dit niet nodig.

Mate waarin men werkzaam is

Twee derde van de inwoners heeft een betaalde baan (68%), een derde heeft dit niet (32%). Het aandeel zonder een betaalde baan verschilt nauwelijks tussen mannen en vrouwen (30% van de mannen tegenover 34% van de vrouwen).

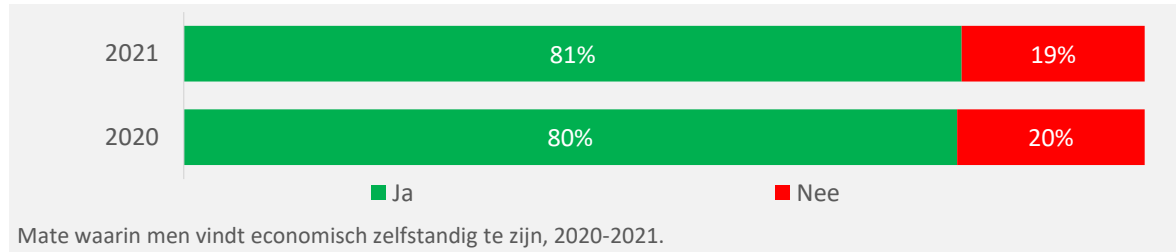
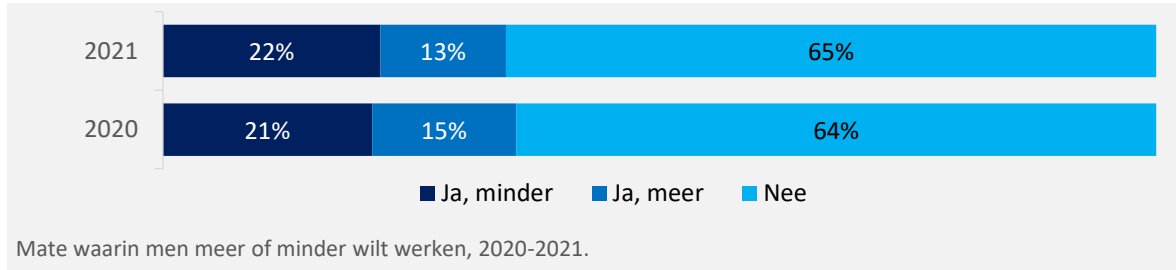
Van de inwoners met een betaalde baan werkt bijna twee derde fulltime (52% 36 tot 40 uur en 11% meer dan 40 uur). De overige werken veelal tussen de 24 en 36 uur (23%). Een klein deel werkt minder dan 12 uur (7%).

Mannen werken meer dan gemiddeld 36 uur of meer (77% tegenover 48% van de vrouwen), terwijl vrouwen vaker dan gemiddeld 24 tot 36 uur werken (32% tegenover 14% van de mannen). Men werkt daarnaast vaker fulltime naarmate men hoger is opgeleid (68% van de hoger opgeleiden tegenover 44% van de lager opgeleiden).

De voornaamste reden om niet of parttime te werken, is omdat men gepensioneerd is (30%). Ongeveer een tiende werkt niet omdat men hier vanwege gezondheidsredenen niet toe in staat is (13%), men tijd voor zichzelf wil (12%), nog student is (11%) of voor de kinderen zorgt (9%). Maximaal 4% noemt nog een andere reden.

Vergeleken met vorig jaar is het aandeel met een betaalde baan niet echt veranderd evenals de redenen waarom men niet werkt.

Voorzien in het eigen onderhoud

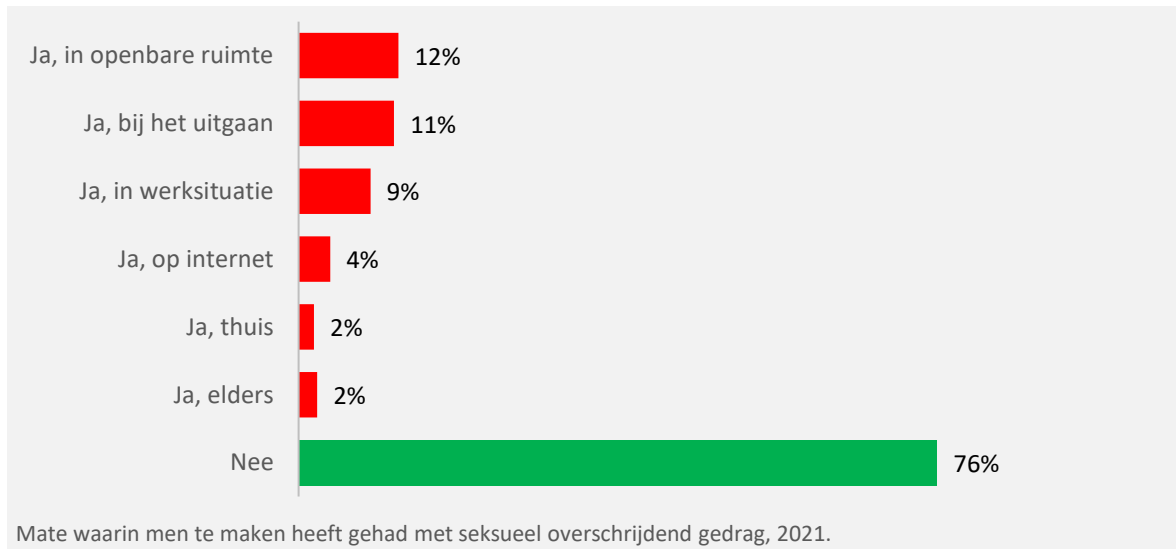
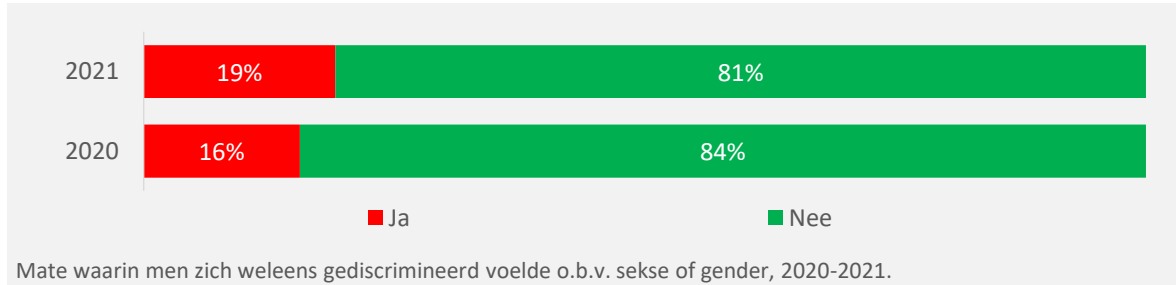

Ongeveer twee derde is tevreden met het aantal uren dat men werkt (65%). Ongeveer een vijfde zou minder willen werken (22%) en iets meer dan een tiende juist meer (13%). Tussen mannen en vrouwen is het verschil beperkt. Onder inwoners die meer dan 40 uur werken is het animo om minder te werken het grootst (42%), maar ook respondenten die 36 tot 40 uur werken willen dit meer dan gemiddeld (40%). Inwoners die minder dan 12 uur werken, willen juist vaker meer uren werken (34%). Lager opgeleiden zijn meer dan gemiddeld tevreden met het aantal uren dat men werkt (73% tegenover 65% gemiddeld). Vergeleken met vorig jaar is het beeld niet heel anders.

Evenals vorig jaar verdienen acht op de tien inwoners genoeg om in hun eigen onderhoud te voorzien (81%). Dit geldt vaker voor hoger opgeleiden (90%) dan voor lager opgeleiden (67%). Tevens hebben gezinnen zonder kinderen hiermee iets minder moeite (86%) dan gezinnen met kinderen (72%). Hoger opgeleide mannen hebben minder last dan hoger opgeleide vrouwen dat ze niet genoeg verdienen om in het eigen onderhoud te voorzien (5% tegenover 14% van de vrouwen). Lager en middelbaar opgeleide vrouwen hebben juist veel vaker moeite om in het eigen onderhoud te kunnen voorzien (resp. 33% en 27%). Ook lager en middelbaar opgeleide mannen worden hiermee meer dan gemiddeld geconfronteerd (29% van de lager en 24% van de middelbaar opgeleide mannen). Op hoofdlijnen is ook hierin niet echt iets veranderd vergeleken met vorig jaar.

Van de inwoners die minder dan 12 uur per week werken, verdient slechts een kwart voldoende om in het eigen onderhoud te voorzien (26%). Van de inwoners die niet werken, geeft een derde aan niet voldoende te verdienen om in het eigen onderhoud te kunnen voorzien (35%). Hierbij gaat het vooral om inwoners die geen werk kunnen vinden (65% kan niet rondkomen) of om inwoners die de zorg hebben voor het huishouden (56%). Inwoners die niet in hun onderhoud kunnen voorzien, geven vaker aan meer te willen werken (35% tegenover 13% gemiddeld).

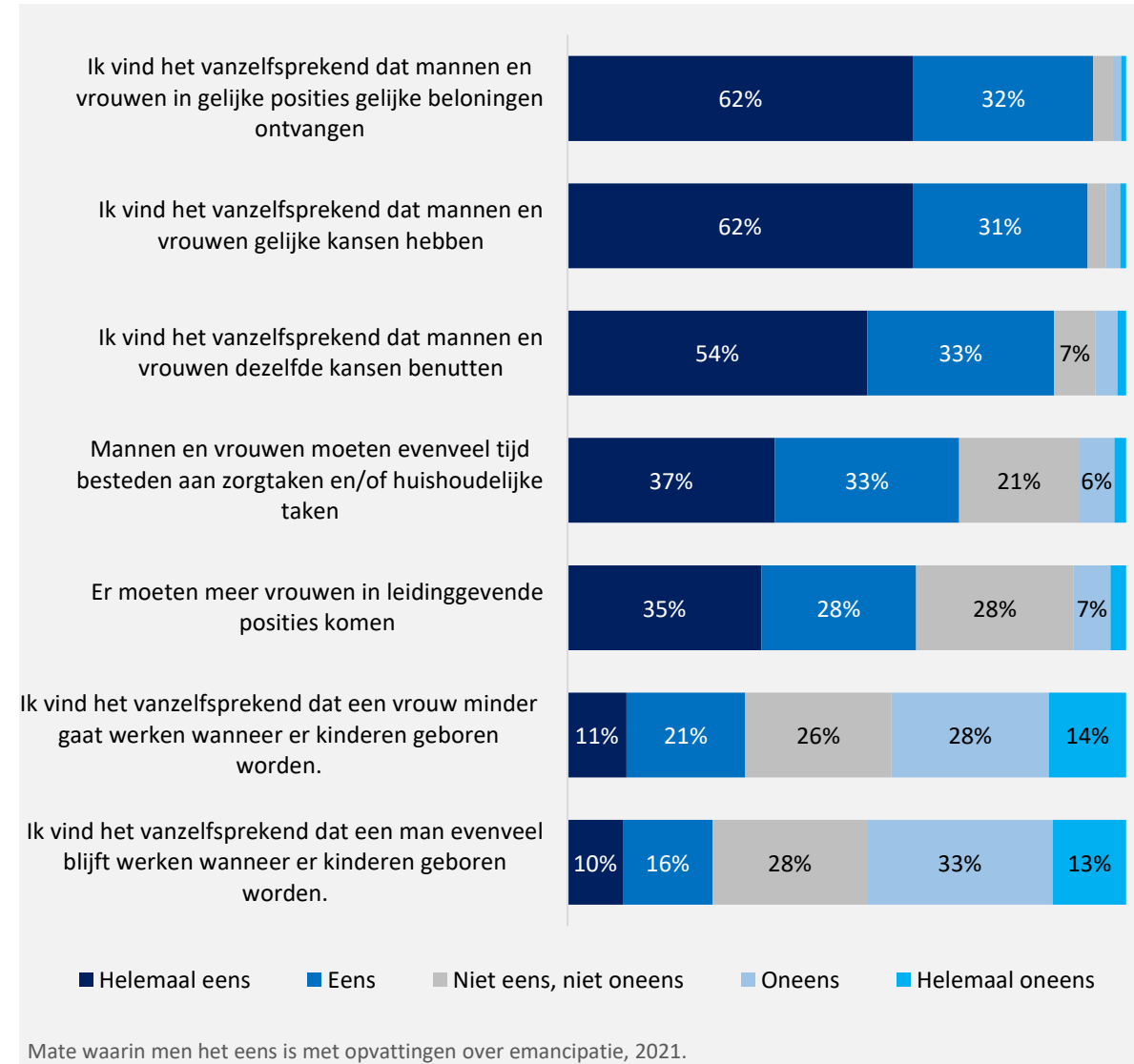
Gender discriminatie en seksueel overschrijdend gedrag

Een ruime meerderheid van de Hagenaars heeft zich nog nooit gediscrimineerd gevoeld op basis van sekse of gender (81%). Desalniettemin heeft een vijfde dit weleens gevoeld of ervaren (19%). Het gaat hierbij meer dan gemiddeld om vrouwen (28%) dan om mannen (9%). Ook zijn het vaker queer-personen die zich gediscrimineerd voelen (49%). Inwoners in de leeftijdscategorie 16-29 jaar (27%) en 30-44 jaar (26%) hebben zich vaker dan gemiddeld gediscrimineerd gevoeld.

Ongeveer een kwart van de respondenten heeft weleens te maken gehad met seksueel grensoverschrijdend gedrag (24%). Dit vond vooral plaats in de openbare ruimte (12%), bij het uitgaan (11%) of in de werksituatie (9%). Vrouwen hebben dit relatief vaker meegemaakt (37%) in vergelijking met mannen (10%). Daarnaast gaat het meer dan gemiddeld om inwoners in de leeftijdscategorie 16-29 jaar (37%).

Stellingen over emancipatie

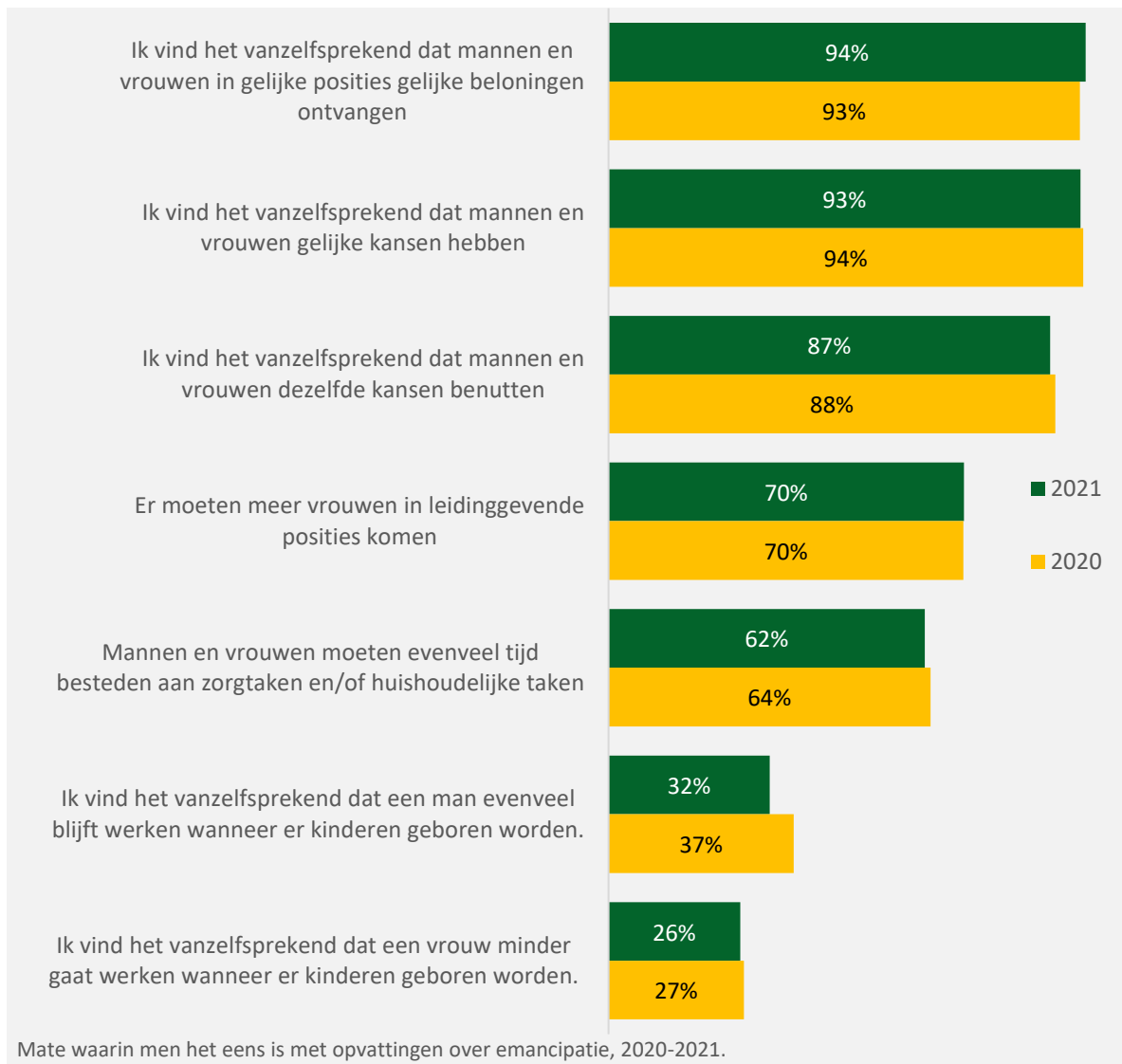

De inwoners hebben verschillende stellingen voorgelegd gekregen over de positie van mannen en vrouwen in onze samenleving. Uit de antwoorden blijkt dat de meeste Hagenaars van mening zijn dat mannen en vrouwen een gelijke beloning (94%) en dezelfde kansen (93%) moeten krijgen. Ook vinden bijna negen op de tien het vanzelfsprekend dat zowel mannen als vrouwen deze kansen benutten (87%). Zeven op de tien zijn van mening dat er meer vrouwen op leidinggevende posities moeten komen (70%) en 63% dat zorg- en huishoudelijke taken gelijk verdeeld moeten zijn.

Bijna de helft is het (helemaal) niet eens met de stelling dat mannen evenveel moeten blijven werken wanneer er kinderen geboren worden (46% tegenover 26% die het (helemaal) eens is met de stelling). Tevens zijn circa vier op de tien inwoners het (helemaal) niet eens met de stelling dat het vanzelfsprekend is dat een vrouw minder gaat werken als er kinderen worden geboren (42% tegenover 32% die deze mening wel is toegedaan).

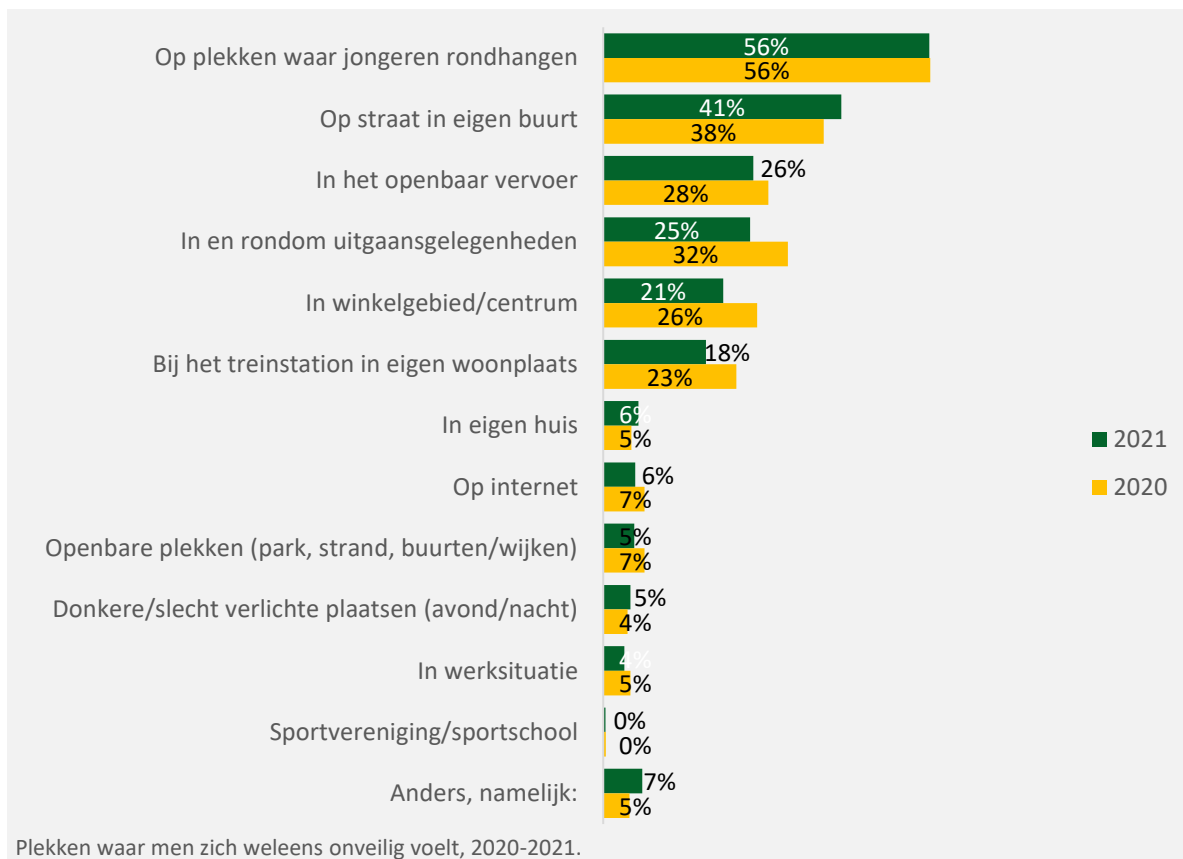
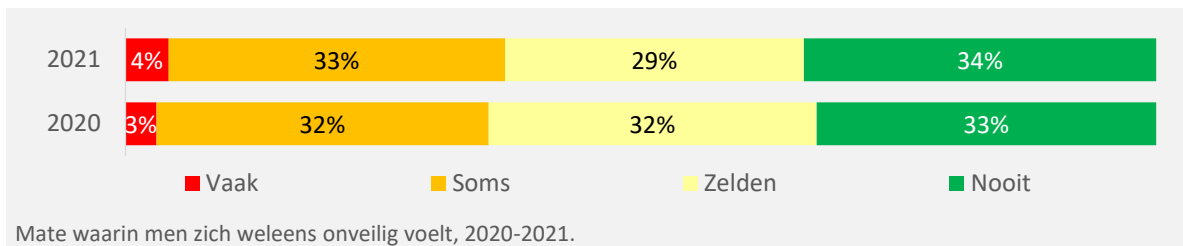
De verschillen tussen mannen en vrouwen zijn niet groot. Zo zijn vrouwen het iets vaker helemaal eens met de stellingen als het gaat over gelijke beloningen (68% tegenover 55% van de mannen) en over gelijke kansen (65% tegenover 58% van de mannen). Bij stellingen over de werk-privé verhouding na de geboorte van een kind, vinden vrouwen het minder vanzelfsprekend dat mannen evenveel blijven werken (50% (helemaal) oneens tegenover 42% van de mannen). Mannen vinden het daarentegen iets vanzelfsprekender dat zij evenveel blijven werken als er een kind wordt geboren (29% tegenover 24% van de vrouwen).

Stellingen over emancipatie

Vergeleken met vorig jaar zijn de verschillen niet heel groot. Wanneer het gaat om het evenveel blijven werken van mannen wanneer er kinderen worden geboren dan is het aandeel dat het hiermee niet eens is, iets gestegen (van 42% naar 46%). Dit geldt ook voor het minder gaan werken van vrouwen als er een kind wordt geboren (van 37% naar 42%).

Onveilig voelen

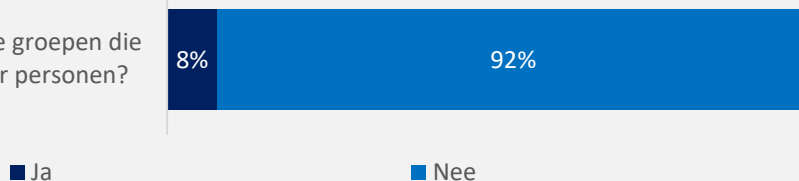
Wanneer Hagenaars de vraag krijgen of ze zich weleens onveilig voelen, lopen de meningen hierover uiteen. Bijna vier op de tien inwoners voelen zich vaak (4%) of soms (33%) onveilig op straat. Hiertegenover staat dat bijna twee derde zich nooit (34%) of zelden (29%) onveilig voelt. Vergeleken met vorig jaar zijn de verschillen heel klein.

Vrouwen voelen zich vaker soms onveilig (37% tegenover 27% van de mannen), terwijl mannen zich vaker nooit onveilig voelen (39% tegenover 29% van de vrouwen). Inwoners in de leeftijdscategorie 16-29 jaar voelen zich eveneens vaker soms onveilig (40%). In de leeftijdscategorie 75+ voelt men zich het minst onveilig (51% nooit tegenover 34% gemiddeld). In Laak (5% vaak en 42% soms), Leidschenveen-Ypenburg (2% vaak en 41% soms) en Escamp (8% vaak en 34% soms) voelen inwoners zich iets vaker onveilig (vaak en/of soms).

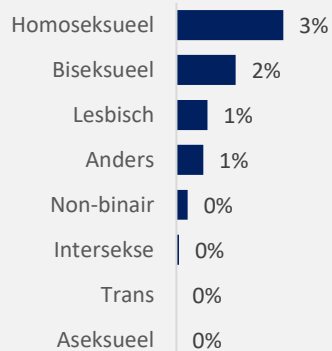
Men voelt zich vooral onveilig op plekken waar jongeren rondhangen (56%) en op straat in de eigen buurt (41%). Ook voelt een kwart zich onveilig in het openbaar vervoer (26%) en in- en rondom uitgaansgelegenheden (25%). Een vijfde voelt zich onveilig in het winkelgebied/centrum (21%) en bij het treinstation in de eigen woonplaats (18%). Maximaal 6% noemt nog andere plekken. Vergeleken met vorig jaar voelen inwoners zich op meerdere plekken minder onveilig zoals rondom uitgaansgelegenheden, in het winkelgebied/het centrum of bij het treinstation. Mogelijk dat de coronamaatregelen hierbij een rol spelen. Op straat in de eigen buurt voelt men zich iets onveiliger. Groot is dit verschil echter niet.

Queer personen

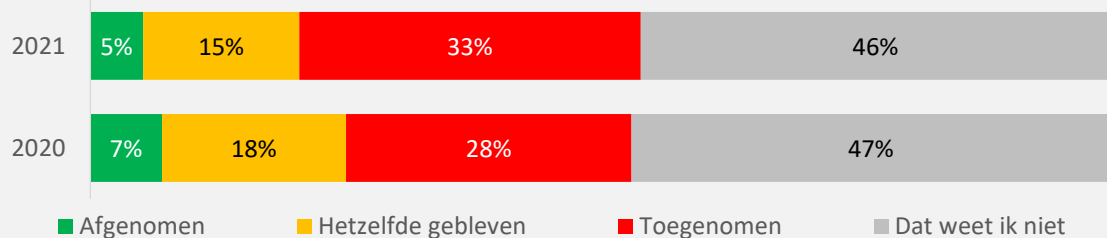
Rekent u zichzelf tot een van de groepen die vallen onder de definitie queer personen?

Mate waarin men zichzelf toerekent aan de definitie van queer persoon, 2021.

Aandeel queer personen in Den Haag, 2021.

Mate waarin men denkt dat geweld tegen LHBTI-personen is af- of toegenomen is, 2020-2021.

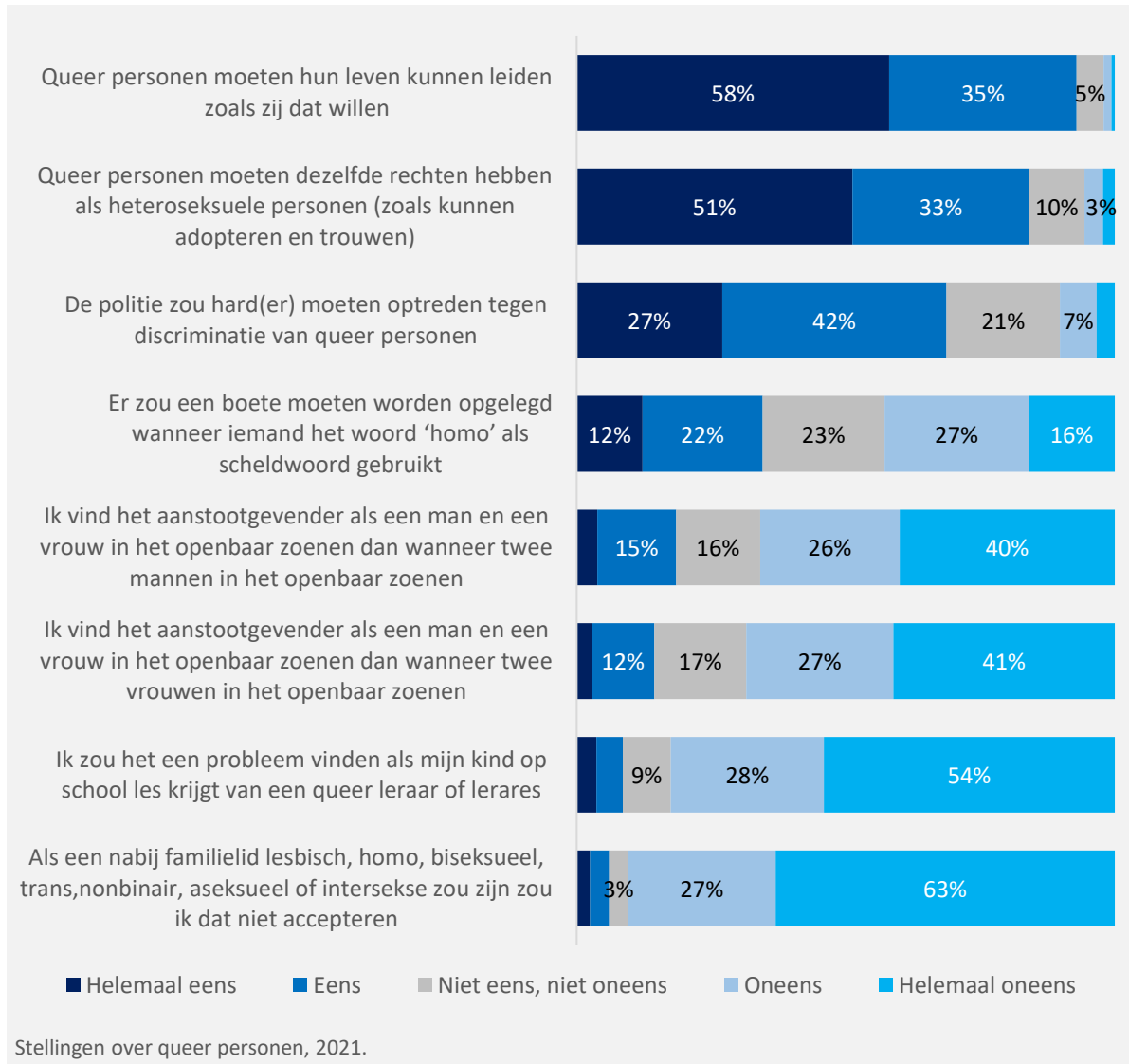
Hagenaars hebben ook een aantal vragen gekregen over de positie van queers, dat staat voor lesbische meisjes/vrouwen, homoseksuele jongens/mannen, biseksuele personen, transgenders en personen met een intersekse conditie (een lichaam wat zowel mannelijke als vrouwelijke kenmerken vertoont).

Wanneer Hagenaars de vraag krijgen of zij zichzelf rekenen tot een van deze groepen die vallen onder de definitie van queer personen, antwoordt 8% bevestigend. Van deze 8% is bijna de helft homoseksueel (45%), een kwart biseksueel (25%) en een achtste lesbisch (13%). Daarnaast geeft 5% aan non-binair te zijn en rekt 11% zichzelf tot een andere groep.

Een derde is van mening dat geweld tegen queer personen het afgelopen jaar is toegenomen (33%). Vergeleken met 2020 is dit aandeel gestegen (van 28% in 2020 naar 33% in 2021). Bijna de helft geeft aan geen idee hierover te hebben (46%). Dit was vorig jaar niet anders (47%).

Inwoners tot 45 jaar denken iets meer dan gemiddeld dat het geweld tegen queer personen gelijk is gebleven, terwijl 45 tot 75 jarigen er meer dan gemiddeld vanuit gaan dat dit is toegenomen.

Stellingen over queer personen

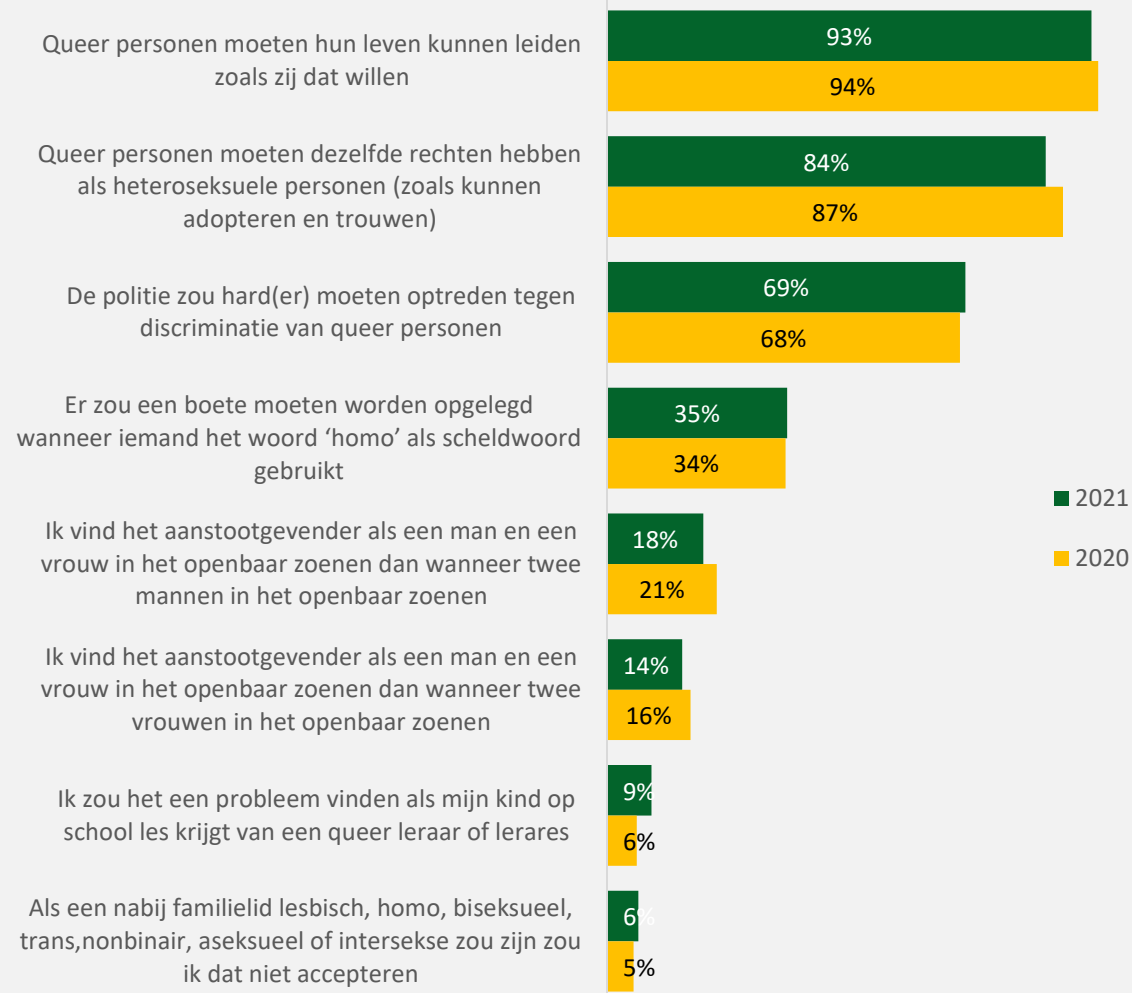

Ongeveer negen op de tien inwoners vinden dat queer personen hun leven moeten kunnen leiden zoals zij dat willen (93%). Daarnaast zijn ruim acht op de tien van mening dat queer personen dezelfde rechten moeten hebben als heteroseksuele personen (84%) en zeven op de tien dat de politie harder moet optreden tegen discriminatie van queer personen (69%). Over het opleggen van een boete wanneer 'homo' als scheldwoord wordt gebruikt zijn de meningen meer verdeeld. Zo vindt 34% dat dit wel zou moeten tegenover 43% die van mening is dat er geen boete moet worden opgelegd.

Over het algemeen maakt het voor inwoners niet uit of het twee mannen/vrouwen of een man en een vrouw zijn die in het openbaar zoenen, resp. 18% en 15% van de inwoners vindt het aanstootgevender om een man en een vrouw te zien zoenen dan twee mannen of twee vrouwen. Daarnaast hebben Hagenaars er over het algemeen weinig moeite mee als kinderen op school les zouden krijgen van een queer leraar (82% niet tegenover 9% die dit wel een probleem vindt) of als een nabij familielid een queer persoon zou zijn (90% niet tegenover 6% die dit niet acceptabel vindt).

Een deel van de inwoners heeft op deze vragen geen antwoord gegeven (7% tot 13%).

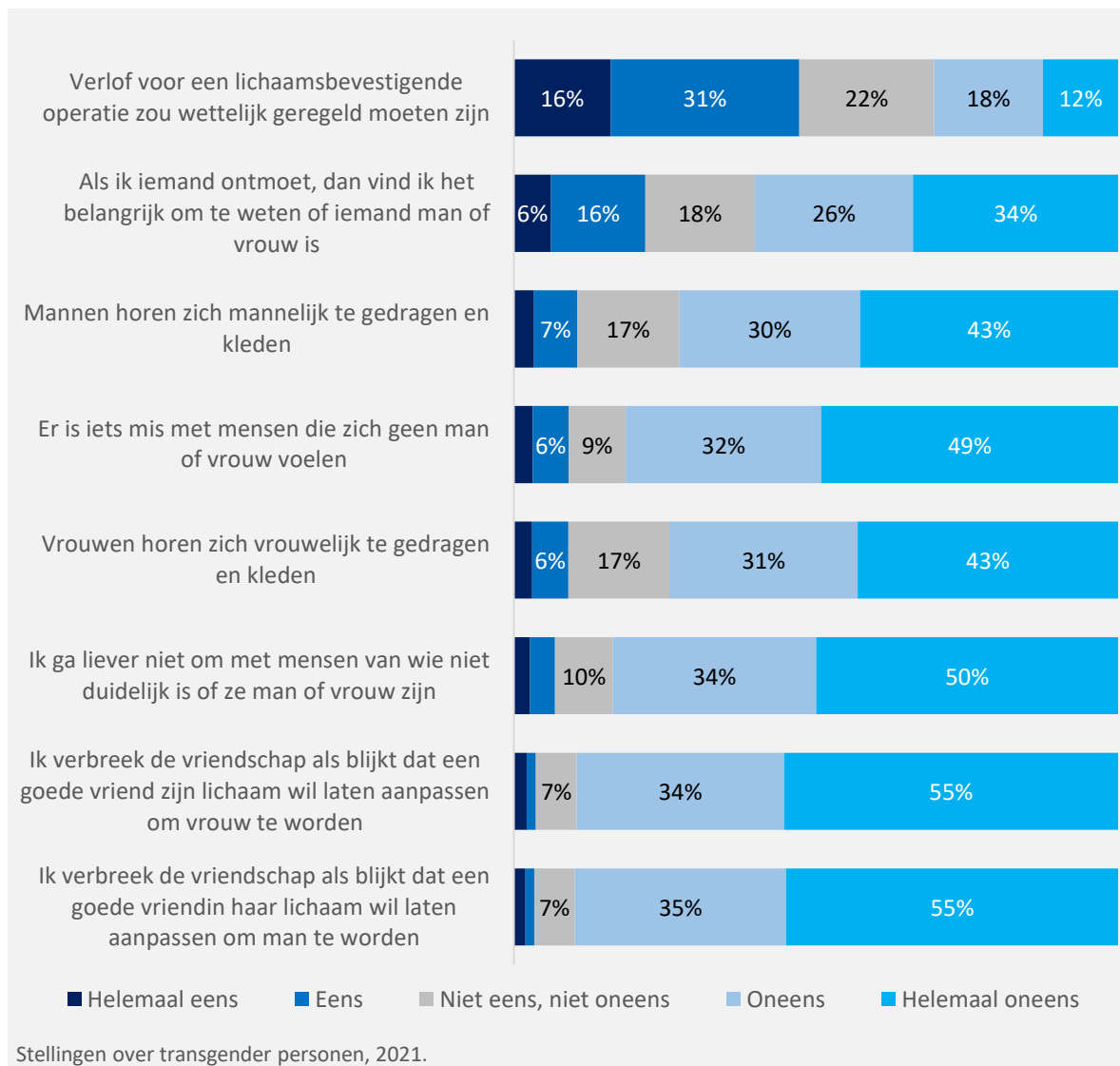
Stellingen over queer personen

Stellingen over queer-personen, 2020 - 2021.

Het oordeel over queer personen is vrijwel niet veranderd vergeleken met vorig jaar.

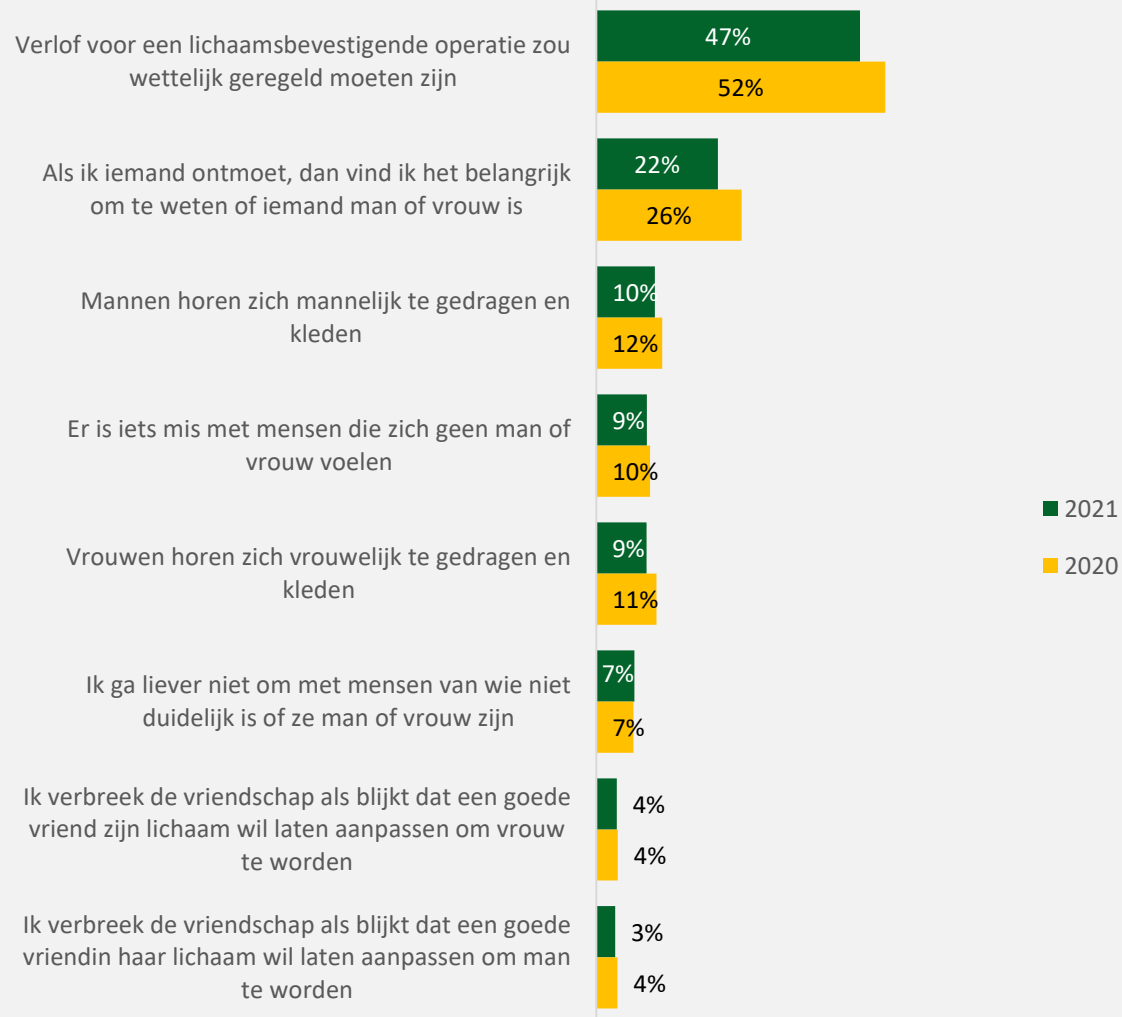
Stellingen over transgender personen

Over het wettelijk regelen van de mogelijkheid om verlof te krijgen voor een lichaamsbevestigende operatie zijn meer Hagenaars positief (47%) dan negatief (30%). Eén op de vijf Hagenaars vindt het belangrijk te weten of iemand een man of vrouw is bij een ontmoeting (22%), zes op de tien vinden dit echter onbelangrijk (60%). Daarnaast is een ruime meerderheid van mening dat mannen zich niet mannelijk hoeven te gedragen en te kleden (73%). Het oordeel is niet anders als het gaat om vrouwen die zich vrouwelijk zouden moeten gedragen (74%). Bijna één op de tien Hagenaars denkt dat er iets mis is met mensen die zich geen man of vrouw voelen (9%), een overgrote meerderheid is het hiermee echter niet eens (81%). Er zijn maar weinig Hagenaars die aangeven liever niet om te gaan met mensen van wie duidelijk is of ze een man of vrouw zijn (7%), voor een ruime meerderheid geldt dit niet (84%). Het verbreken van vriendschappen omdat blijkt dat een goede vriend of vriendin zijn of haar lichaam wil aanpassen om man dan wel vrouw te worden, speelt nauwelijks bij de respondenten (3%).

Van de respondenten heeft circa 10% geen antwoord gegeven op deze vragen. Alleen over het krijgen van verlof kunnen meer Hagenaars geen oordeel geven. Hierover laten circa één op de vijf inwoners zich niet uit.

Stellingen over transgender personen

Stellingen over transgender personen, 2020 - 2021.

Ten opzichte van 2020 is het aandeel Hagenaars dat vindt dat verlof voor een lichaamsbevestigende operatie wettelijk geregeld moet zijn iets gedaald: van 52% in 2020 naar 47% in 2021. Daarnaast vindt men het iets minder belangrijk om bij een ontmoeting te weten of iemand man of vrouw is in vergelijking met 2020: van 26% in 2020 naar 22% in 2021. Over de overige kwesties is het oordeel nauwelijks veranderd vergeleken met vorig jaar.

Inwonersonderzoek 2021

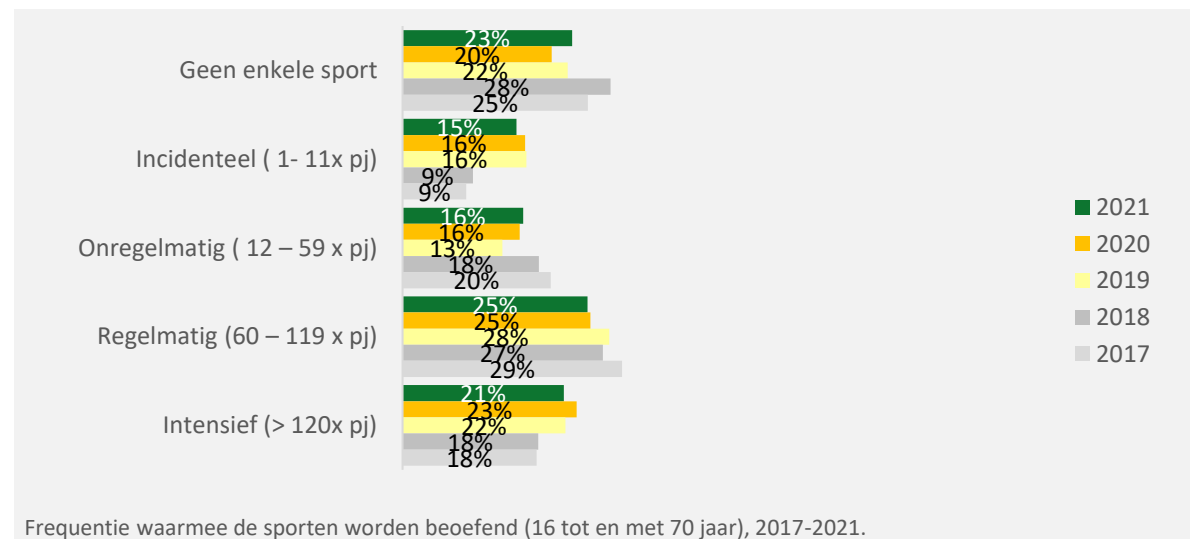
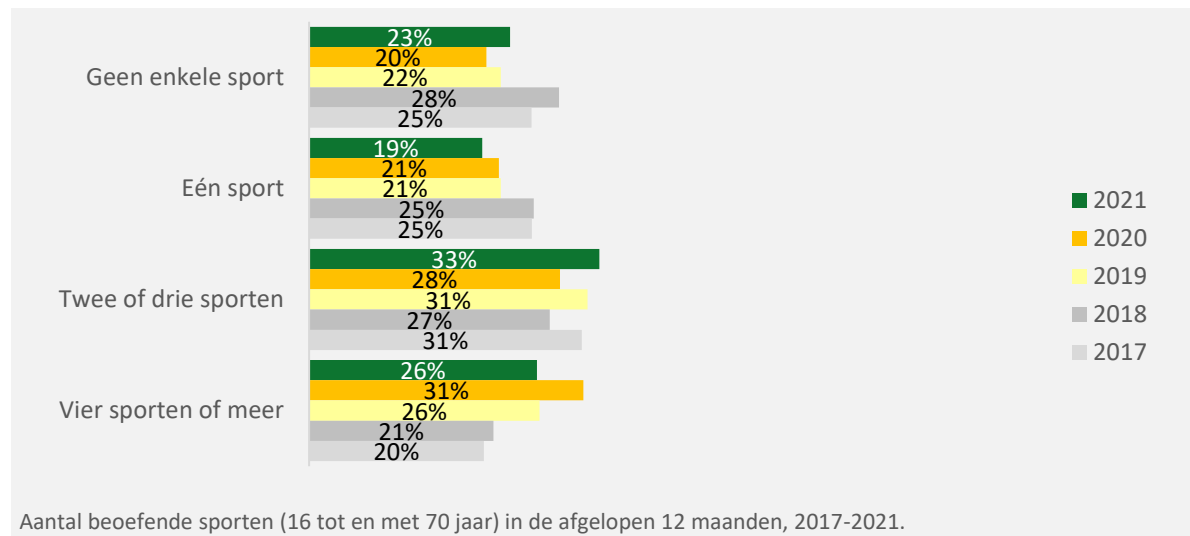
Sport en bewegactiviteiten

In dit onderdeel wordt ingegaan op het sportgedrag van de Hagenaars van 16 tot en met 70 jaar. Wie sport er, welke sporten doet men en hoe actief en van welke accommodaties maken zij gebruik. Daarnaast wordt gekeken naar hoe actief zij zijn als het gaat om het pendelen naar het werk of school en in de vrije tijd.

- Iets meer dan drie kwart van de Hagenaars (77%) doet aan sport. Dit aandeel nam vanaf 2018 ieder jaar toe, maar is het afgelopen jaar licht gedaald (van 80% naar 77%).
- De laatste jaren ligt het aandeel Hagenaars dat de 12 maanden voorafgaand aan het onderzoek minstens 12 keer of meer hebben gesport iets boven de 60%. Het afgelopen jaar was dit 62%, het jaar daarvoor lag dit iets hoger op 64%. Zij voldoen daarmee volgens de RSO-norm aan de definitie 'sporter'. Onder lager opgeleiden is dit percentage aanzienlijk lager (31%), onder hoger opgeleiden juist hoger (75%). Vergeleken met vorig jaar is vooral het aandeel 'sporters' onder de lager opgeleiden gedaald (van 44% naar 31%).
- De meest beoefende sporten in Den Haag blijven op hoofdlijnen hetzelfde. Dit jaar staat hardlopen of joggen weer op de eerste plaats (26%), op de voet gevolgd door het individueel beoefenen van fitness in een binnenruimte (25%). De wandelsport staat op de derde plaats (21%). Vergeleken met vorig jaar is zowel het aandeel dat aan fitness doet gedaald (van 32% naar 25%) als aan hardlopen of joggen (van 29% naar 26%). Inwoners zijn ieder jaar wel iets meer gaan wandelen (van 14% in 2017 naar 21% in 2021).
- Iets meer dan de helft sport alleen en doet dit ongeorganiseerd (57%). Circa drie op de tien zijn lid van een sportvereniging (31%) en nog eens een kwart is lid van een commerciële sportaanbieder (23%). Het aandeel dat lid is van een sportvereniging is iets toegenomen vergeleken met vorig jaar (van 28% naar 31%) en het aandeel dat lid is van een commerciële aanbieder is juist gedaald (van 31% naar 23%). De coronapandemie kan hierbij een rol spelen.
- Een derde van alle sporters maakt gebruik van een overdekte sportaccommodatie (33%), veelal (25%) in Den Haag. Eén op de zes maakt gebruik van een sportaccommodatie in de open lucht (16%, 10% in Den Haag) en de helft van de openbare ruimte (48%, 33% in Den Haag). Vergeleken met voorgaande jaren wordt vooral minder gebruik gemaakt van een overdekte (sport)accommodatie (van 70% in 2019, 47% in 2020 naar 33% in 2021), wat wellicht samenhangt met het coronapandemie.

- De sportmogelijkheden in Den Haag worden beoordeeld met een 7,4, wat iets lager is dan vorig jaar (7,5), maar weer hoger dan in 2019 (7,2). Iets meer dan de helft (54%) beoordeelt de sportmogelijkheden met een 8 of hoger, één op de tien geeft een onvoldoende
- Van alle Hagenaars gaat een kwart (26%) weleens lopend naar het werk of school en bijna de helft met de fiets (45%). Beide aandelen zijn iets gedaald vergeleken met vorig jaar (van 30% naar 26% en van 50% naar 45%). Aan beide activiteiten besteden zij gemiddeld circa 3,5 uur per week. Men besteedt dit jaar minder tijd aan lopen naar het werk of school (van 4,0 naar 3,3 uur). Iets meer dan zes op de tien Hagenaars doen licht of matig lichamelijk inspannend werk op het werk of op school (62%), wat lager is dan vorig jaar toen dit nog gold voor 69% van de Hagenaars. Een kwart doet zwaar lichamelijk inspannend werk op het werk of school (26%), wat vergelijkbaar is met vorig jaar (24%). Tevens doen net als vorig jaar acht op de tien Hagenaars licht of matig huishoudelijk werk (80%) en iets meer dan de helft doet zwaar lichamelijk huishoudelijk werk (57%). Zij besteden hier resp. 10 en 3 uur per week aan.
- In de vrije tijd wandelen acht op de tien Hagenaars weleens (81%), twee derde fietst (66%), een derde tuiniert (35%) en vier op de tien klussen in de vrije tijd (39%). Vergeleken met vorig jaar is men iets minder gaan fietsen (van 75% naar 66%) en klussen (van 47% naar 39%).

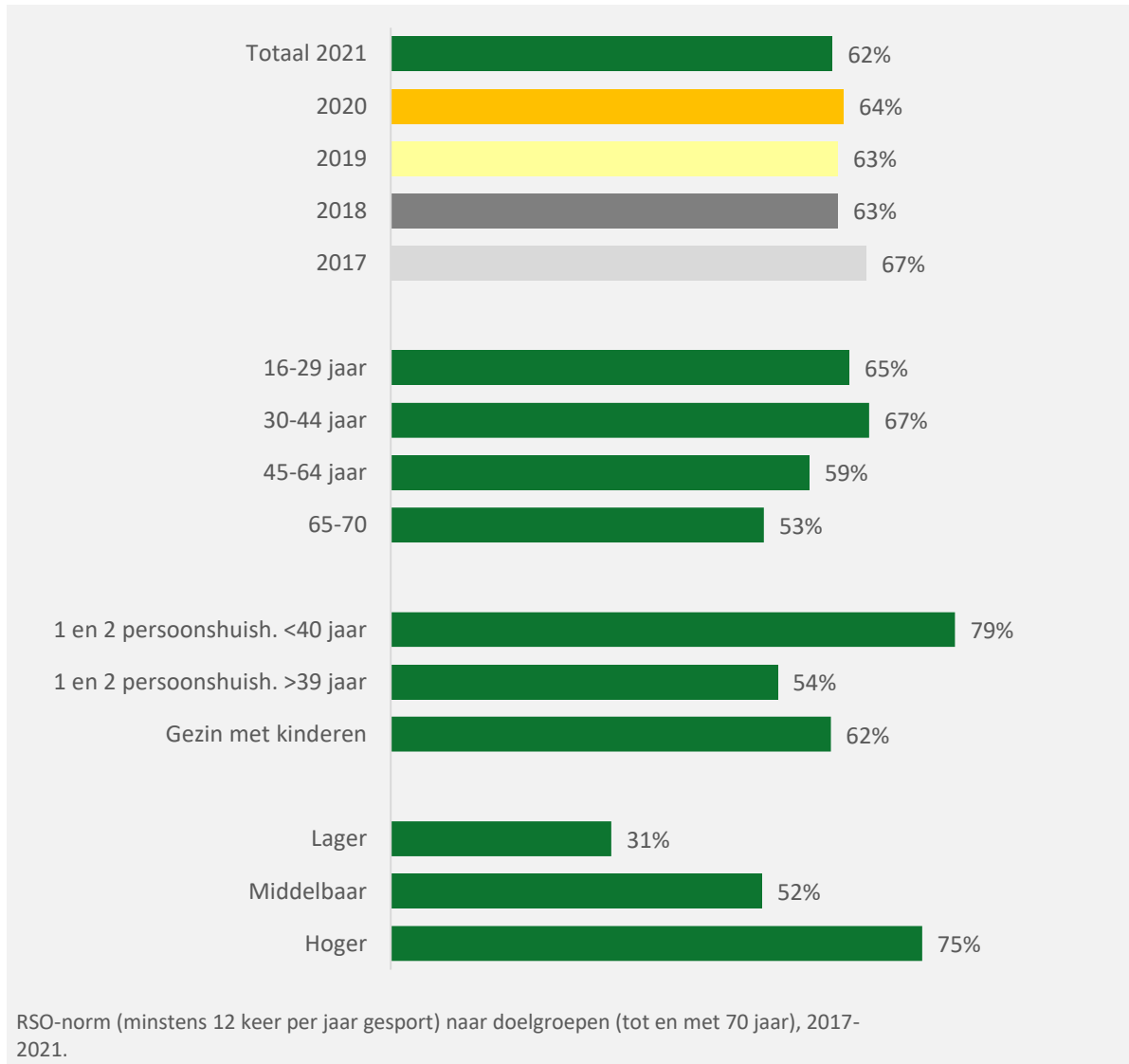

Iets meer dan drie kwart van de Hagenaars (77%) beoefent één of meer sporten. Dit aandeel is het grootst onder hoger opgeleiden (87%). Lager opgeleiden sporten duidelijk minder (49%). Het aandeel dat wel eens sport is het hoogst in de leeftijdscategorie 30 tot 44 jaar (85%), op de voet gevolgd door inwoners tot 30 jaar (83%).

Eén op de vijf Hagenaars beoefent één sport (19%), een derde twee of drie sporten (33%) en een kwart zelfs vier of meer sporten (26%). Bijna één op de vijf Hagenaars sport intensief (21% meer dan 120 keer per jaar) en nog eens één op de vier doet dit regelmatig (25% 60 tot 120 keer per jaar). De overige Hagenaars doen dit onregelmatig of incidenteel (resp. 16% en 15%).

Vergeleken met vorig jaar is het aandeel inwoners dat sport licht gedaald (van 80% naar 77%). Het aandeel Hagenaars dat twee of drie sporten beoefent is toegenomen (van 28% naar 33%). Qua intensiteit waarin Hagenaars sporten is er niet heel veel veranderd vergeleken met vorig jaar. De jaren daarvoor was een verschuiving te zien van regelmatige naar intensieve sporters.

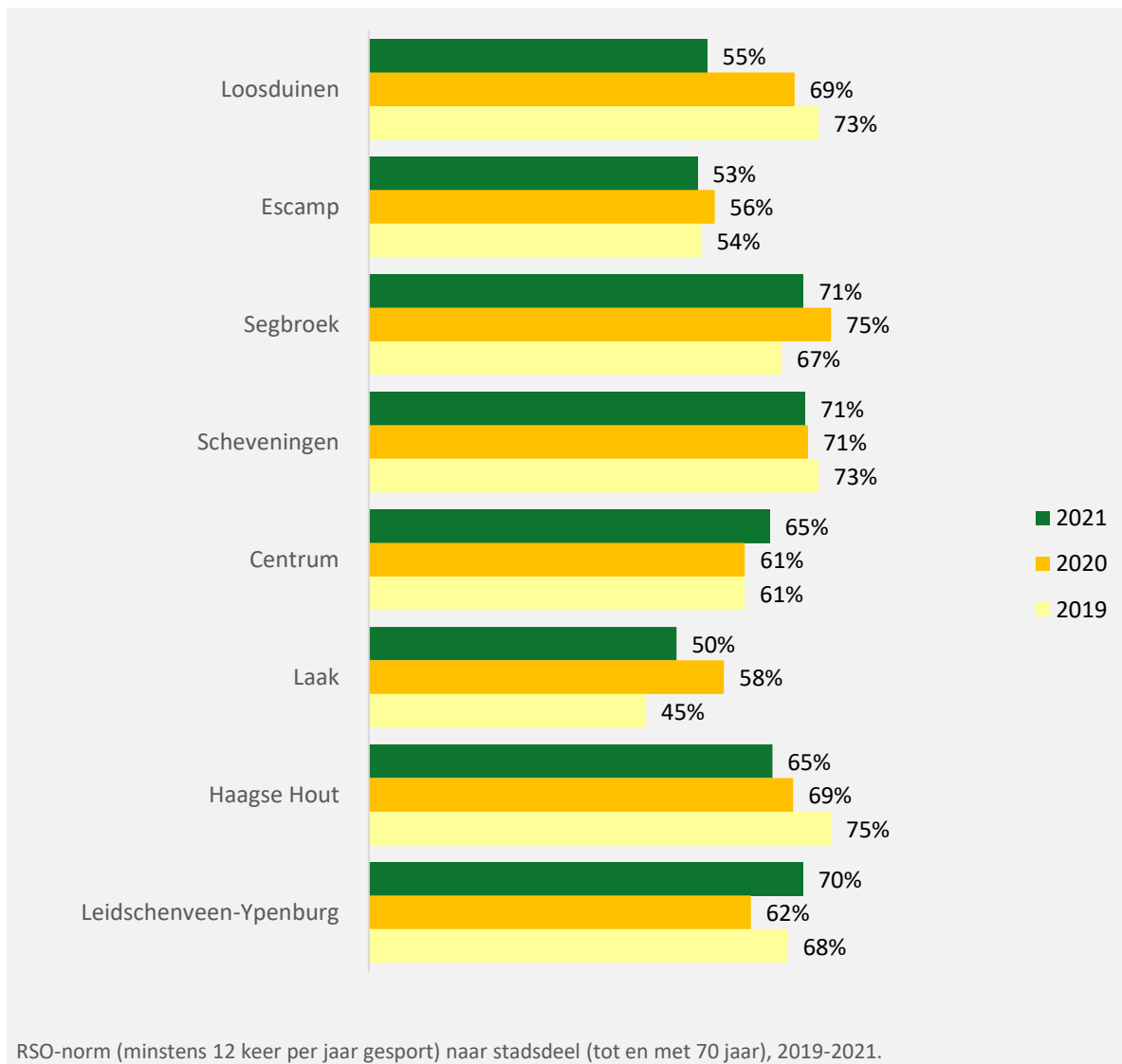

Iets meer dan zes op de tien inwoners tot en met 70 jaar (62%) hebben de afgelopen twaalf maanden minstens 12 keer of meer gesport en kunnen daarmee volgens de RSO-norm als ‘sporter’ worden gedefinieerd. Dit aandeel is de afgelopen jaren relatief constant. Alleen in 2017 was dit aandeel wat hoger met 67%.

Hagenaars tot 45 jaar zijn vaker ‘sporter’ dan 45-plussers. Daarnaast zijn het vooral lager opgeleiden die veel minder vaak ‘sporter’ zijn (31%). Hoger opgeleiden zijn dit juist veel meer dan gemiddeld (75%). Vergeleken met vorig jaar is vooral het aandeel ‘sporters’ onder de lager opgeleiden sterk gedaald (van 44% naar 31%).

Inwoners uit Segbroek (71%), Scheveningen (71%), Leidschenveen-Ypenburg (70%), Haagse Hout (65%) en Centrum (eveneens 65%) zijn meer dan gemiddeld 'sporters' volgens de RSO-norm. Bewoners uit Laak (50%), Escamp (53%) en Loosduinen (55%) juist minder vaak.

Vergeleken met vorig jaar is vooral het aandeel 'sporters' in Loosduinen gedaald (van 69% naar 55%) en ook het aandeel in Laak is weer wat teruggelopen (van 58% naar 50%). In Leidschenveen-Ypenburg is het aandeel 'sporters' juist weer gestegen (van 62% naar 70%).

Sporten die men beoefent

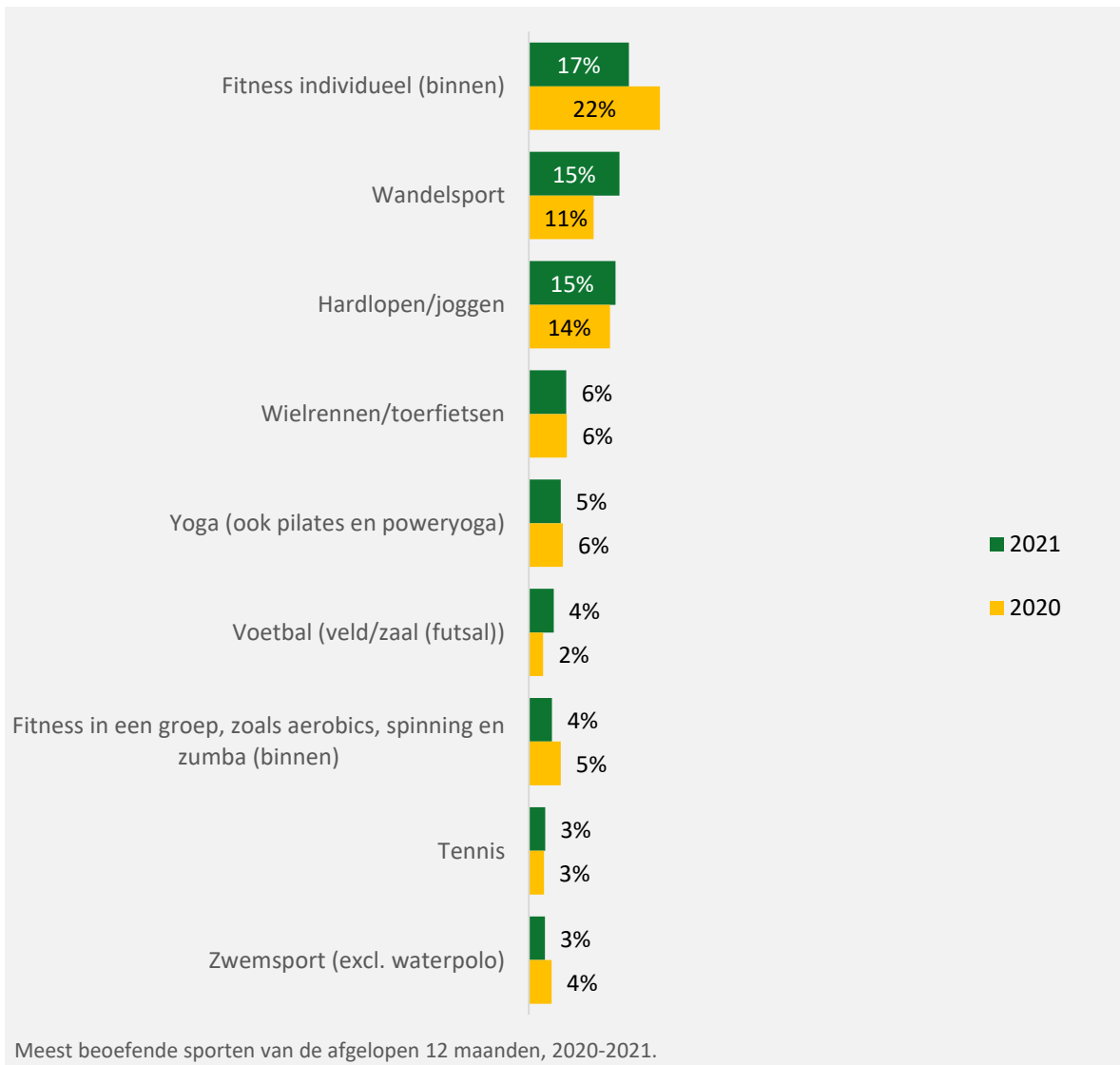

Wat betreft de sporten in Den Haag die het meest worden beoefend staat dit jaar hardlopen of joggen weer bovenaan de lijst (26%). Hiermee is fitness (individueel binnen) verschoven naar de tweede plek met 25%. De wandelsport neemt de derde plek voor haar rekening met 21%. Andere sporten die ook regelmatig worden beoefend zijn wielrennen (14%), zwemsport (12%), yoga (eveneens 12%), fitness in een groep (8%), voetbal (eveneens 8%), buiten fitness (7%) en tennis (5%).

Het gaat hierbij om sporten die worden beoefend door Hagenaars van 16 tot en met 70 jaar. De leeftijden onder de 16 jaar worden hierbij niet meegenomen.

Vergeleken met vorig jaar is het aandeel hardlopers iets gedaald nadat het vorig jaar sterk was gestegen (van 23% in 2019, 29% in 2020 naar 26% in 2021). Individuele binnen fitness is vergeleken met vorig jaar gedaald (van 32% naar 25%). Bij de overige sporten zijn de verschuivingen minimaal of zelfs nihil. De coronapandemie zal zeker van invloed zijn op de verschuivingen in de sporten die Hagenaars beoefenen.

Meest beoefende sporten

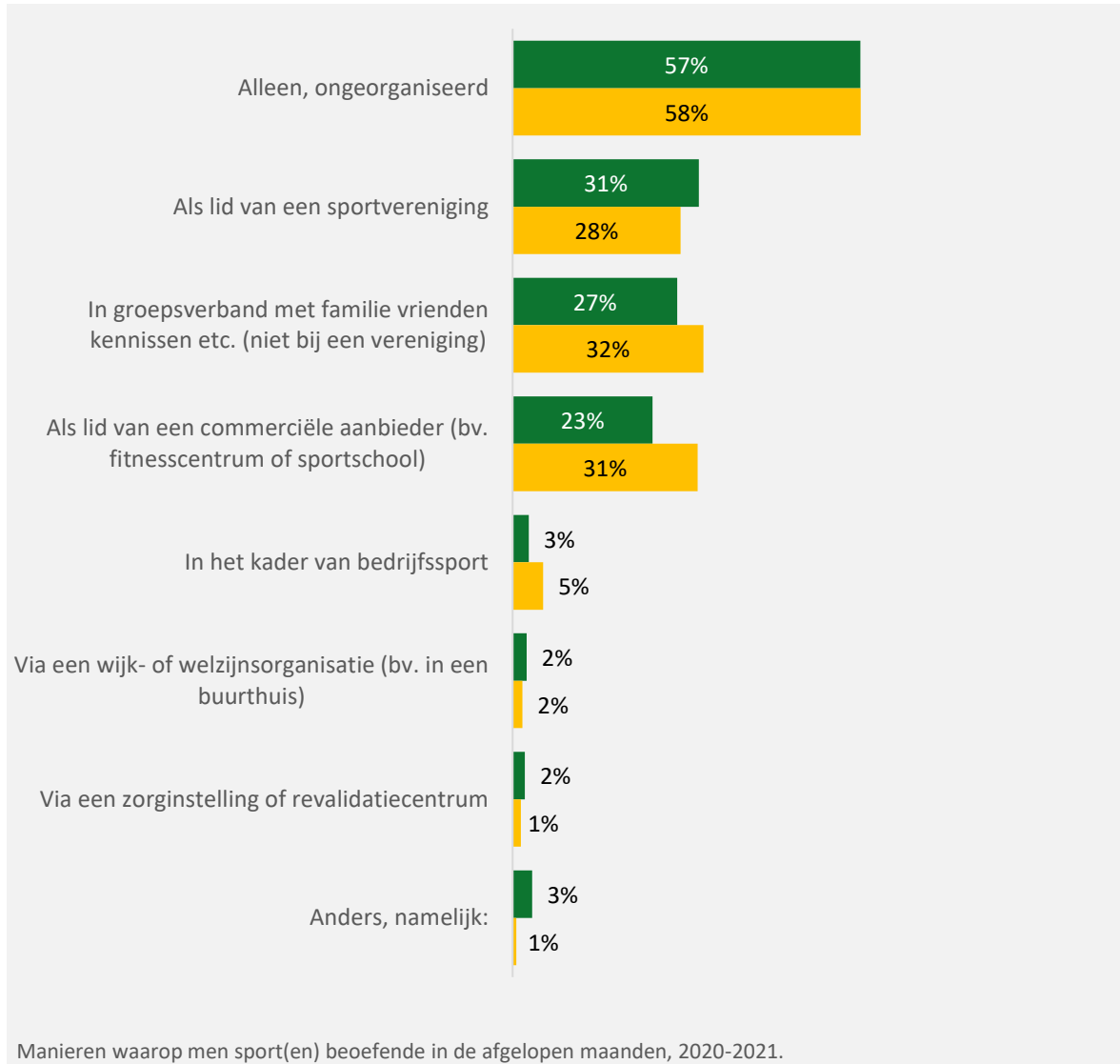

Kijken we naar de meest beoefende sport van Hagenaars dan staat fitness (individueel binnen) bovenaan de lijst (17%), op de voet gevolgd door de wandelsport (15%) en hardlopen (eveneens 15%).

Ook hier is te zien dat individuele fitness in een binnen locatie is gedaald (van 22% in 2020 naar 17% in 2021). De wandelsport laat juist een toename zien (van 11% naar 15%). Ook hierin schuilt mogelijk een effect van corona.

Lid van een sportvereniging

De respondenten is gevraagd of ze hun meest beoefende sport uitoefenen als lid van een sportvereniging of dat zij dit op een andere manier doen.

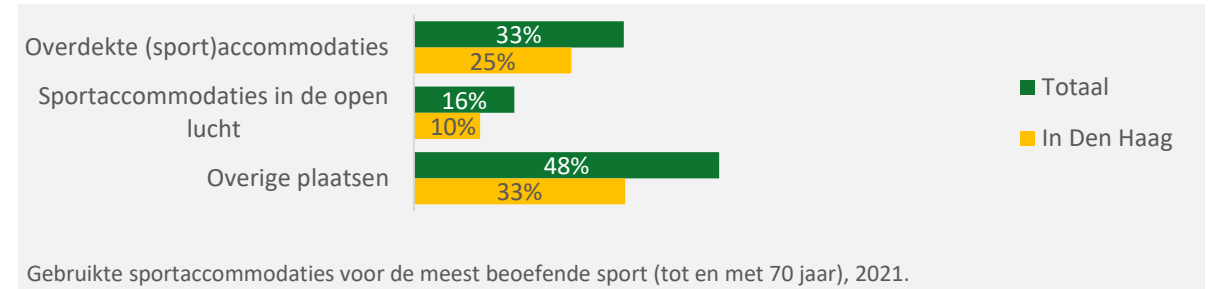
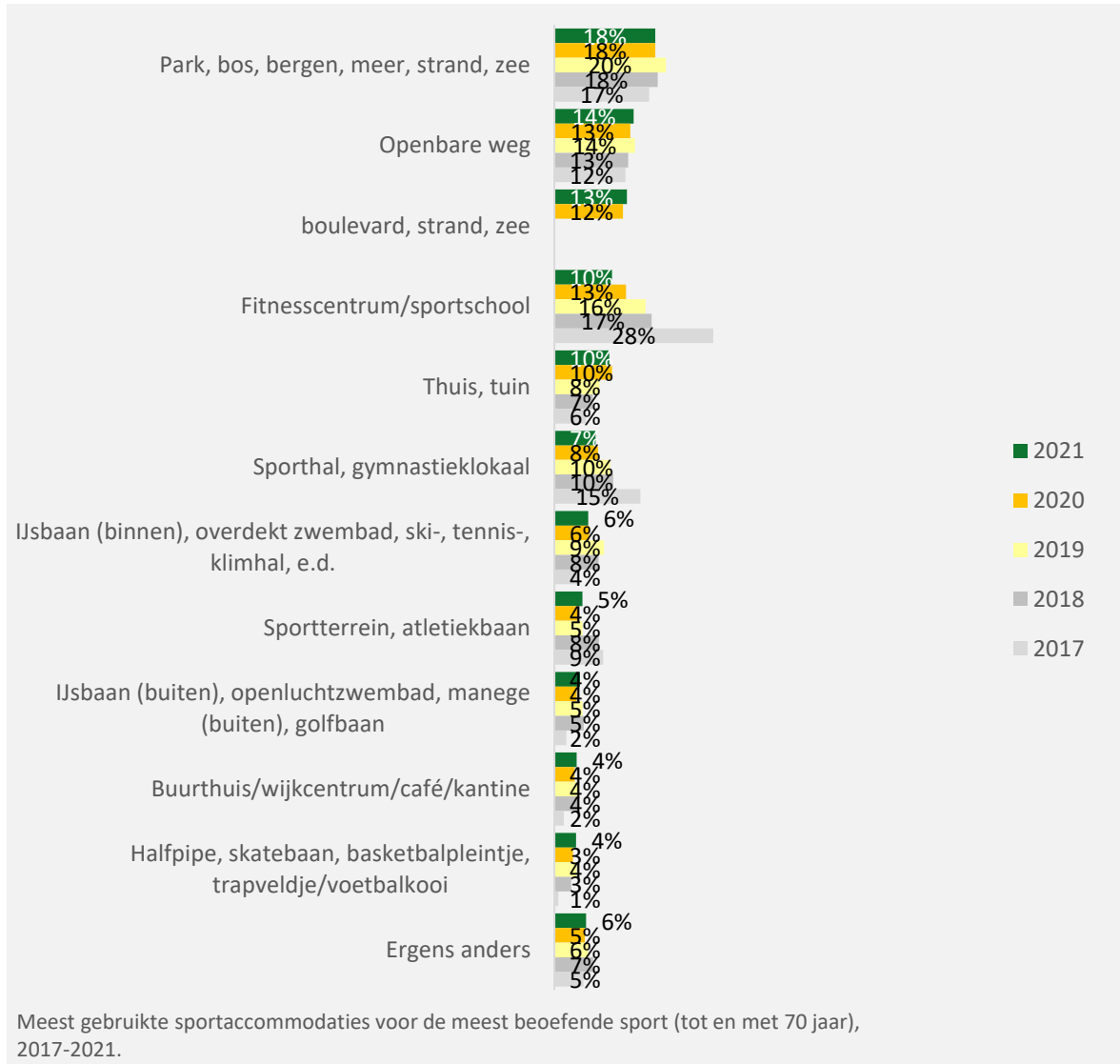
Bijna zes op de tien beoefenen hun sport alleen en niet georganiseerd (57%). Circa drie op de tien zijn lid van een sportvereniging (31%) en nog eens een kwart is lid van een commerciële aanbieder (23%). Daarnaast beoefent iets meer dan een kwart zijn of haar sport in groepsverband met vrienden of familie waarbij zij hebben aangegeven dit niet bij een vereniging te doen (27%).

Het aandeel inwoners dat een sport uitoefent in het kader van bedrijfssport (3%), dit doet via een wijk- of welzijnsorganisatie (2%) of via een zorginstelling of revalidatiecentrum (eveneens 2%) is beperkt.

Vergeleken met vorig jaar is het aandeel dat lid is van een sportvereniging iets toegenomen (van 28% naar 31%), maar is het aandeel dat lid is van een commerciële aanbieder juist gedaald (van 31% naar 23%). Ook het aandeel Hagenaars dat aan bedrijfssport doet, is licht gedaald (van 5% naar 3%).

Vrouwen zijn vaker lid van een commerciële aanbieder dan mannen (resp. 29% en 17%). Dit geldt ook voor hoger opgeleiden (29%). 65-Plussers zijn juist minder vaak lid van een commerciële aanbieder (18%). Inwoners tot 30 jaar sporten meer dan gemiddeld in groepsverband met vrienden of familie (38%). Dit geldt ook meer dan gemiddeld voor lager opgeleiden (42%).

Plaats om te sporten

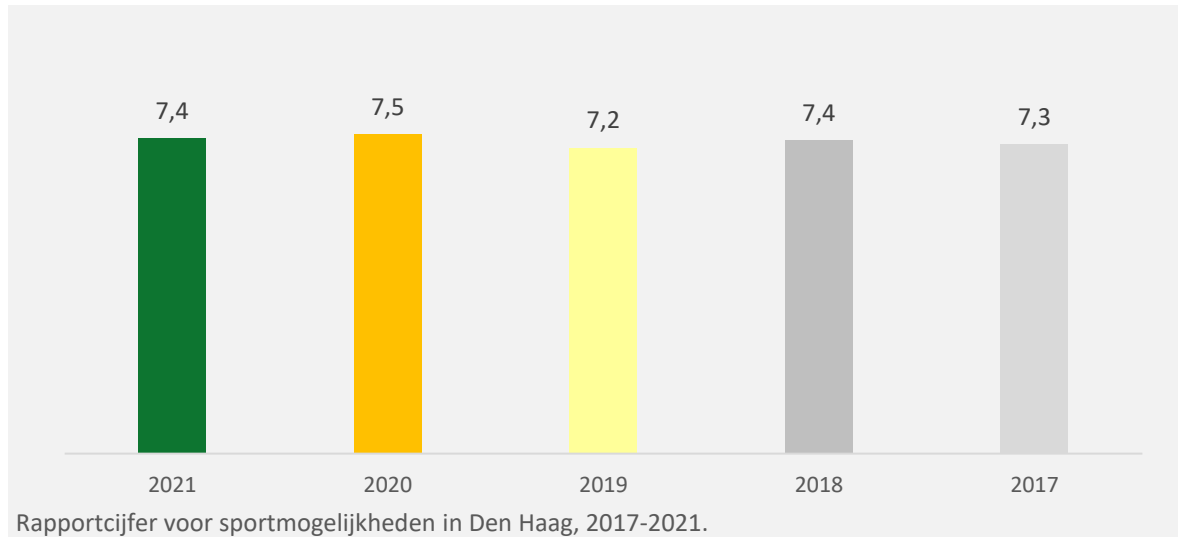

Van alle sporters maakt een derde voor de meest beoefende sport gebruik van een overdekte (sport)accommodatie (33%), die meestal in Den Haag ligt (25%). Bij één op de zes (16%) is dit een sportaccommodatie in de open lucht, waarvan 10% in Den Haag. Veel inwoners beoefenen (ook) een sport in de openbare ruimte (48%) en dan eveneens voor een belangrijk deel in Den Haag (33%). Bij iedere meting neemt het aandeel dat sport in een overdekte (sport)accommodatie verder af (van 70% in 2019, 47% in 2020 naar 33% in 2021). Dit geldt ook voor sportaccommodaties in de open lucht (van 24% in 2019, 18% in 2020 naar 16% in 2021) en voor overige plaatsen (75% in 2019, 56% in 2020 naar 56% in 2021). Deze afnames zullen naar alle waarschijnlijkheid samenhangen met de coronapandemie.

Meer ingezoomd zijn een park of een bos (18%), de openbare weg (14%) en de boulevard/strand/zee (13%) de meest gebruikte sportaccommodaties. Daarnaast sport circa een tiende ook in een fitnessruimte/sportschool (10%) en thuis of in de tuin (10%).

Vergeleken met vorig jaar zijn de verschuivingen minimaal als het gaat om de plek waar Hagenaars sporten.

Beoordeling van sportmogelijkheden in Den Haag

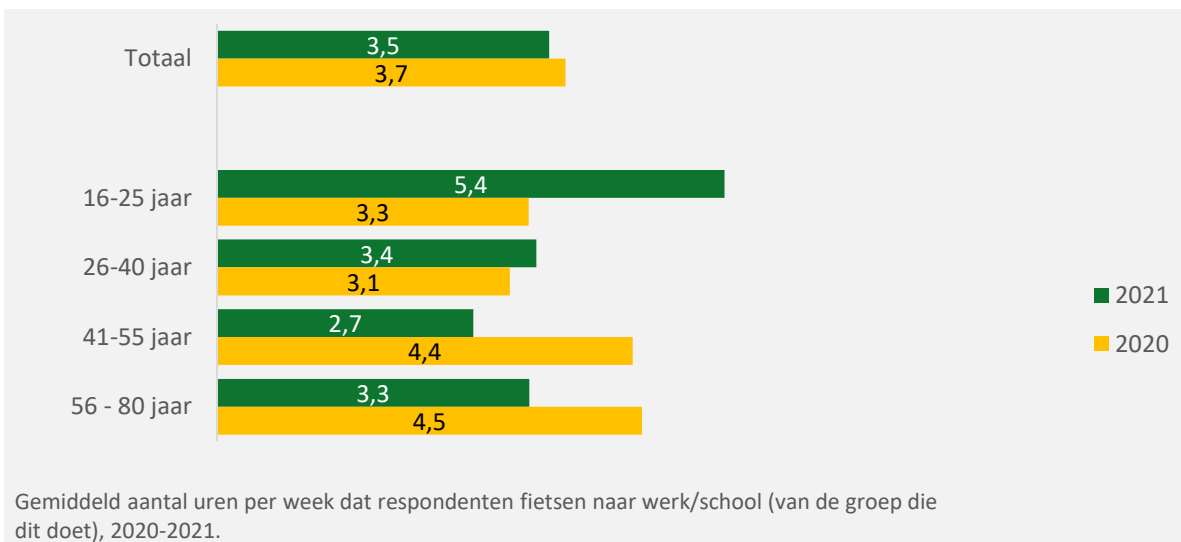
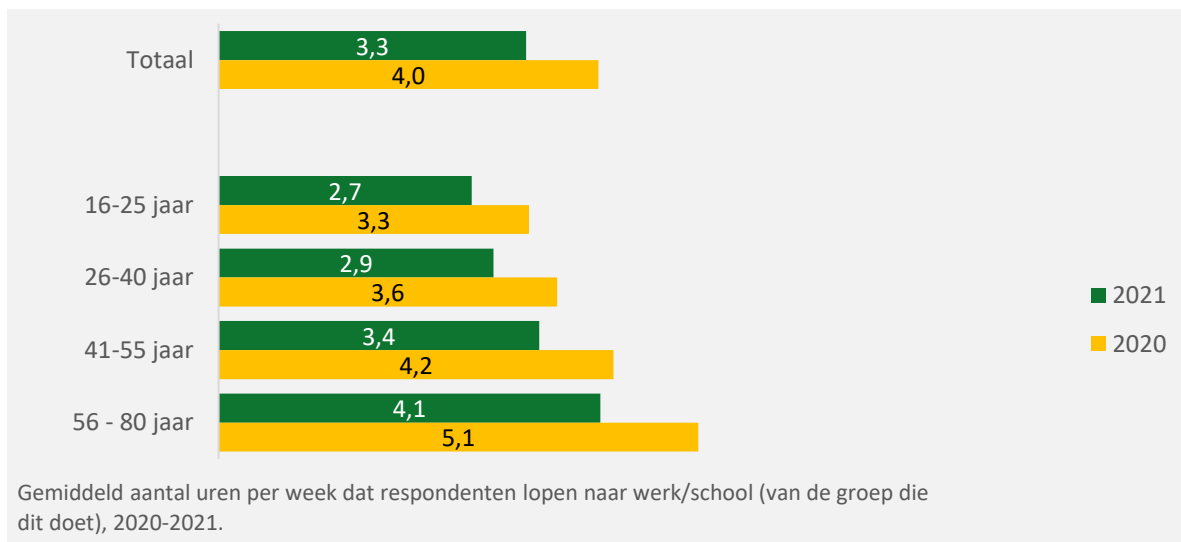

De sportmogelijkheden in Den Haag worden gemiddeld beoordeeld met een ruime voldoende (7,4). Het rapportcijfer dat Hagenaars hebben gegeven voor de sportmogelijkheden varieert de laatste jaren van een 7,2 in 2019 tot een 7,5 vorig jaar. Dit jaar is de score dus iets lager. Inwoners van Scheveningen (7,8) en Haagse Hout (7,7) beoordelen de sportmogelijkheden iets hoger dan gemiddeld. De inwoners van Laak (6,7) geven het laagste cijfer. Tussen de leeftijdscategorieën is weinig verschil in beoordeling.

Iets meer dan de helft (54%) van de inwoners beoordeelt de sportmogelijkheden in Den Haag met een goed (8) of zeer goed (9 of hoger). In 2020 was dat 57% en in 2019 51%. Ongeveer één op de tien sporters geeft een onvoldoende (9%), dit is iets hoger dan vorig jaar (7%) maar iets lager dan in 2019 (11%). Dit aandeel is hoger dan gemiddeld onder inwoners van Laak (14%).

Lopen en fietsen naar werk of school

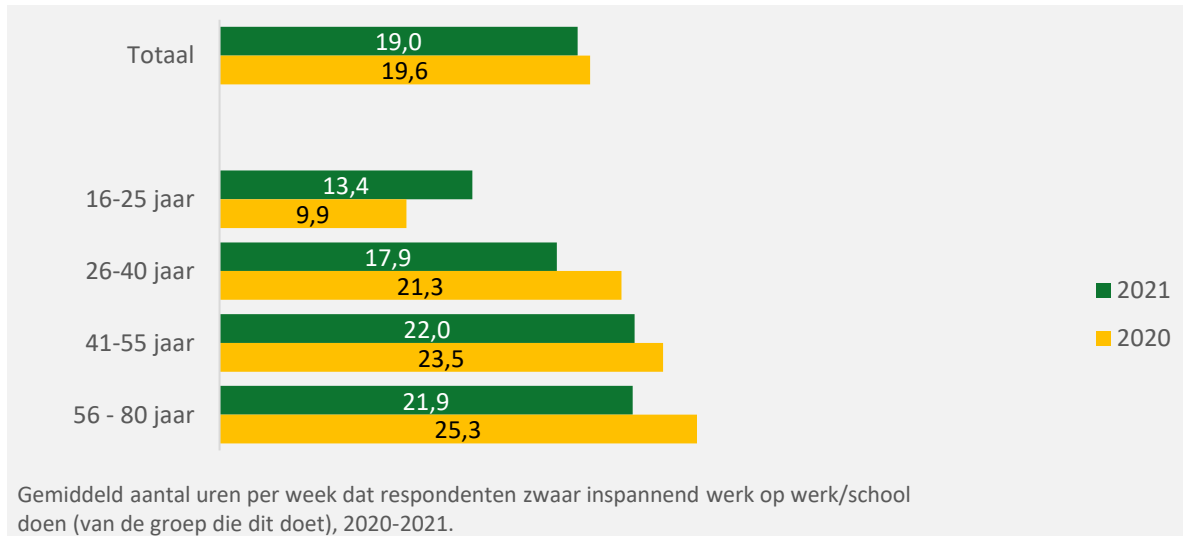
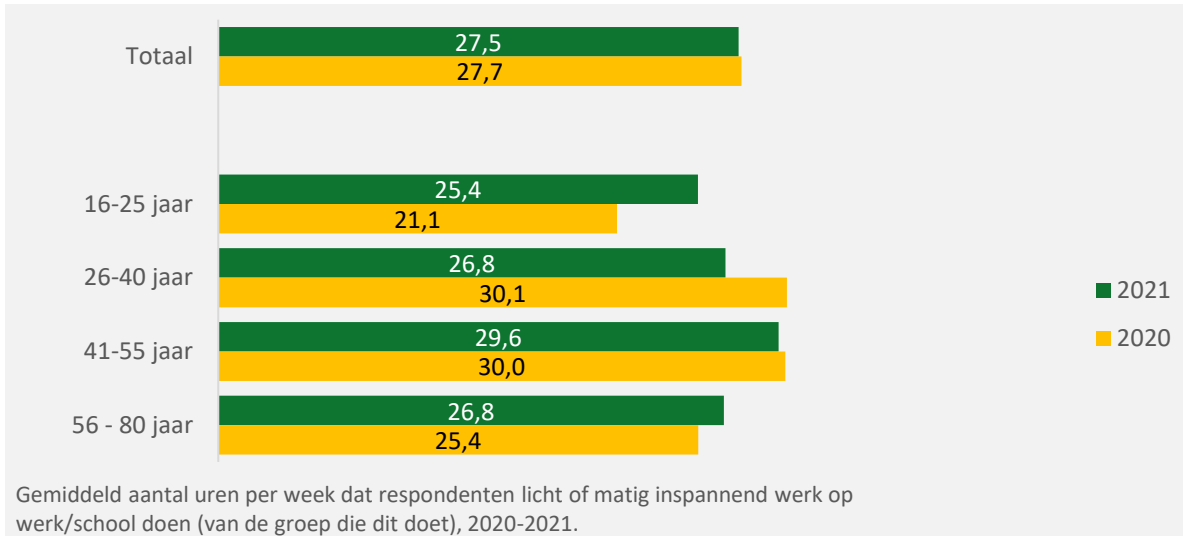

Van de Hagenaars loopt een kwart (26%) van en/of naar werk of school. Zij besteden hier gemiddeld 3,3 uur per week aan. Jongeren van 25 jaar of jonger lopen het vaakst naar werk of school (43%), maar hieraan besteden zij iets minder uren dan gemiddeld (2,7). Het aandeel inwoners van 55 jaar en ouder dat naar werk (of eventueel school) loopt is veel kleiner (18%), maar diegenen besteden hier juist meer uur per week aan (gemiddeld 4,1 uur).

Bijna de helft van de Hagenaars gaat van/naar werk of school met de fiets (45%). Gemiddeld fietsen zij 3,5 uur per week. Ook hier ligt het aandeel dat fietst naar werk of school het hoogst onder jongeren tot 25 jaar (64%), die hier gemiddeld 5,4 uur per week aan besteden. Ook hier is het aandeel onder ouderen lager (26%). Zij besteden hier gemiddeld 3,3 uur aan.

Vergeleken met vorig jaar is het aandeel dat lopend of met de fiets naar school of het werk gaat iets gedaald (van 30% naar 26% lopend en van 50% naar 45% met de fiets). De gemiddelde tijd die men besteedt aan het lopen, is gedaald van 4,0 naar 3,3. Als het gaat om fietsen dan is het verschil veel kleiner (van 3,7 naar 3,5). Het zijn vooral de jongeren die gemiddeld meer zijn gaan fietsen. Het aantal uren dat men gemiddeld loopt naar school of werk is in alle leeftijdscategorieën gedaald.

Lichamelijke activiteit op werk of school

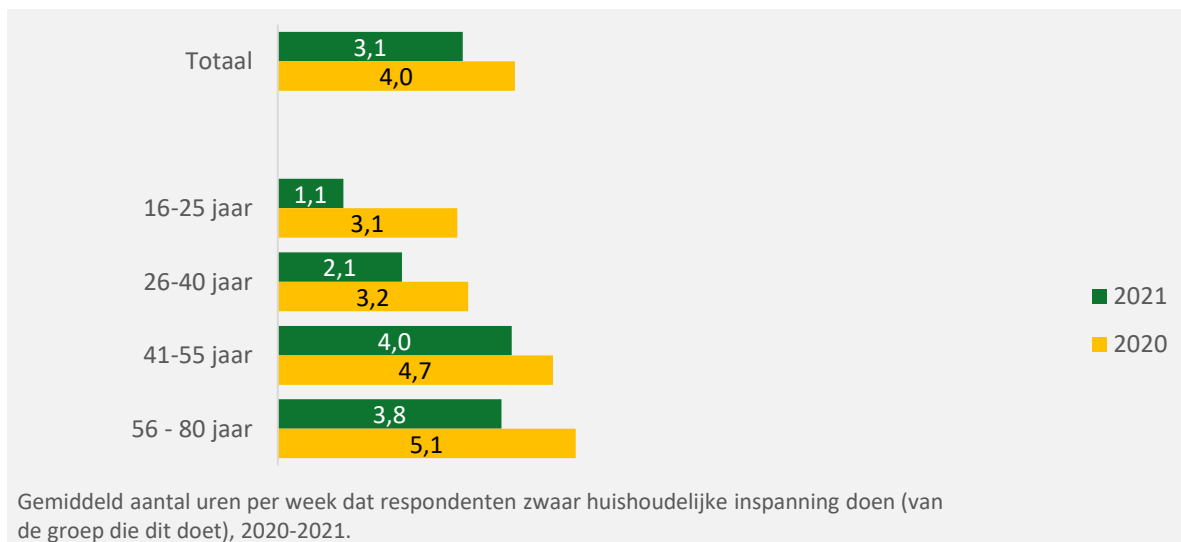
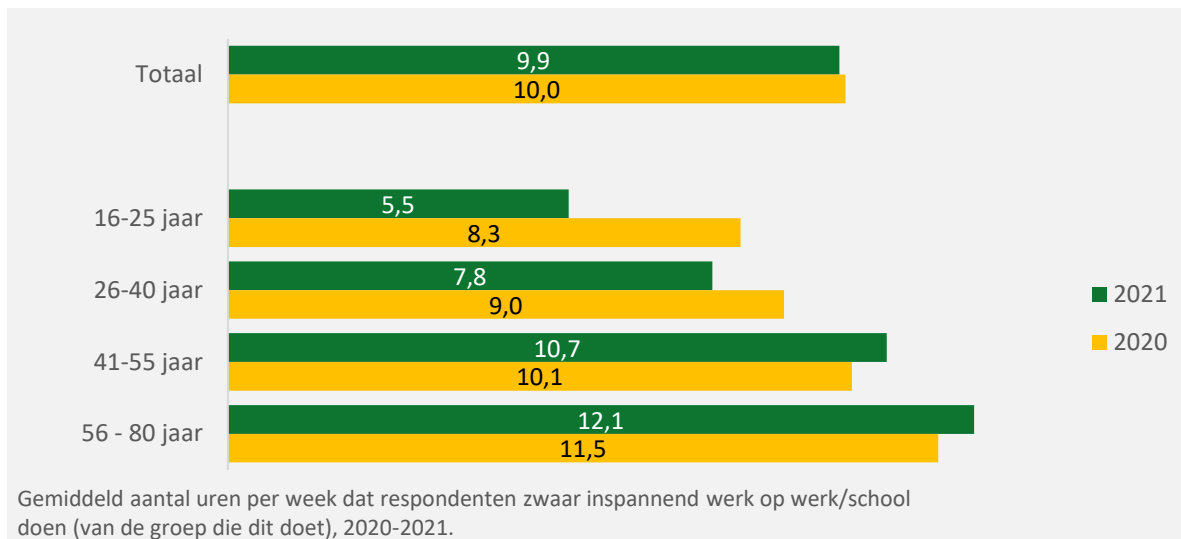

Iets meer dan zes op de tien Hagenaars doen licht of matig lichamelijk inspannend werk op het werk of op school (62%) zoals zittend/staand werk waarbij men af en toe loopt (bureauwerk of lopend werk met lichte lasten). Zij doen dit gemiddeld zo'n 27,5 uur per week. 55-Plussers doen dit minder vaak (42%). Het aantal uren dat men hieraan besteedt varieert van 25,4 uur onder jongeren tot en met 25 jaar tot 29,6 uur onder inwoners van 41 tot en met 55 jaar. 55-plusser en inwoners van 26 tot en met 40 jaar besteden hier gemiddeld iets minder uur aan (beide 26,8 uur).

Een kwart van de Hagenaars doet zwaar lichamelijk inspannend werk op het werk of op school (26%). Hieronder wordt verstaan: lopend werk of werk waarbij regelmatig zware dingen moeten worden opgetild. Zij besteden hier gemiddeld 19 uur per week aan. De 55-plussers doen minder vaak zwaar inspannend werk (13%), jongeren tot 25 jaar juist vaker (46%), maar zij besteden hier minder tijd aan (13,4 uur tegenover 21,9 uur van de 55-plussers).

Vergeleken met vorig jaar doen Hagenaars iets minder vaak licht of matig inspannend werk op het werk of op school (van 69% naar 62%). Het verschil bij zwaar inspannend werk is heel beperkt. Het gemiddeld aantal uren dat aan beide activiteiten wordt besteed, is vergelijkbaar met vorig jaar.

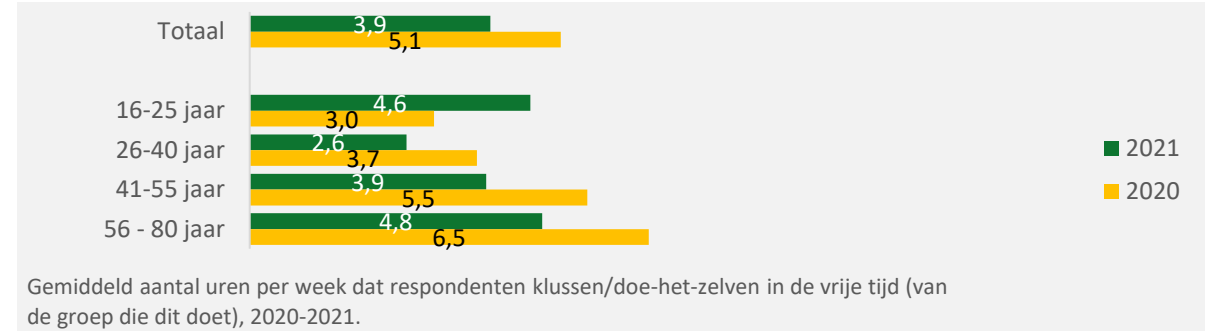
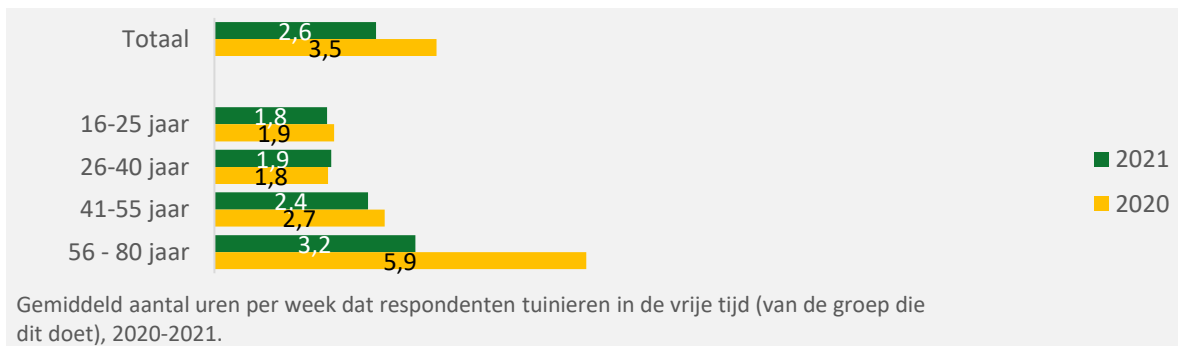
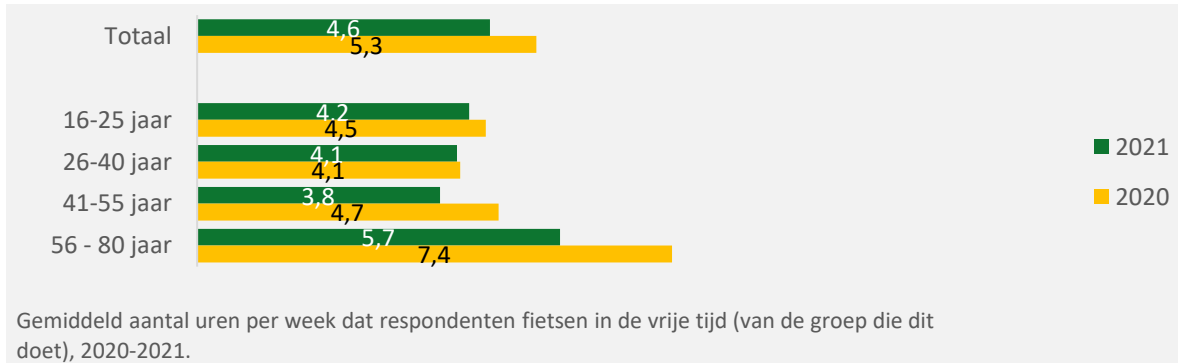
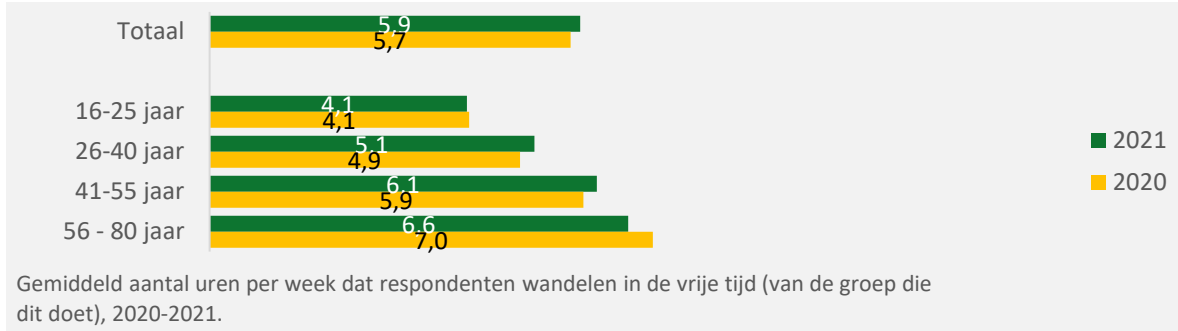
Huishoudelijke inspanning

Daarnaast is inwoners gevraagd hoe vaak zij licht of matig inspannend huishoudelijk werk doen. Hieronder valt staand werk zoals koken, afwassen, strijken, kind te eten geven of in bad doen en lopend werk zoals stofzuigen en boodschappen doen. Acht op de tien Hagenaars doen licht of matig inspannend huishoudelijk werk (80%). Dit doen zij gemiddeld zo'n 9,9 uur per week. Het aantal uren dat men hieraan besteedt varieert van 5,5 uur voor inwoners tot en met 25 jaar tot 12,1 uur voor 55-plussers.

Iets meer dan de helft van de Hagenaars doet zwaar inspannend huishoudelijk werk zoals bijvoorbeeld vloeren schrobben, tapijt uitkloppen of met zware boodschappen lopen (57%). Zij besteden hieraan gemiddeld 3,1 uur per week. Hagenaars die ouder zijn dan 40 jaar besteden hier veel meer tijd aan (circa 3,9 uur) dan jongeren tot en met 25 jaar (1,1 uur).

Beweging in de vrije tijd

Acht op de tien Hagenaars wandelen wel eens in de vrije tijd (81%), twee derde fietst in de vrije tijd (66%), een derde tuinert wel eens (35%) en vier op de tien klussen in de vrije tijd (39%).

Gemiddeld worden de meeste uren besteed aan wandelen en fietsen (resp. 5,9 uur en 4,6 uur per week). Aan tuinieren en klussen wordt respectievelijk 2,6 uur en 3,9 uur besteed door diegenen die dit wel eens doen.

Fietsen wordt in alle leeftijdsgroepen ongeveer even vaak gedaan, maar 55-plussers besteden hier meer tijd aan (gemiddeld 5,7 uur per week vergeleken met 4,6 uur gemiddeld). Hetzelfde geldt voor wandelen (gemiddeld 6,6 uur per week ten opzichte van 5,9 uur gemiddeld).

Vergeleken met vorig jaar wordt er iets minder gefietst (van 75% naar 66%) en minder geklust (van 47% naar 39%). Het aantal uren dat wordt besteed aan klussen, tuinieren en fietsen is ook afgenomen vergeleken met vorig jaar.

Den Haag

Inwonersonderzoek 2021

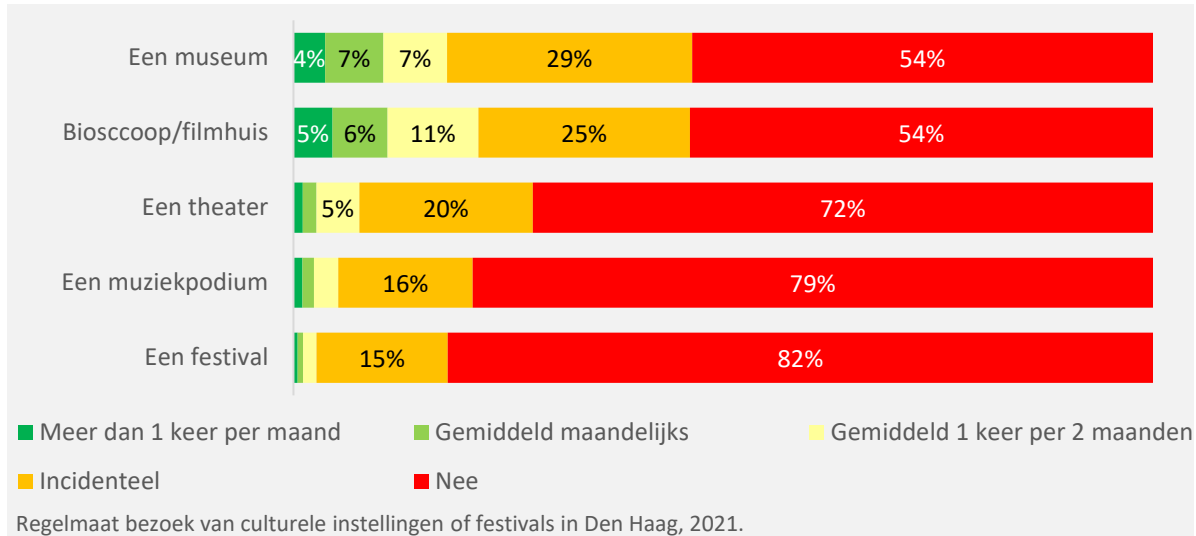
Cultuurparticipatie in Den Haag

De gemeente Den Haag kent veel musea, theaters, bioscopen, podia, festivals en andere culturele voorzieningen. De gemeente wil graag weten in hoeverre de aanwezige voorzieningen en festivals worden bezocht en hoe het culturele aanbod wordt beoordeeld.

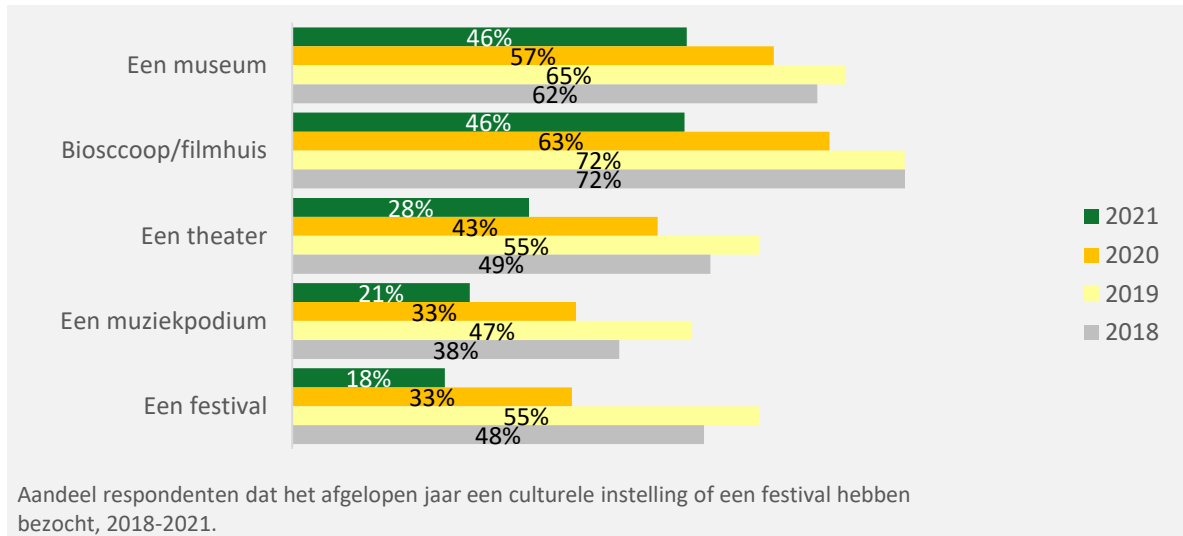
- Van alle respondenten heeft 62% het afgelopen jaar weleens een museum, bioscoop, theater, muziekpodium of festival bezocht, een derde deed dit tenminste één keer per twee maanden (32%) en 18% maandelijks. Dit is minder vaak dan in voorgaande peilingen.
- Van alle culturele instellingen worden bioscopen en musea het vaakst bezocht (beide 46% van de respondenten). Iets meer dan een kwart van de Hagenaars is het afgelopen jaar naar een theater geweest (28%) en een vijfde naar een muziekpodium (21%). Festivals zijn het minst bezocht (18%). Alle culturele instellingen zijn minder vaak bezocht dan voorgaande jaren.
- Hagenaars die niet naar een culturele instelling gingen, deden dit voornamelijk niet omdat het door corona niet mogelijk was (51%). Daarnaast was 22% niet geïnteresseerd en 18% had geen tijd.
- Hoe hoger men opgeleid is, hoe vaker men een cultureel festival of activiteit gaat. Daarnaast worden veel culturele activiteiten vaker bezocht naarmate men ouder wordt. Uitzonderingen zijn theaters en muziekpodia. Inwoners uit Leidschenveen-Ypenburg geven het vaakst aan meer dan één culturele instelling of evenement te hebben bezocht (78%).
- Drie op de tien respondenten hebben het afgelopen jaar één of meer kunstzinnige of creatieve activiteiten beoefend of hebben daar les in gehad. Muziek is het meest beoefend (15% afgelopen jaar en 14% afgelopen maand). Dit aandeel is iets gestegen ten opzichte van 2020.
- De respondenten laten zich positief uit over de diversiteit van het culturele aanbod in Den Haag (79% positief) en het passen van het aanbod bij de stad (73%) en bij de respondent zelf (60%).
- Het culturele aanbod krijgt een 7,4 als rapportcijfer van de Hagenaars. Dit cijfer is in de afgelopen jaren ongeveer gelijk gebleven. Circa de helft geeft dit jaar een 8 of hoger (53%), 8% geeft een onvoldoende.

Bezoek aan culturele instellingen of festivals

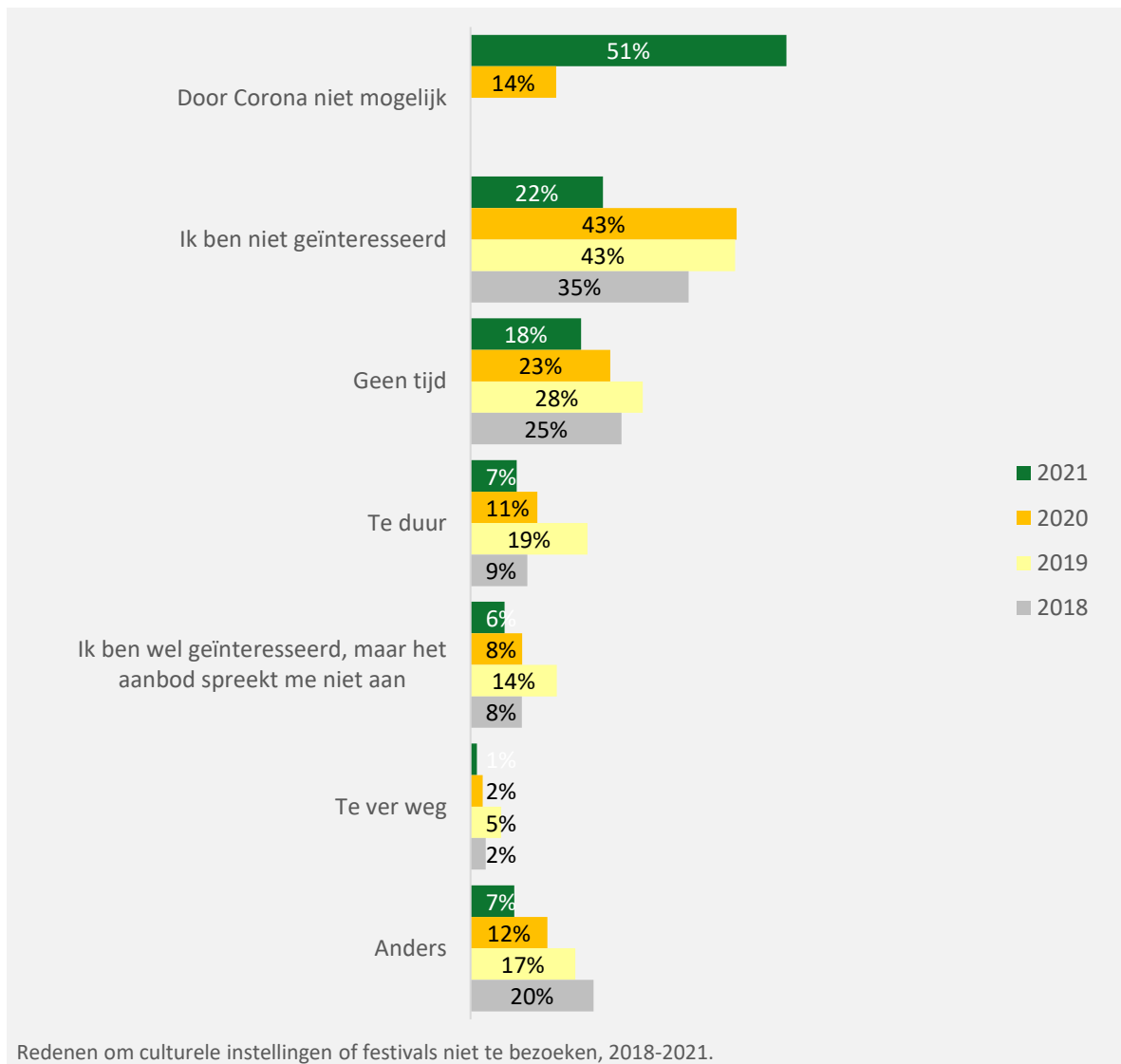

Ruim zes op de tien inwoners hebben de afgelopen twaalf maanden weleens een culturele instelling of festival bezocht (62%). Een derde deed dit minstens één keer per twee maanden (32%) en 18% deed dit maandelijks. Deze cijfers zijn gedaald ten opzichte van voorgaande jaren. Zo bezocht in 2020 nog 78% weleens een culturele instelling of festival en in 2019 zelfs 87%. In 2021 heeft de cultuursector te maken gehad met meerdere verplichte sluitingen en beperkingen op het bezoekersaantal in verband met de coronapandemie, het lagere cultuurbezoek in 2021 ligt dan ook in lijn der verwachting.

Van de culturele instellingen die men heeft bezocht, is men het vaakst naar een museum of bioscoop gegaan (beide 46%). Daarnaast heeft 28% een theater bezocht en een vijfde een muziekpodium (21%). Een festival is het minst vaak bezocht (18%).

Bezoek aan culturele instellingen of festivals

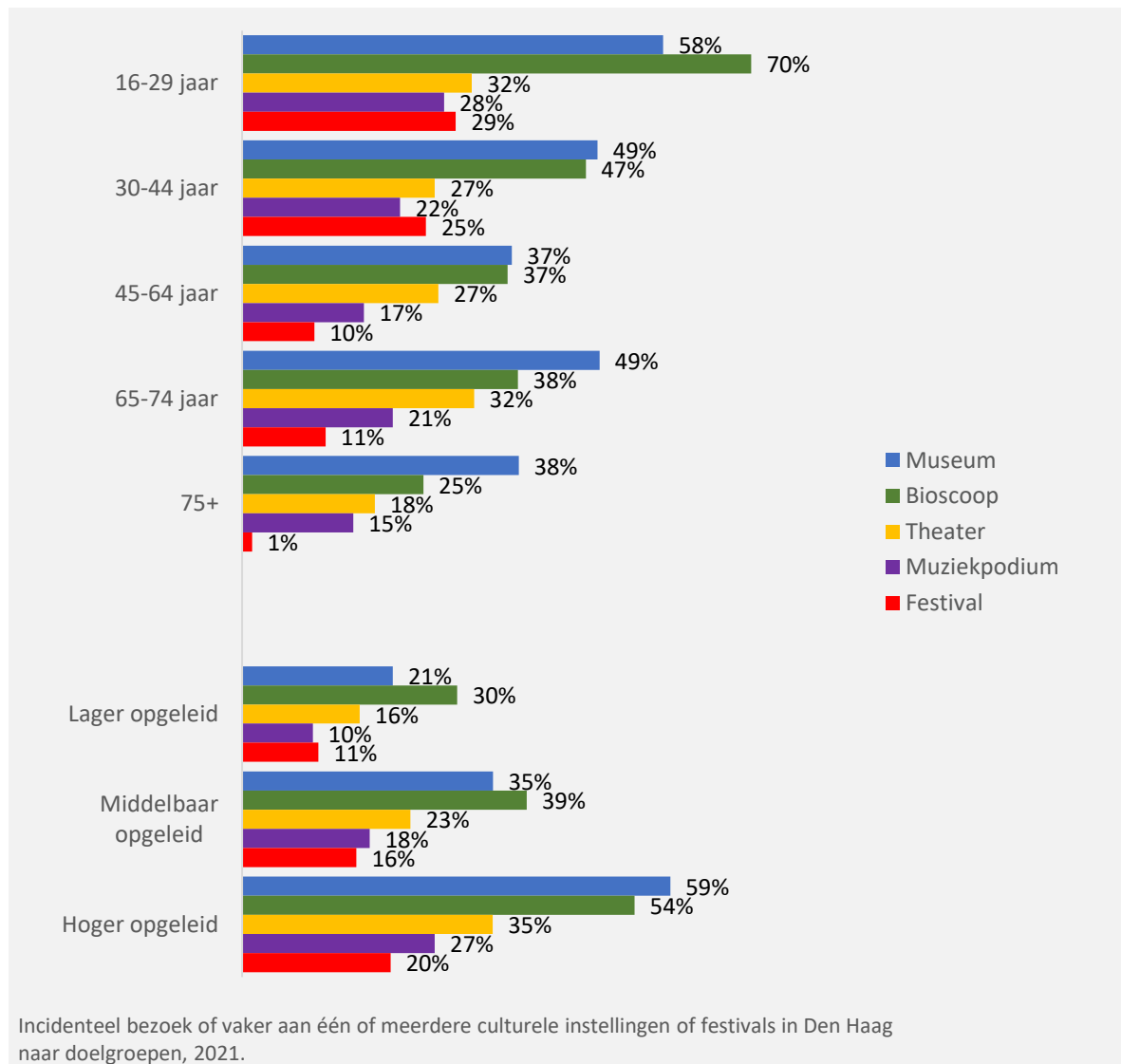

Ruim de helft van de respondenten heeft geen bezoek gebracht aan een culturele instelling of festival omdat het door corona niet mogelijk was (51%). Dit is een forse stijging ten opzichte van 2020 (14%).

Daarnaast geeft een vijfde aan niet geïnteresseerd te zijn in een cultureel evenement (22%), 18% heeft er geen tijd voor en 7% heeft een andere reden waarom men geen cultureel evenement heeft bezocht, zoals gezondheids- en lichamelijke beperkingen.

Inwoners in de leeftijdscategorie 16 tot 29 jaar geven vaker dan gemiddeld aan geen tijd te hebben gehad om een cultureel evenement te bezoeken (39%). Voor lager opgeleiden geldt dat zij vaker dan gemiddeld niet geïnteresseerd zijn (37%). Daarentegen geven hoger opgeleiden vaker dan gemiddeld aan dat corona een reden is geweest (68%).

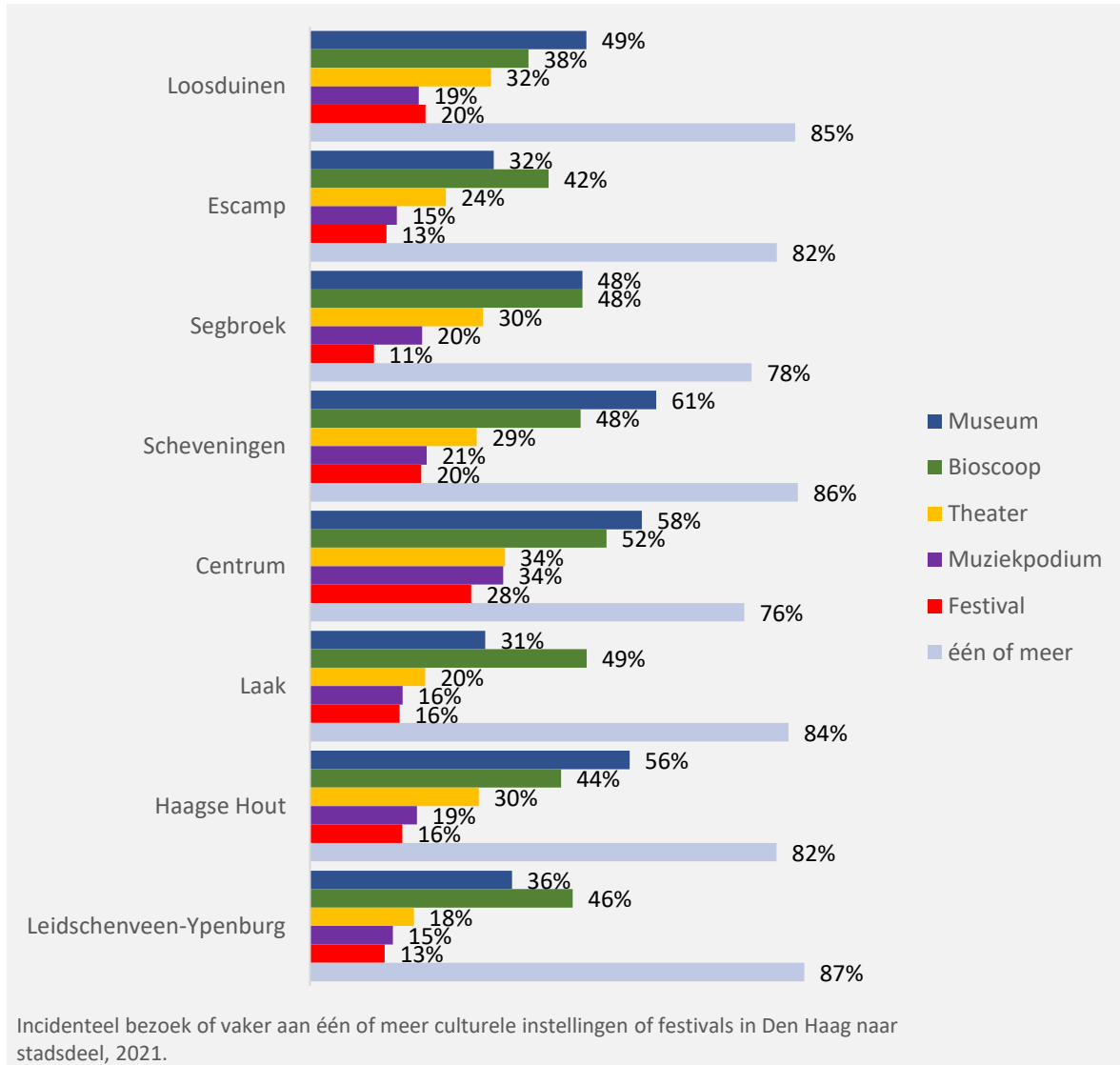
Bezoek aan culturele instellingen of festivals

Ouderen (75+) zijn relatief minder vaak naar culturele instellingen en festivals geweest. Dit geldt met name voor het bezoeken van een bioscoop (25%), een theater (15%) en een festival (1%). Wat betreft muziekpodia en musea is het verschil ten opzichte van de overige leeftijdsgroepen relatief kleiner.

Hoger opgeleiden gaan over het algemeen vaker naar een van de verschillende culturele instellingen of festivals. Dit geldt met name voor het bezoeken van een museum en bioscoop (resp. 59% en 54%).

Bezoek aan culturele instellingen of festivals

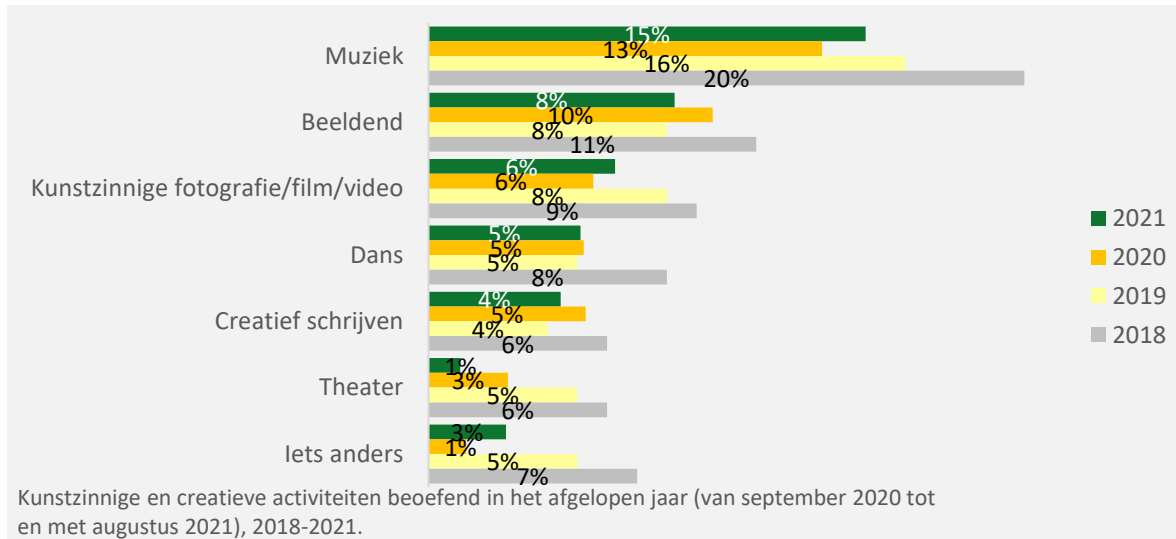

Inwoners uit het Centrum en Segbroek gaan het minst vaak (één keer of meer) naar een culturele instelling of festival (resp. 76% en 78%). Inwoners van Leidschenveen-Ypenburg het vaakst (87%).

Inwoners uit Segbroek gaan het minst vaak naar een festival (11%). Inwoners uit Leidschenveen-Ypenburg en Escamp gaan daarentegen het minst naar een muziekpodium (beide 15%). Inwoners uit Leidschenveen-Ypenburg gaan ook het minst naar een theater (18%). De bioscoop wordt het minst bezocht door inwoners uit Loosduinen (38%) en een museum wordt door inwoners uit Laak het minst bezocht (31%).

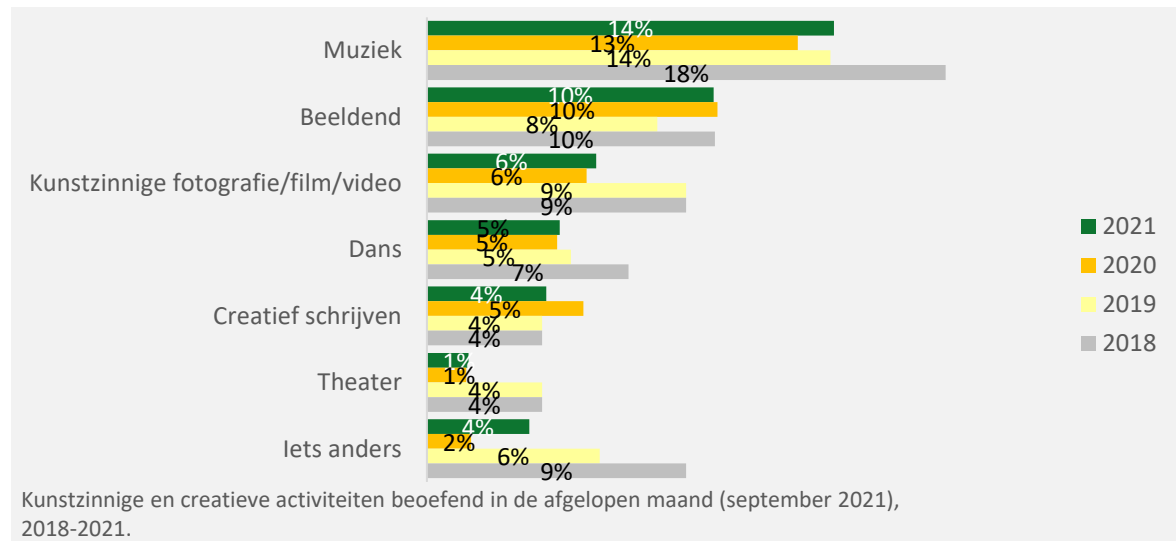
Voor een bezoek aan musea zijn de verschillen tussen de stadsdelen het grootst, voor een bezoek aan de bioscoop het kleinst.

Beoefening van kunstzinnige of creatieve activiteiten

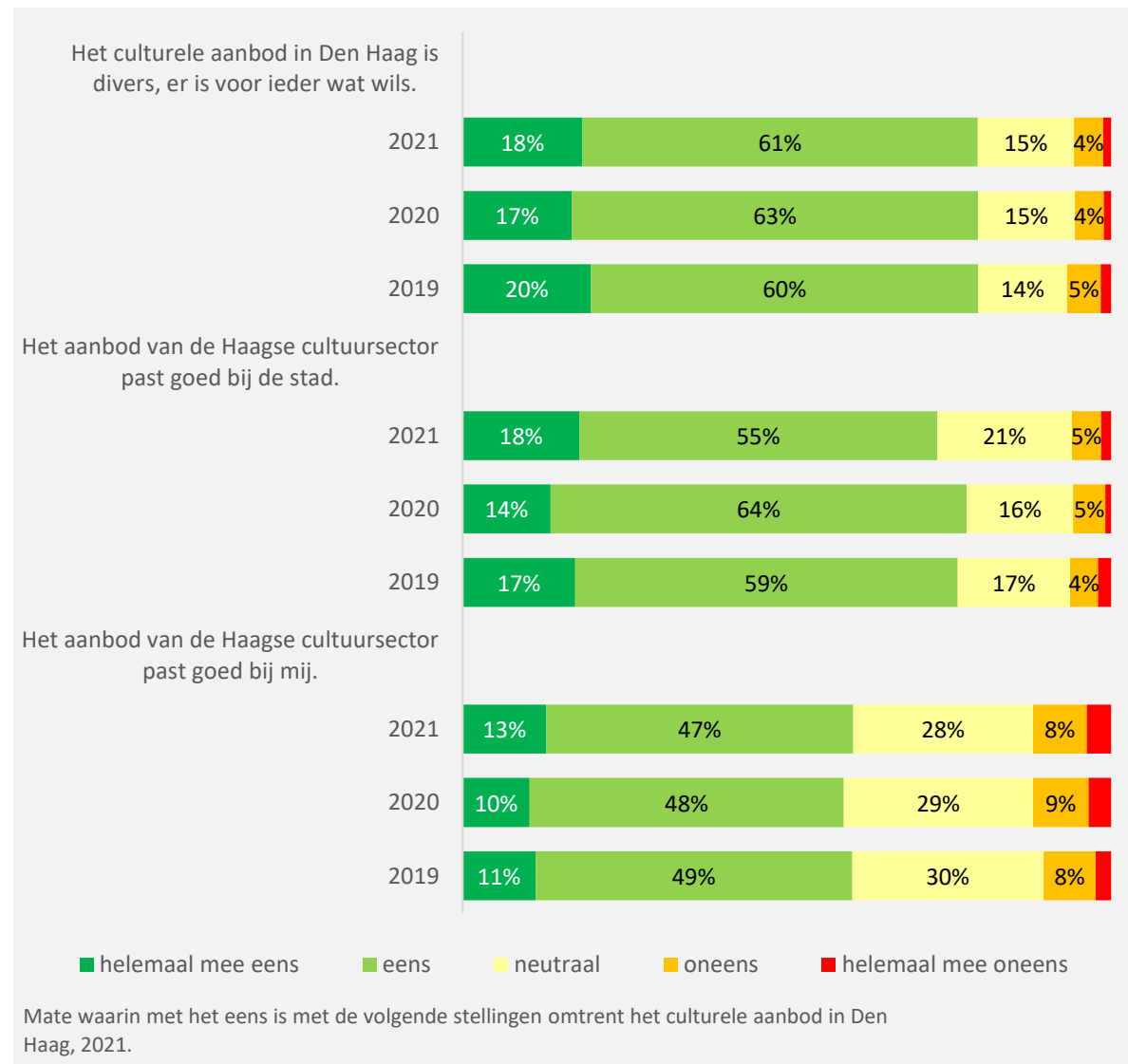

Bijna drie van de tien inwoners hebben in de periode van september 2020 tot en met augustus 2021 een kunstzinnige of creatieve activiteit beoefend of daar les in gehad (29%). Dit zijn vooral inwoners in de leeftijdscategorie 16-29 jaar (39%) en 1 of 2 persoonshuishouden onder de 40 jaar (41%). Daarnaast zijn dit relatief vaker hoger opgeleiden (37%).

Inwoners beoefenen het vaakst muziek (15%), gevolgd door beeldende kunst (8%) en kunstzinnige fotografie, film of video (6%). De overige activiteiten, zoals dans en creatief schrijven, wordt door maximaal 5% van de inwoners beoefend. Theater wordt het minst beoefend. Dit percentage is dit jaar het laagst sinds 2018. Dit kan te wijten zijn aan de coronapandemie en de hieraan gekoppelde maatregelen, zoals sluiting van theaters.

Oordeel over het culturele aanbod in Den Haag

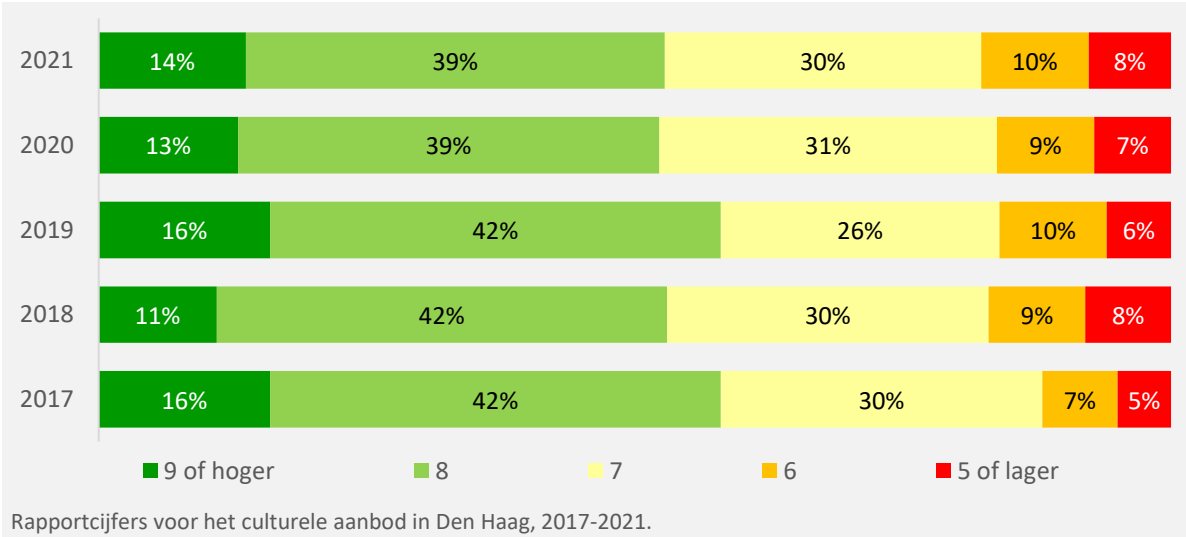
Wanneer Hagenaars wordt gevraagd wat zij van het culturele aanbod in Den Haag vinden, zijn acht op de tien positief over de diversiteit van het aanbod (79%). Daarnaast vindt bijna drie kwart dat het aanbod van de Haagse cultuursector goed bij de stad past (73%) en zes op de tien zijn van mening dat het aanbod goed bij henzelf past (60%).

Maximaal 12% is het hier (helemaal) mee oneens.

Het aandeel inwoners dat het culturele aanbod in Den Haag divers vindt is nagenoeg gelijk aan 2020 en 2019 (80% in 2020 en 2019). In vergelijking met 2020 en 2019 vinden iets minder inwoners dat het aanbod van de Haagse cultuursector goed past bij de stad (78% in 2020, 76% in 2019). Het aandeel dat het aanbod goed bij zichzelf vindt passen is daarentegen iets gestegen ten opzichte van 2020 (60% in 2021 en 58% in 2020).

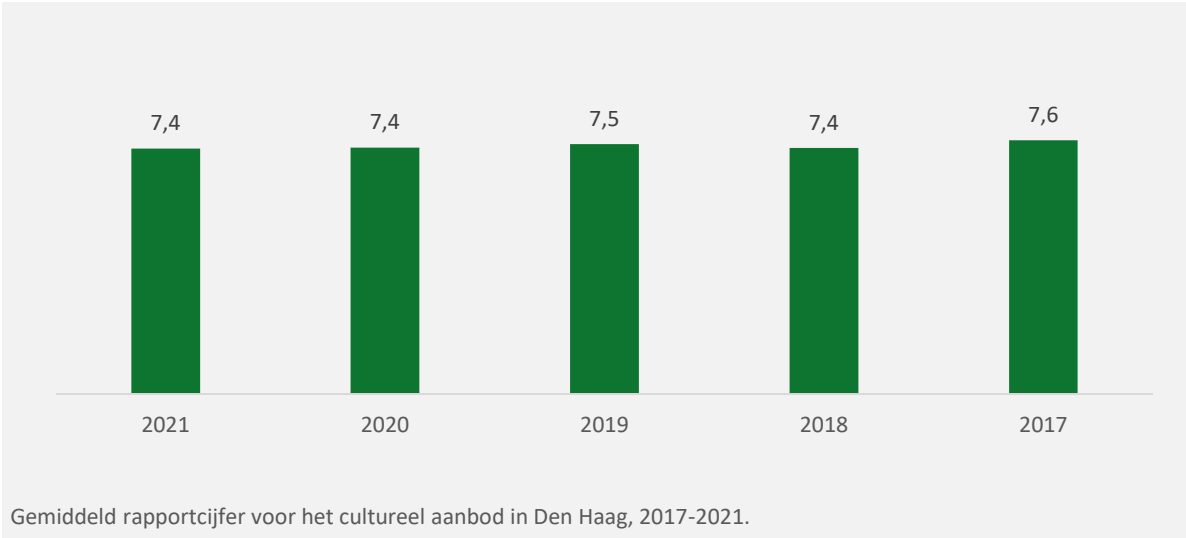

Beoordeling van het cultureel aanbod in Den Haag

Inwoners zijn over het algemeen tevreden over het culturele aanbod in Den Haag. Zij kennen hieraan een gemiddeld rapportcijfer toe van een 7,4, wat vergelijkbaar is met voorgaande jaren.

Iets meer dan de helft beoordeelt het cultureel aanbod met een 8 of hoger (53%), slechts 8% geeft een onvoldoende. Vergeleken met 2020 verschillen de cijfers nauwelijks van elkaar.

Inwonersonderzoek 2021

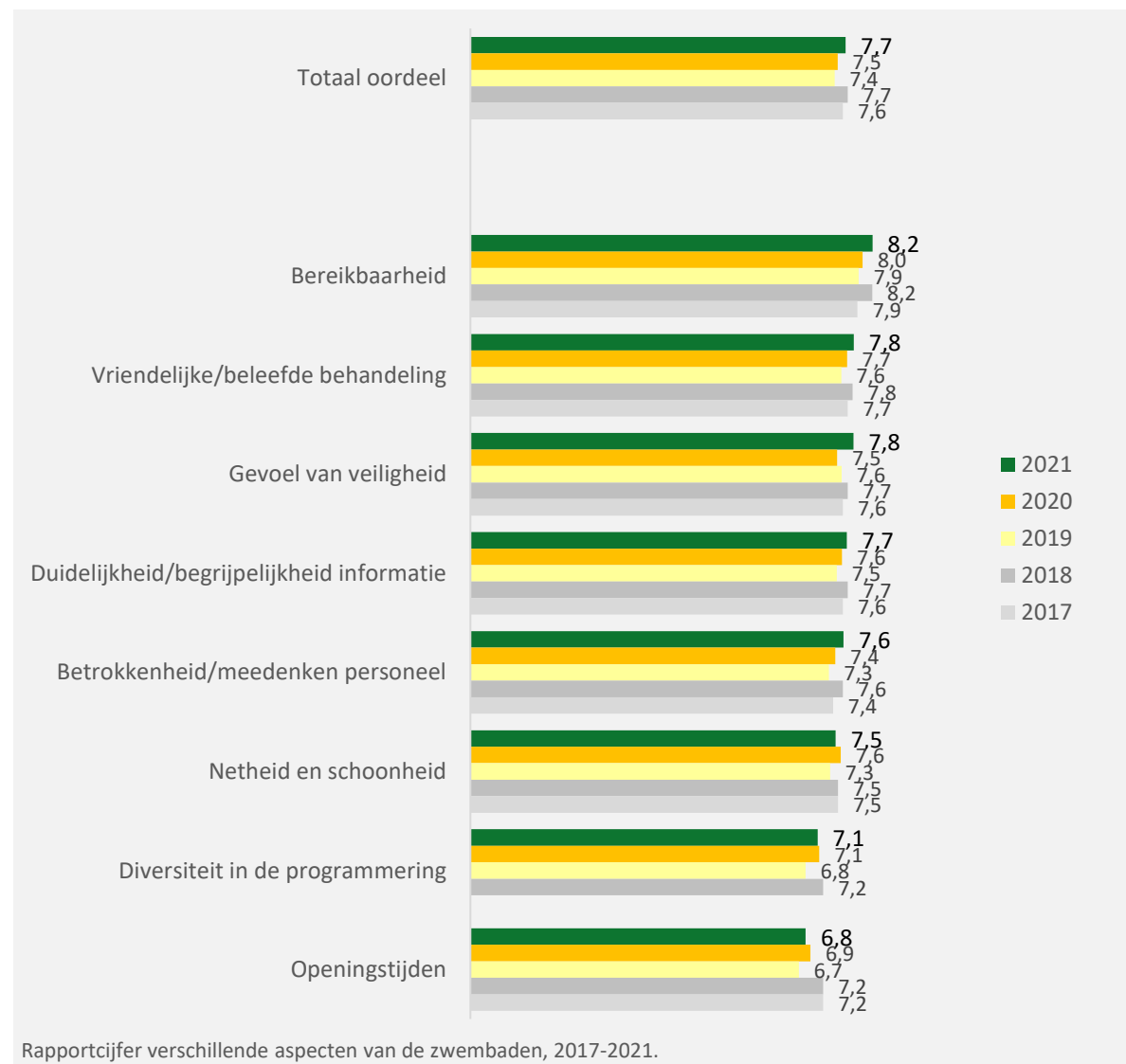
Zwembaden en Sporthallen

De inwoners uit Den Haag die wel eens in een Haags zwembad of in een Haagse sporthal komen, is gevraagd om een aantal aspecten van deze sporthallen en zwembaden te beoordelen.

- Van de inwoners heeft 15% het afgelopen jaar minimaal een van de zwembaden in Den Haag bezocht, wat lager is dan vorig jaar (21%). De meest bezochte zwembaden in Den Haag zijn het Zuiderpark (5% van de respondenten), Waterthor en Hofbad (beide 3%). De belangrijkste reden waarom inwoners geen zwembad bezoeken is omdat men nooit zwemt (47%).
- De zwembaden worden gemiddeld beoordeeld met een 7,7, wat hoger is dan de twee voorgaande jaren (resp. 7,5 en 7,4) en vergelijkbaar met 2018. Bijna alle facetten van de zwembaden krijgen een ruime voldoende. De bereikbaarheid krijgt met een 8,2 het hoogste cijfer en de openingstijden met een 6,8 het laagste. De cijfers liggen voor veel onderdelen wat hoger dan voorgaande jaren. Dit geldt niet voor de openingstijden, de diversiteit in de programmering en de netheid en schoonheid van het zwembad.
- Bijna één op de tien inwoners heeft het afgelopen jaar een sporthal in Den Haag bezocht (8%). Dit is minder dan voorgaande jaren (11% in 2020 en 13% in 2021). Van de sporthallen is de Sportcampus (2%) het meest bezocht. Inwoners die geen gebruik maken van een sporthal sporten vooral buiten (35%) of sporten nooit (23%).
- De sporthallen worden gemiddeld met een 7,8 beoordeeld. Dit cijfer is sinds 2018 ieder jaar iets toegenomen (van 7,3 in 2018 naar 7,4 in 2019 en 7,6 in 2020). De openingstijden krijgen met een 7,9 het hoogste cijfer, de netheid en schoonheid met een 7,2 het laagste. Vergeleken met voorgaande metingen zijn bezoekers over de meeste aspecten positiever gestemd. Dit geldt het minst voor de netheid en schoonheid (van 7,5 in 2020 en 2019 naar 7,2 in 2021).

Zwembaden (1)

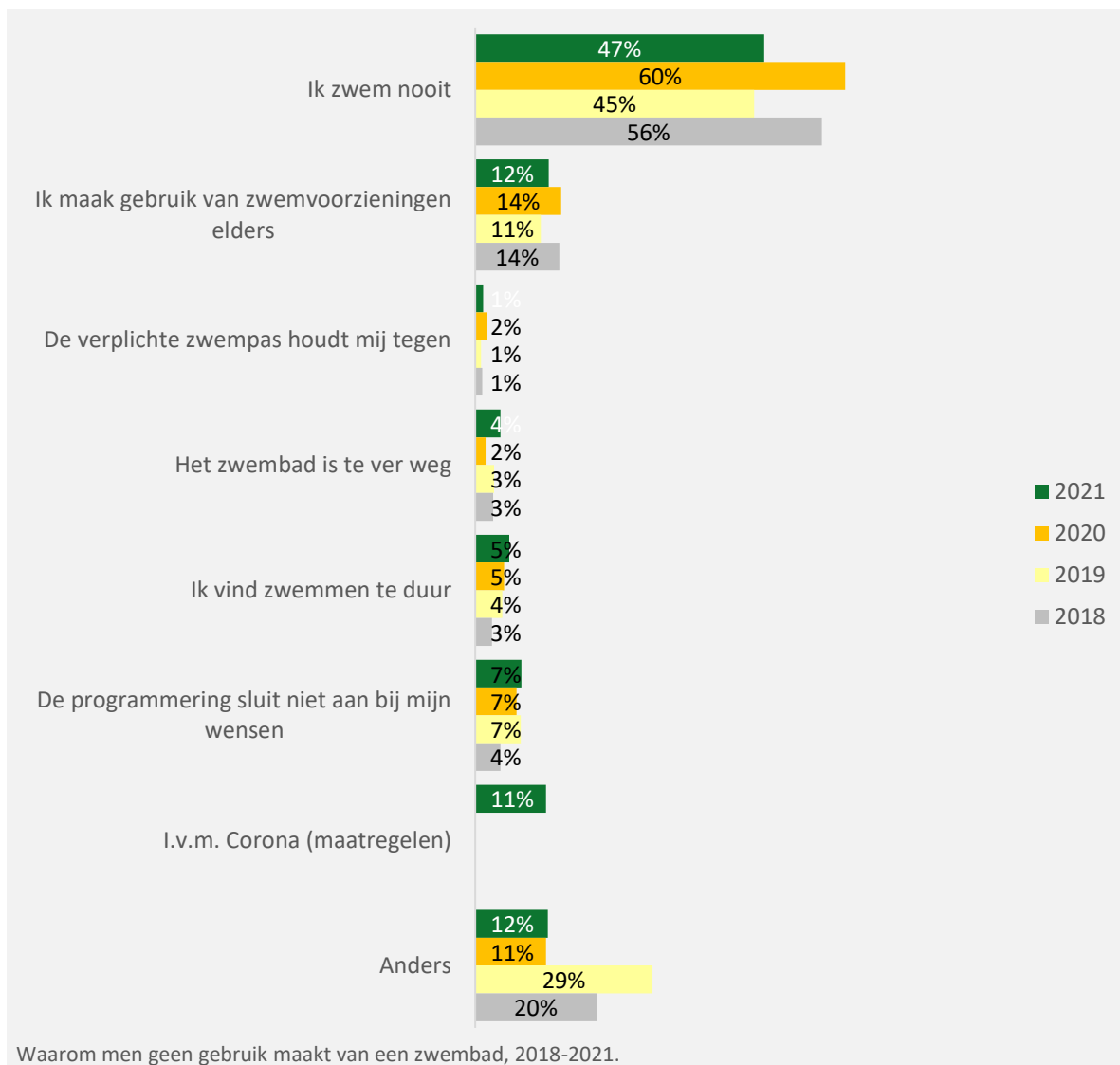
In 2021 heeft 15% van de inwoners een zwembad in de gemeente Den Haag bezocht. Dat is minder dan vorig jaar (21%) en de jaren daarvoor (23% in 2019 en 24% in 2018). De coronacrisis zal zeker van invloed zijn geweest op het zwembadbezoek al lag dit het vorig jaar toch nog hoger. Gezinnen met kinderen bezochten de zwembaden meer dan gemiddeld (27%). Het meest bezochte zwembad in Den Haag is Zuiderpark (5% van de respondenten), gevolgd door Waterthor (3%) en Hofbad in Ypenburg (3%). Wanneer men een zwembad bezocht, deed 87% dit om zelf te zwemmen en 13% als toeschouwer.

De zwembaden krijgen een 7,7 als gemiddeld rapportcijfer. Dit is hoger dan in 2020 (7,5) en 2019 (7,4) en vergelijkbaar met 2018.

Inwoners zijn daarnaast gevraagd om verschillende aspecten van het zwembad een rapportcijfer te geven. Men is het meest positief over de bereikbaarheid van de zwembaden (8,2). De overige aspecten krijgen eveneens een ruime voldoende, de meeste zelfs een cijfer boven de 7,5. Alleen de diversiteit in de programmering (7,1) en de openingstijden (6,8) scoren lager.

In de beoordelingscijfers zijn geen grote verschillen ten opzichte van voorgaande jaren te zien.

Zwembaden (2)

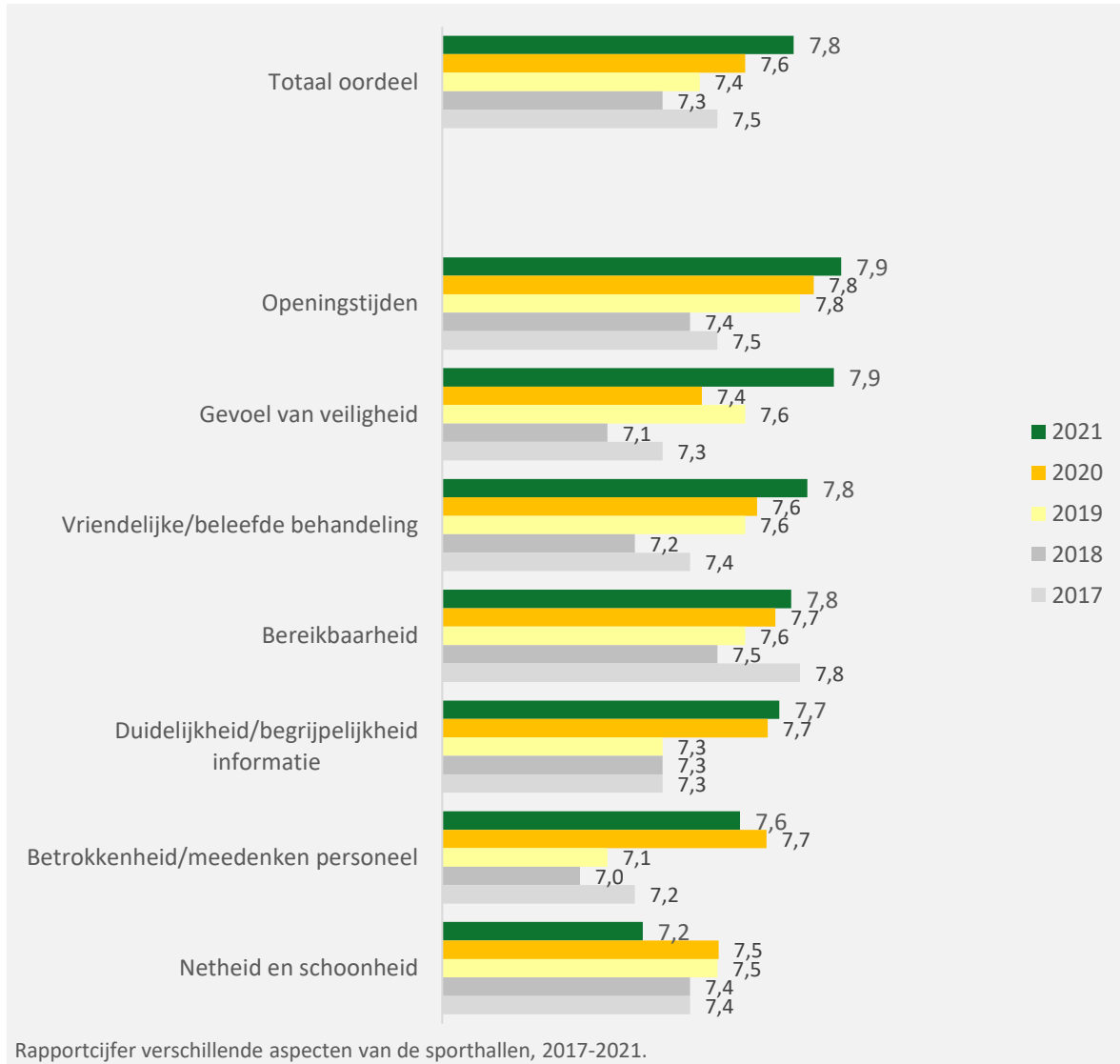

Het overgrote deel van de inwoners heeft in 2021 geen zwembad in de gemeente Den Haag bezocht (85%). De voornaamste reden hiervoor is dat men nooit zwemt (47%). Daarnaast heeft ruim een tiende gebruik gemaakt van zwemvoorzieningen elders (12%). Dit geldt met name voor respondenten uit Loosduinen (18%) en Scheveningen (17%). Een kleiner deel vond de programmering niet bij hun wensen aansluiten (7%).

Iets meer dan een tiende noemt als voornaamste reden de coronacrisis waardoor de zwembaden dicht waren (12%). Andere redenen die naar voren zijn gebracht zijn: men zwemt liever in zee, de zwembaden zijn te druk, men kan niet zwemmen of houdt er niet van, men vindt zich er te oud voor en men heeft te weinig tijd.

Sporthallen (1)

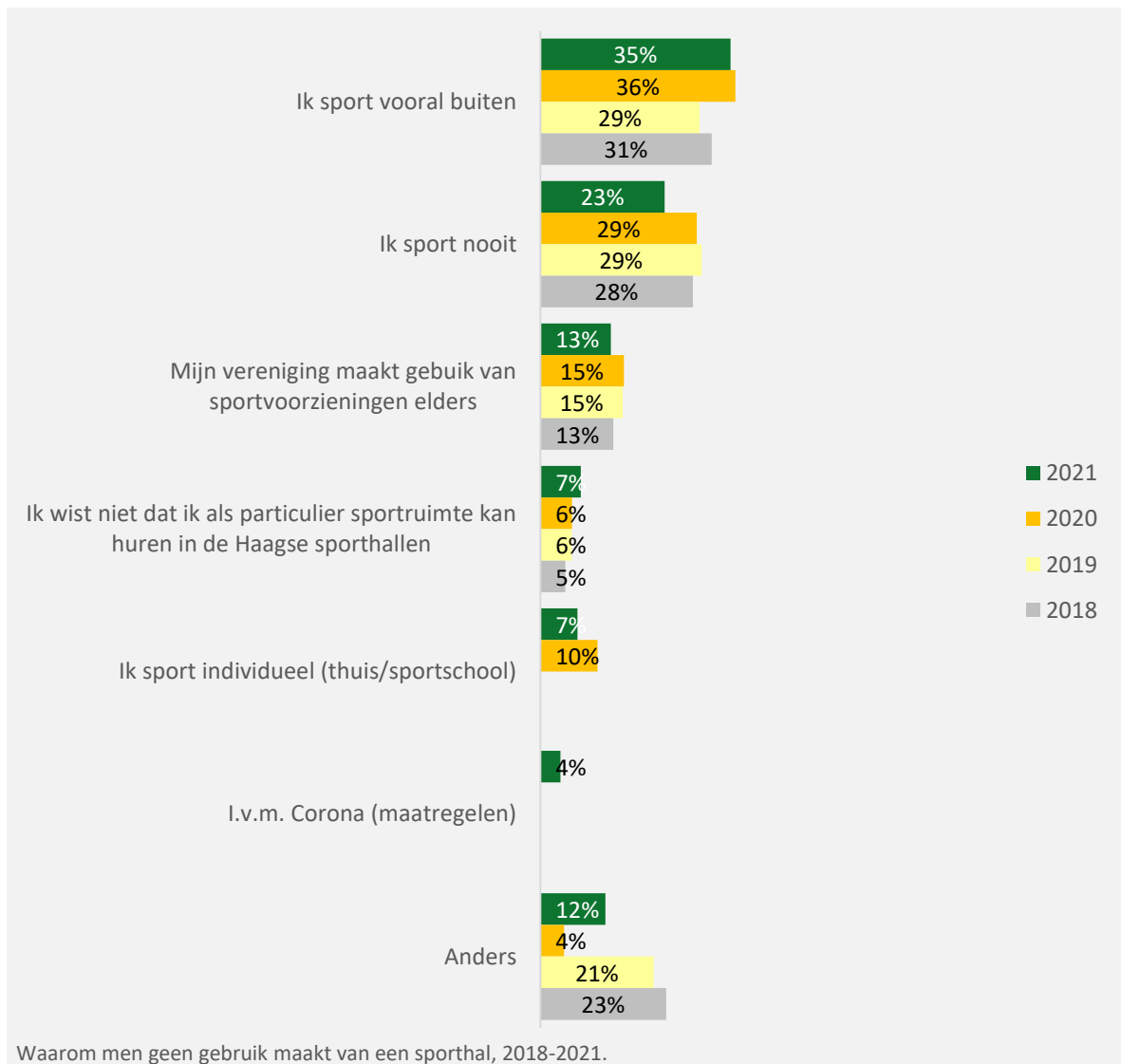

Minder dan een tiende heeft in 2021 een sporthal in de gemeente Den Haag bezocht (8%). Dit is minder dan vorig jaar toen nog 11% een sporthal bezocht, en ook minder dan in 2019 (13%) en 2018 (15%). De Sportcampus is het meest bezocht (2% van de respondenten). Iets meer dan de helft heeft de sporthallen als sporter bezocht (53%) en bijna de helft als toeschouwer (47%). Het aandeel wat als sporter kwam is iets gestegen ten opzichte van 2020 (51%).

De sporthallen krijgen een 7,8 als gemiddelde rapportcijfer. Dit cijfer neemt sinds 2018 ieder jaar iets toe (van 7,3 in 2018 naar 7,4 in 2019 en 7,6 in 2020).

Inwoners hebben daarnaast de vraag gekregen om verschillende aspecten van de sporthal een rapportcijfer te geven. Men is het meest positief over de openingstijden en het gevoel van veiligheid (beide 7,9). Over de overige aspecten zijn respondenten ook zeer positief gezien het laagste cijfer een 7,2 is voor de netheid en schoonheid van de sporthallen.

De meeste aspecten worden nagenoeg gelijk of iets hoger gewaardeerd vergeleken met voorgaande jaren. Alleen de netheid en schoonheid krijgt een relatief lager cijfer dan in 2020 en 2019 (7,5).

Ruim negen op de tien inwoners hebben in 2021 geen enkele sporthal in Den Haag bezocht (92%). De voornaamste redenen hiervan zijn dat men vooral buiten sport (35%) of nooit sport (23%). Daarnaast maakt 13% gebruik van een sportvoorziening elders. Daarnaast geeft 12% een andere reden, zoals de coronacrisis, men sport thuis, men doet aan een sport waar men geen sporthal voor nodig heeft zoals wandelen, maar ook fitness, men heeft geen tijd, het is te duur of men vindt zich te oud hiervoor.

Lager opgeleiden geven relatief vaker dan gemiddeld aan nooit te sporten (43%). Daarnaast geeft deze groep minder vaak aan buiten te sporten (23%).

Inwonersonderzoek 2021

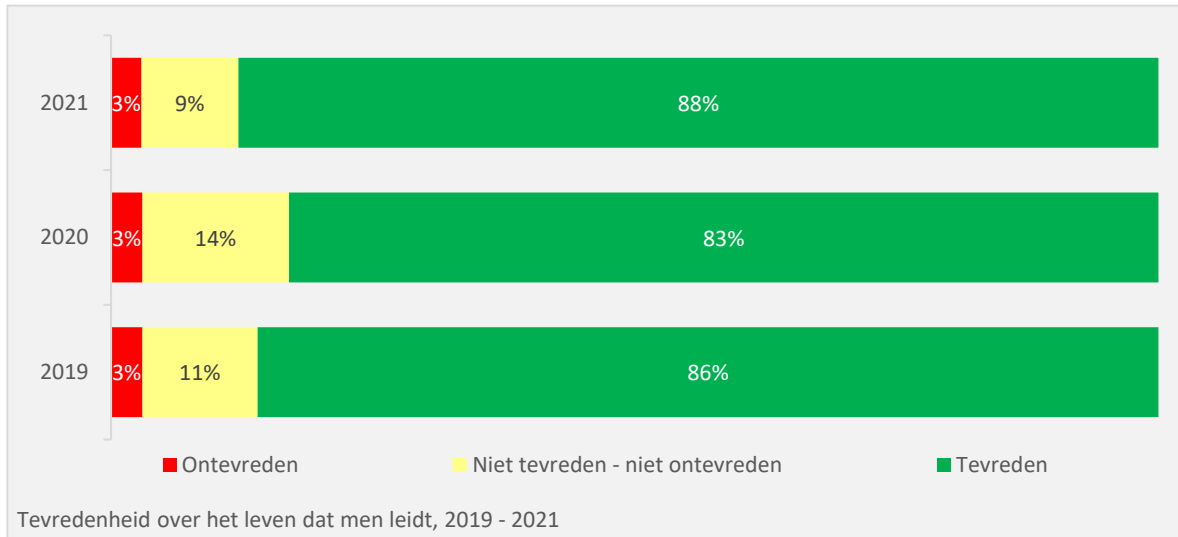
Geluk en financiële situatie

De gemeente Den Haag wil graag weten hoe tevreden Hagenaars zijn over hun leven en hoe gelukkig ze zich voelen. Daarnaast wil de gemeente meer inzicht krijgen in de financiële situatie van de Hagenaars. In de inwonersenquête is daarom gevraagd naar de financiële situatie van het huishouden, of er sprake is van geldgebrek of schulden en of hulp is gezocht in verband met financiële problemen.

- Wanneer de Hagenaars een rapportcijfer moeten geven voor de tevredenheid over het leven dat ze leiden, dan geven ze gemiddeld een 7,5. Een klein deel geeft een onvoldoende (8%). De score voor het zich gelukkig voelen is vergelijkbaar (7,5). Ook hiervoor geeft een vergelijkbaar deel een onvoldoende (8%). Hagenaars die niet tevreden zijn met hun leven zijn ook minder gelukkig. De resultaten zijn vergelijkbaar met die van vorig jaar.
- Bijna de helft van de Hagenaars voelde zich de afgelopen vier weken (meestal of voortdurend) gelukkig (47%), bij drie op de tien Hagenaars was dit vaak het geval (29%) en bij bijna een vijfde soms (18%). Van de inwoners voelde 5% zich zelden tot nooit gelukkig. Ook deze resultaten zijn vergelijkbaar met die van vorig jaar.
- Bij ruim zes op de tien Hagenaars is de financiële situatie de afgelopen 12 maanden hetzelfde gebleven (63%) en bij 21% is de situatie verbeterd. Bij 16 procent van de Hagenaars is de financiële situatie verslechterd; dit percentage daalde met 3 procentpunt ten opzichte van 2020. Eén op de zes Hagenaars moet weleens bezuinigen op eten, kleding of het betalen van de telefoon- of energierekening (16%). Dit percentage daalde de afgelopen jaren.
- Bijna één op de vijf Hagenaars geeft aan schulden te hebben (18%). Dat is een daling ten opzichte van vorig jaar (22%). Bij iets meer dan een derde van de Hagenaars met schulden, verbeterde de schuldensituatie wel ten opzichte van 2020 (35%). Bij een kwart verergerde de schuldensituatie (26%).
- De schulden bestaan vooral uit studieschulden (65%) en leningen, financieringen of rood staan bij de bank (20%). Ongeveer één op de tien Hagenaars heeft een schuld bij vrienden of familie (11%) of bij de belastingdienst (8%). Vergeleken met vorig jaar hebben inwoners iets minder leningen of andere financieringen uitstaan (van 24% naar 20%) en minder belastingschuld (van 13% naar 8%).

- Bijna één op de zes heeft hulp gezocht in verband met de financiële situatie. Dit aandeel is vergelijkbaar met vorig jaar. Men gaat vooral te rade bij vrienden, kennissen of familie (6%) en minder vaak bij de schuldhulpverlening van de gemeente (2%). Dit laatste is de afgelopen jaren steeds iets verder teruggelopen.
- De kans op financiële problemen bij uitsluitend een studieschuld geeft in de meeste gevallen niet direct aanleiding om hulp bij de gemeente te zoeken. Wanneer de studieschuld buiten beschouwing wordt gelaten zoeken drie op de tien inwoners hulp in verband met de financiële situatie (31%). Eén op de tien gaat te rade bij vrienden, kennissen of familie (10%, 6% zoekt hulp bij de gemeente (3% bij de schuldhulpverlening van de gemeente, 1% bij de helpdesk geldzaken en 2% elders bij de gemeente).
- Zes op de tien Hagenaars sparen maandelijks (61%). De helft spaart een vast bedrag per maand, bij de andere helft is dit afhankelijk van wat er over blijft. Eén op de vijf doet dit soms wel en soms niet. Eveneens een vijfde spaart niet, 14% omdat dit niet lukt en 7% omdat men dit niet nodig vindt. Resultaten zijn vergelijkbaar met vorig jaar.

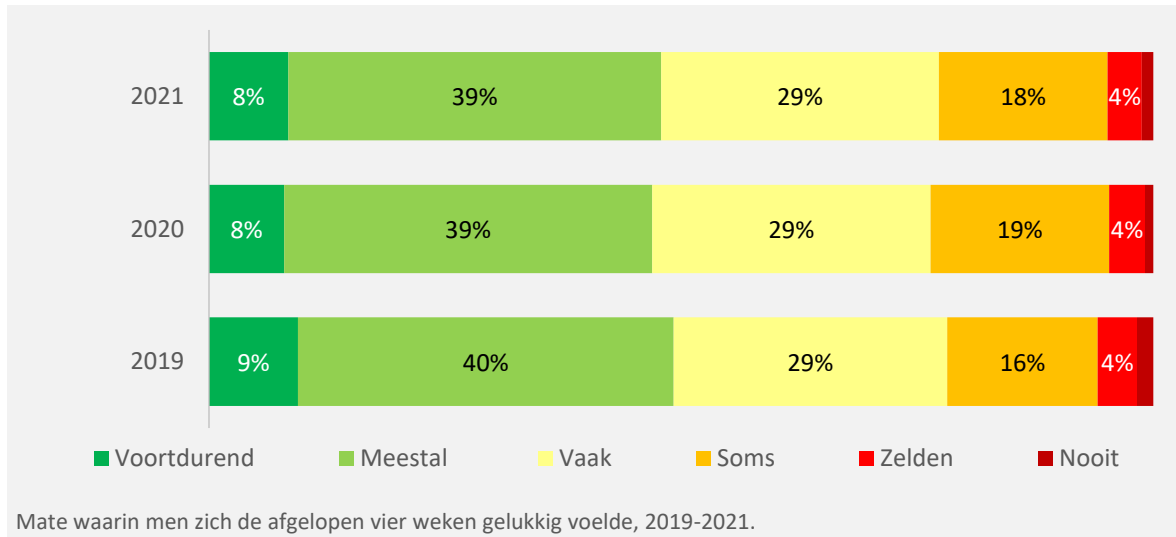

Inwoners is gevraagd in hoeverre men, op een schaal van 0 tot 10, tevreden is over het leven dat men leidt. Een score van een 7 of hoger wil zeggen dat men tevreden is, dit geldt voor 88% van de inwoners. Van de Hagenaars is 3% ontevreden met het leven dat men leidt. Gemiddeld geeft men, net als vorig jaar, een 7,5 als rapportcijfer hiervoor. Inwoners uit Laak zijn relatief gezien het minst tevreden (80%), inwoners uit Leidschenveen-Ypenburg het meest (92%). Daarnaast zijn laag opgeleiden en inwoners onder de 30 jaar het minst vaak tevreden (beide 82%). Inwoners in de leeftijdscategorie 65-75 zijn relatief vaker tevreden met het leven dat men leidt (93%).

Wanneer inwoners een score moeten geven voor de mate waarin men zichzelf een gelukkig mens vindt, dan wijken de scores nauwelijks af van de cijfers voor de tevredenheid over het leven: 87% is gelukkig. Ook hier komt het gemiddelde uit op een 7,5. Het aandeel inwoners dat gelukkig is, is gestegen ten opzichte van vorig jaar (81%). Eén op de tien inwoners is niet gelukkig maar ook niet ongelukkig (10%), dit is gedaald ten opzichte van vorig jaar (15%). Het aandeel dat ongelukkig is, is nagenoeg gelijk gebleven aan vorig jaar, namelijk 3%.

Inwoners uit Laak zijn relatief minder vaak gelukkig (80%), inwoners uit Haagse Hout en Scheveningen juist vaker (resp. 93% en 92%). Daarnaast zijn ook hier laag opgeleiden en inwoners van onder de 30 jaar het minst vaak gelukkig (80%). Inwoners tussen de 65-75 jaar zijn juist vaker gelukkig (93%).

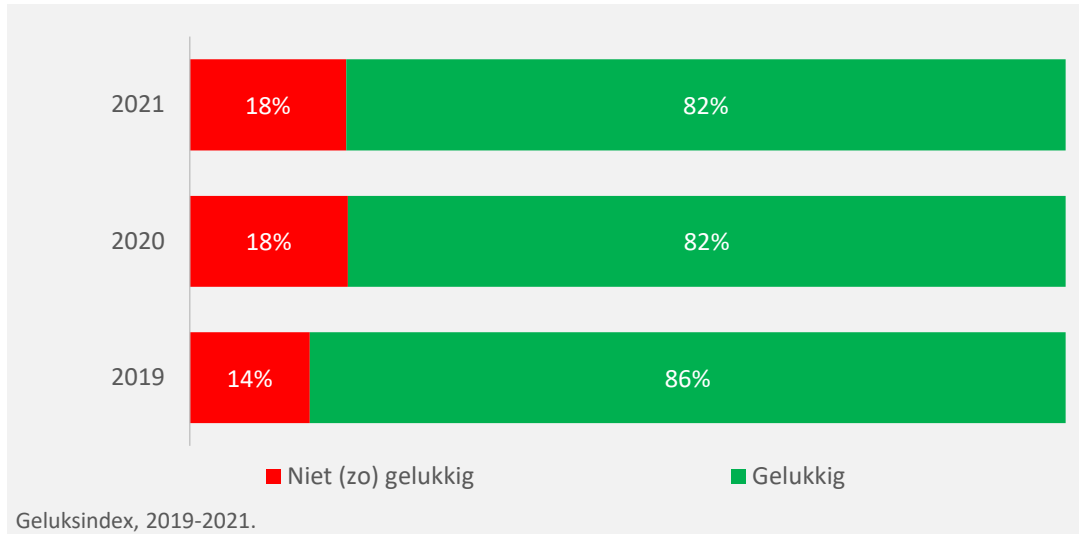
Geluk (2)

Bijna de helft van de Hagenaars voelde zich de afgelopen vier weken voortdurend (8%) of meestal (39%) gelukkig. Daarnaast geven nog circa drie op de tien aan dat dit vaak het geval was (29%). Bijna één op de vijf Hagenaars is van mening dat dit soms was (18%), 4% zelden en 1% zelfs nooit. Inwoners van Scheveningen (52%) voelen zich vaker (meestal of voortdurend) gelukkig dan andere Hagenaars. Inwoners van Laak juist minder vaak (41%).

Naar leeftijd voelen de 65-74 jarigen zich het gelukkigst (57%). Hoger opgeleiden (53%) voelen zich vaker gelukkig dan lager opgeleiden (41%). Het percentage onder hoger opgeleiden steeg (+3 pp), terwijl het percentage gelukkige lager opgeleiden juist daalde ten opzichte van 2020 (-3 pp). Het percentage gezinnen met kinderen dat zich gelukkig voelt daalde van 49 naar 45 procent.

Geluk (3)

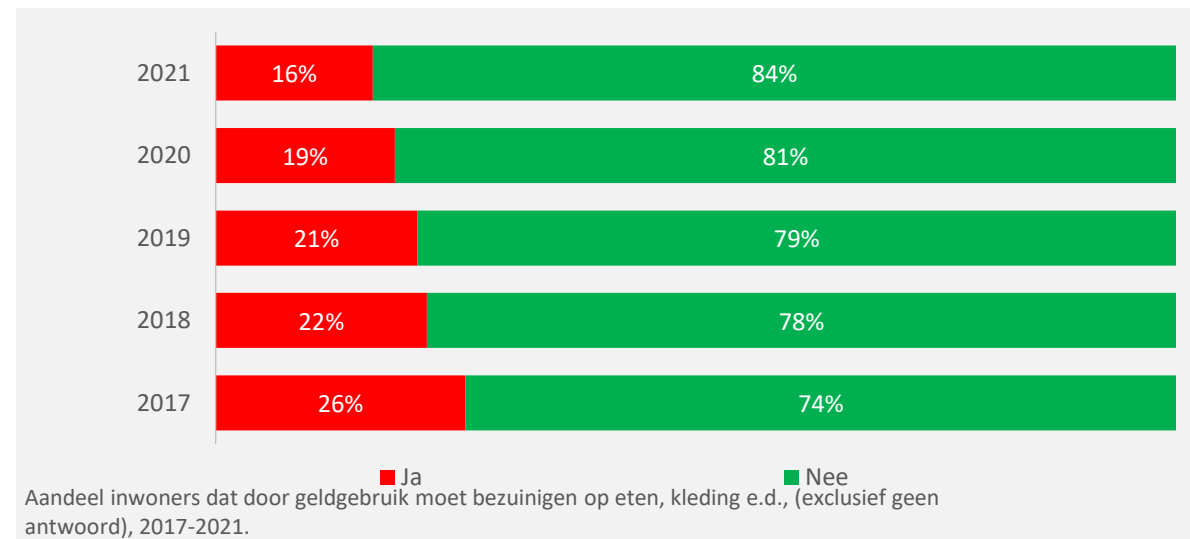
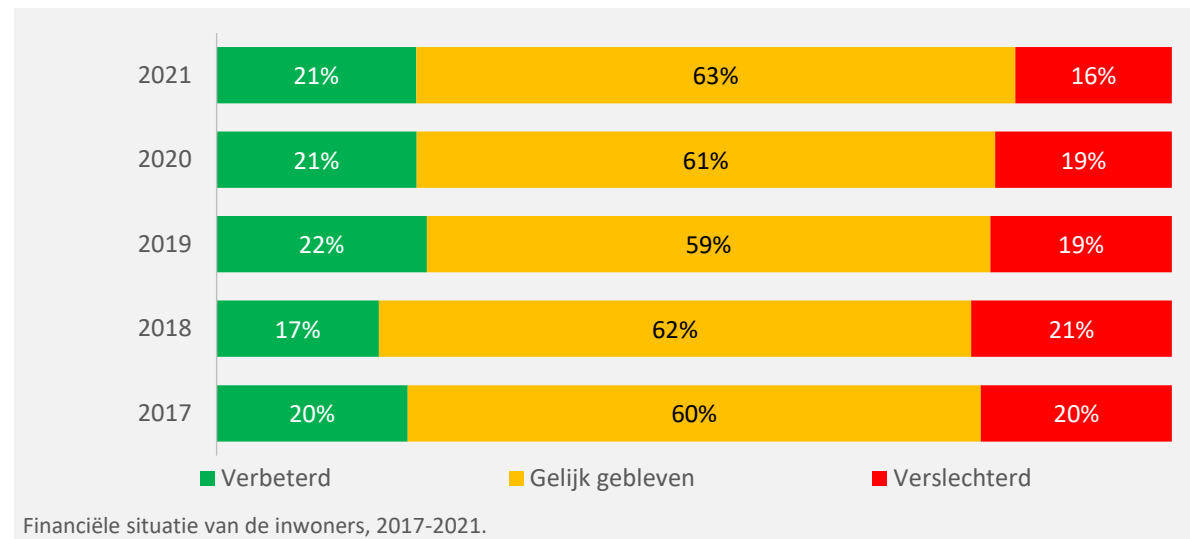
Aan de hand van de levenstevredenheidsvraag (Kunt u op een schaal van 0 tot en met 10 aangeven hoe tevreden u bent over het leven dat u leidt?), de geluksevaluatievraag (In welke mate u zichzelf een gelukkig mens vindt?) en de hedonisch-geluksgevoelvraag (Hoe vaak voelde u zich in de afgelopen vier weken gelukkig?) kan een geluksindex worden berekend. Men wordt als 'gelukkig' beschouwd wanneer deze een 7 of hoger scoort op de eerste twee vragen en vaak, meestal of voortdurend antwoordt op de derde vraag. Om 'gelukkig' te zijn moet deze voorwaarde gelden voor minimaal twee van de drie vragen (EHERO, 2017).

Iets meer dan acht op de tien Hagenaars zijn volgens deze definitie gelukkig (82%), bijna een vijfde is niet (zo) gelukkig (18%). Dit beeld is hetzelfde als vorig jaar.

Inwoners in de leeftijdscategorie 65-74 jaar voelen zich **relatief vaak** gelukkig (90%) en inwoners tussen de 16 en 29 jaar juist minder vaak (76%). Hoger opgeleiden zijn vaker gelukkig (87%) dan middelbaar (78%) en laag opgeleiden (77%). Inwoners van Haagse Hout zijn het vaakst gelukkig (88%), op de voet gevolgd door inwoners uit Leidschenveen-Ypenburg (87%), Loosduinen, Segbroek en Scheveningen (alle drie 86%). Inwoners uit Laak en Escamp zijn relatief minder **vaak** gelukkig (resp. 74% en 75%).

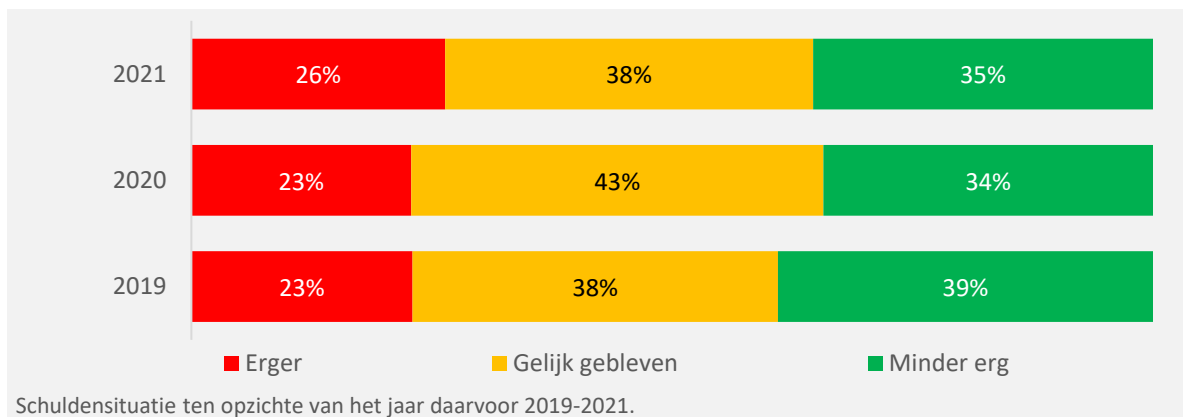
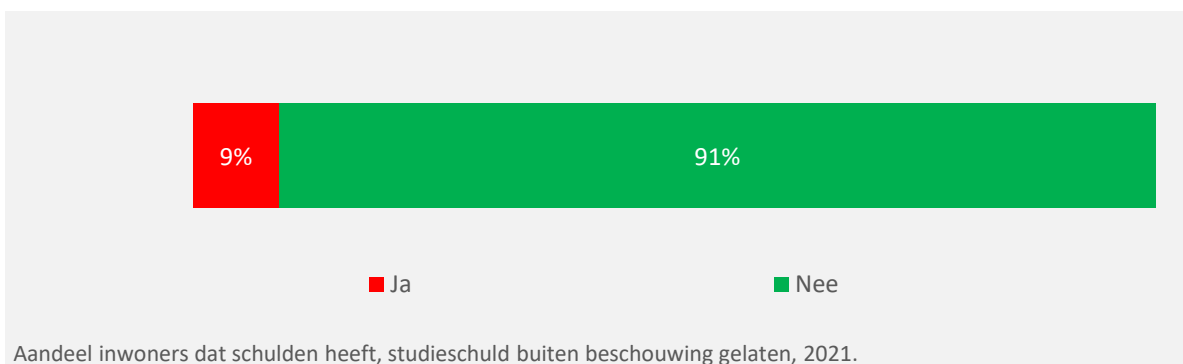
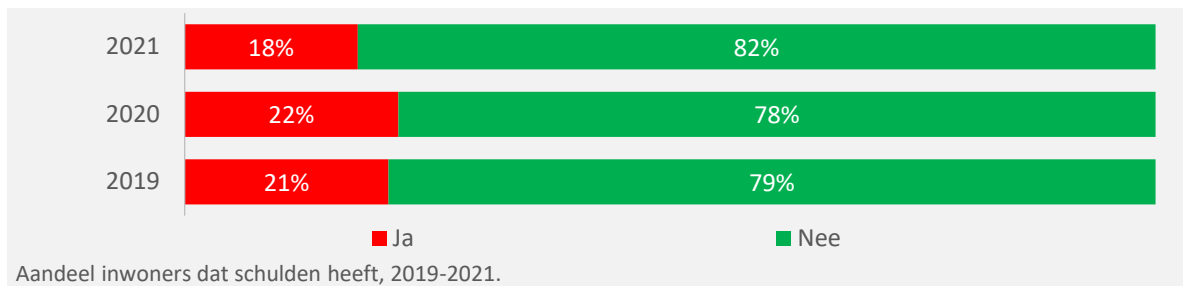
Inwoners wiens financiële situatie is verbeterd (92%), niet hoeven te bezuinigen op eten, kleding en dergelijke (92%) en die geen schulden hebben (89%) zijn **vaker gelukkig** dan inwoners die wel eens moeten bezuinigen (67%) en van wie de financiële situatie is verslechterd ten opzichte van vorig jaar (75%). Het hebben van schulden speelt een minder grote rol (79%).

Financiële situatie

Bij iets meer dan zes op de tien Hagenaars is de financiële situatie van het huishouden het afgelopen jaar niet veranderd (63%). Bij de overige huishoudens is het vaker verbeterd (21%) dan verslechterd (16%). Dit beeld is door de jaren heen redelijk stabiel gebleven, hoewel het aandeel dat van mening is dat het is verslechterd iets is gedaald (van 19% naar 16%). Naar leeftijd is te zien dat vooral jongeren tot 30 jaar (34%) en inwoners van 30 tot 45 jaar (31%) vaker een vooruitgang hebben in hun financiële situatie tegenover 65-plussers die dit nauwelijks hebben ervaren (4%).

Eén op de zes Hagenaars moet wel eens bezuinigen op eten, kleding of het betalen van de telefoon- of energierekening (16%). Dit aandeel is sinds 2017 geleidelijk gedaald van 26% in 2017 naar 16% in 2021. Daarnaast zijn het iets vaker inwoners tot 65 jaar die hierop moeten bezuinigen (18%) dan 65-plussers (10%). Ook betreft het vaker lager opgeleiden (27%) en minder vaak hoger opgeleiden (10%). Inwoners uit Laak (26%) en Escamp (24%) moeten vaker dan gemiddeld bezuinigen, inwoners uit Leidschenveen-Ypenburg (7%) en Haagse Hout (9%) juist minder vaak.

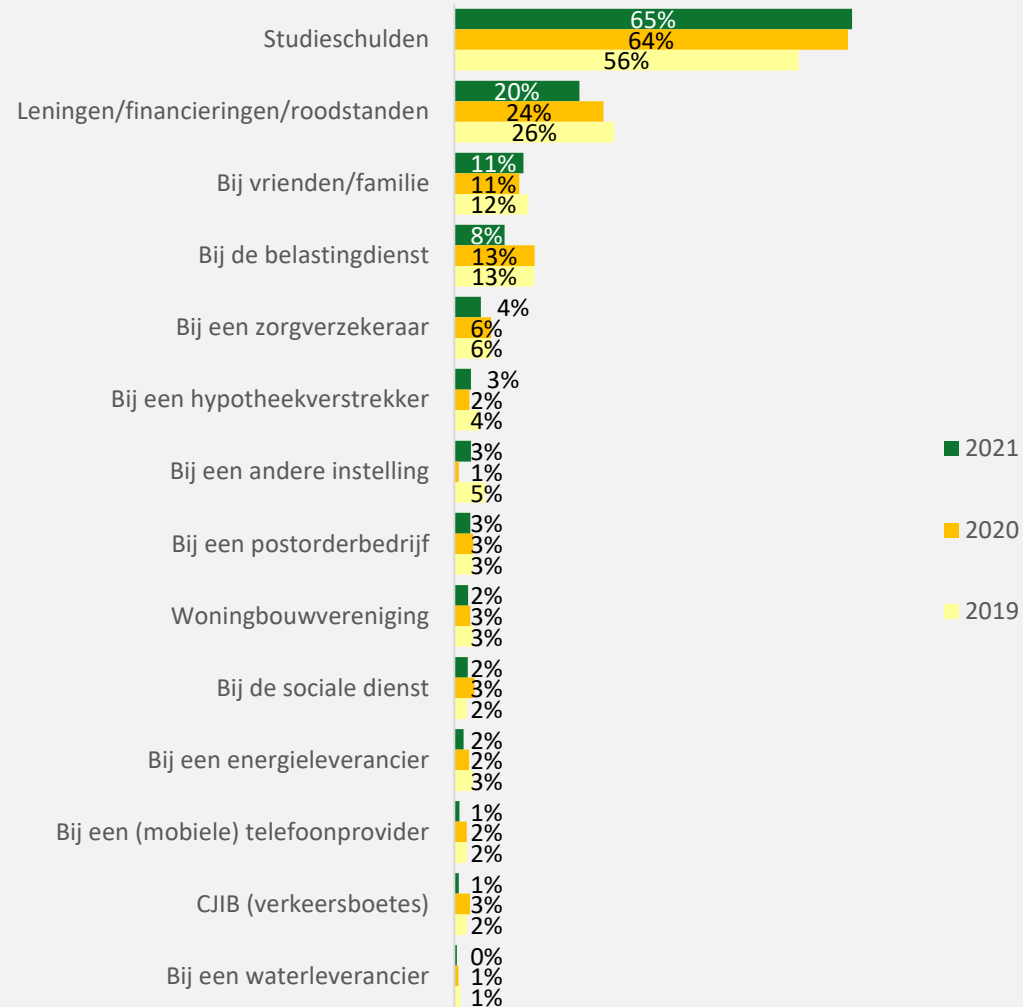

Bijna één op de vijf Hagenaars geeft aan schulden te hebben (18%). Het gaat daarbij om een betalingsachterstand bij een webwinkel, een nog niet afbetaalde kredietfaciliteit, een studieschuld, of rood staan bij de bank. Vergeleken met vorig jaar is de schuldenproblematiek iets afgenomen (22% in 2020). Inwoners van 16-29 jaar (37%), en middelbaar (17%) of hoger opgeleiden (20%) hebben relatief vaker schulden. Echter heeft een groot deel van hen een studieschuld, een schuld die nauwelijks problematisch is.

Wanneer inwoners met enkel een studieschuld buiten beschouwing worden gelaten ligt het aandeel inwoners met schulden aanzienlijk lager, namelijk 9%. De verschillen tussen opleidingsniveau, stadsdeel en leeftijd zijn daarnaast anders. Zo is het aandeel inwoners van 16-29 jaar (9%), en middelbaar (12%) en hoger opgeleiden (7%) met schulden nagenoeg gelijk aan het gemiddelde. In Laak en Escamp is het aandeel inwoners met schulden iets hoger dan gemiddeld (resp. 16% en 14%).

Bij bijna vier op de tien inwoners met schulden is de schuldensituatie gelijk gebleven (38%) en bij iets meer dan een derde is deze minder erg geworden (35%). Een kwart geeft aan dat de situatie is verergerd (26%). De inwoners met studieschuld buiten beschouwing gelaten, zijn bij drie op de tien inwoners de schulden erger geworden, bij 43% gelijk gebleven en bij 28% verbeterd ten opzichte van vorig jaar. In beide situatie is de schuldensituatie voor jongeren van 16 – 29 jaar relatief vaker verergerd. Ondanks dat minder huishoudens schulden hebben, is het aandeel waarbij de schuld gelijk is gebleven gedaald maar het aandeel waarbij de schuldensituatie erger is geworden juist iets toegenomen.

Schulden (2)

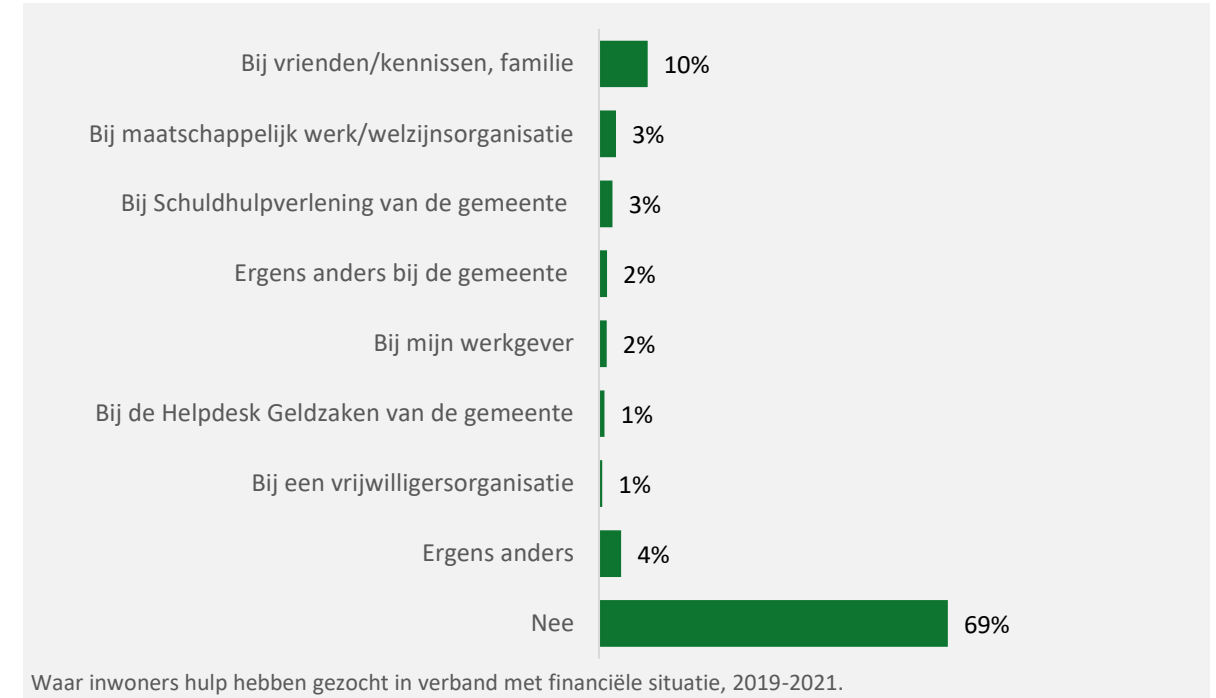
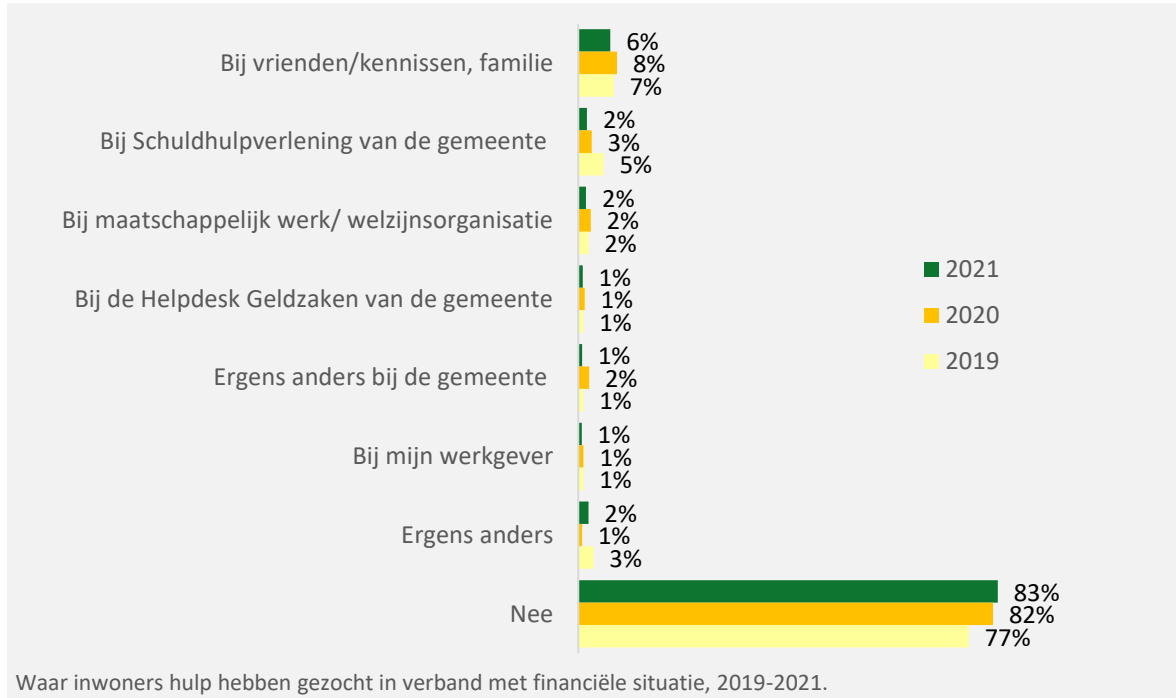
Verschillende instellingen waar inwoners schulden hebben, 2019-2021.

De inwoners met schulden is gevraagd bij welke instellingen zij schulden hebben.

Bij twee derde gaat het om studieschulden (65%) en bij een vijfde om leningen, financieringen of rood staan bij de bank (20%). Ongeveer één op de tien inwoners met schulden heeft die bij vrienden of familie (11%) of bij de belastingdienst (8%). Het aandeel dat schulden heeft bij andere partijen is minder groot. Zo heeft nog 4% een schuld bij de zorgverzekeraar. Bij de overige partijen heeft 3% of minder een schuld uitstaan.

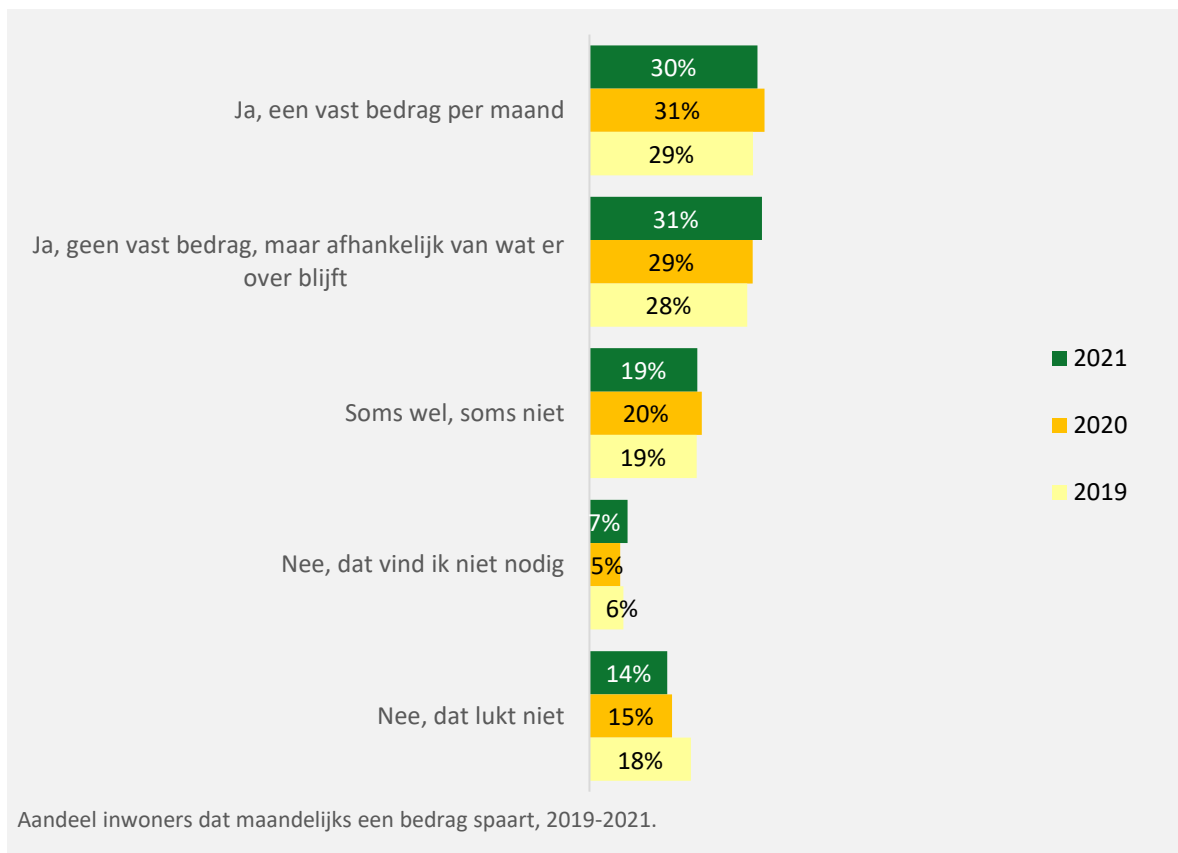
Vergeleken met vorig jaar hebben inwoners met schulden vooral minder leningen of financieringen uitstaan en minder schuld bij de belastingdienst.

Hulp bij financiële situatie

Net als vorig jaar zoeken iets meer dan acht op de tien Hagenaars (83%) met schulden geen hulp in verband met de financiële situatie. Bijna één op de zes doet dit wel (17%). Men gaat voornamelijk te rade bij vrienden, kennissen of familie (6%). Een kleiner deel klopt aan bij de schuldhulpverlening van de gemeente (2%). Vergeleken met vorig is er niet veel veranderd als het gaat om het zoeken van hulp bij schulden. Het jaar daarvoor werd iets vaker hulp gezocht. Op hoofdlijnen is er ook niet veel veranderd wat betreft partijen waar men hulp gaat zoeken. Alleen het aandeel dat zich wendt tot de schuldhulpverlening van de gemeente is de laatste jaren iedere keer iets gedaald.

Inwoners met een studieschuld zoeken minder vaak hulp omdat deze schuld zelden problematisch is. Wanneer de inwoners met enkel een studieschuld niet meegenomen worden is het aandeel dat wél hulp zoekt groter, bijna een derde van de mensen met schulden (anders dan een studieschuld) zoekt hulp. Deze hulp wordt voornamelijk gezocht bij vrienden/kennissen of familie. Een klein deel zoekt hulp bij maatschappelijk werk of de schuldhulpverlening van de gemeente (beide 3%).

Zes op de tien Hagenaars (61%) sparen maandelijks. De helft van hen spaart een vast bedrag per maand (30%) en de andere helft laat het bedrag afhangen van wat er overblijft (31%). Daarnaast geeft nog één op de vijf inwoners (19%) aan dat men niet iedere maand spaart, maar soms wel en soms niet. Bij bijna één op de zeven lukt het niet om te sparen volgens eigen zeggen (14%) en een deel geeft aan dat men dit niet nodig vindt (7%).

Hagenaars tot 45 jaar sparen iets vaker dan gemiddeld (65% iedere maand), 75-plussers doen dit minder vaak (49%). Het spaargedrag verschilt sterk naar opleidingsniveau. Zo spaart 70% van de hoger opgeleiden iedere maand en 44% van de lager opgeleiden. Inwoners van Leidschenveen-Ypenburg (70%), Haagse Hout (67%) en Segbroek (67%) sparen in verhouding meer dan gemiddeld. Inwoners van Escamp (55%), Laak (56%), Scheveningen (56%) en Centrum (57%) juist minder vaak. Vergeleken met vorig jaar zijn de verschillen minimaal.

Vragenlijst

De vragenlijst bestaat uit vraagblokken (hoofdstukken) die door en met de diensten en afdelingen van de gemeente Den Haag zijn samengesteld. Veel vraagblokken worden ieder jaar of elke twee jaar herhaald. Op verzoek van de diensten en afdelingen kunnen aanvullende vragen of nieuwe vraagblokken worden toegevoegd. De vragenlijst mag niet te lang zijn om irritatie bij de respondent te voorkomen. Jaarlijks wordt de vragenlijst met de diensten en afdelingen besproken om na te gaan of deze nog voldoet. De enquête bevat ook een aantal standaard sociaal-demografische en economische profielvragen.

Steekproef, respons en weging

Voor de Inwonersenquête Sociaal Domein is uit de Basisregistratie Personen (BRP) een steekproef getrokken van 9.000 Hagenaars, evenredig verdeeld over de 8 stadsdelen. De steekproef bevat een oversampling van jongeren tot 30 jaar (tot een verhouding éénderde-tweederde) om ervoor te zorgen dat er in absolute zin voldoende jongeren in de respons zitten. Ook is het aandeel van het stadsdeel Laak in de steekproef opgehoogd, omdat de respons hier traditioneel lager ligt dan gemiddeld. Omdat de responsbereidheid onder jongeren en inwoners van Laak in verhouding laag is, heeft de oversampling als consequentie dat het totale responspercentage lager wordt.

Uiteindelijk hebben 1.177 inwoners aan dit onderzoek meegewerkt, een respons van 13% ten opzichte van de bruto steekproef. Dat is iets lager dan vorig jaar (17%). Sommige respondenten hebben de vragenlijst niet volledig ingevuld. Dat betekent dat de respons voor sommige vraagblokken lager is. De vraagblokken Economie en Wonen zijn in alle deelenquêtes meegenomen. De respons op deze vraagblokken is 4.645 respondenten (13%). De meeste respondenten hebben de enquête online ingevuld (82%), 3% heeft een schriftelijke vragenlijst ingevuld en 15% is telefonisch afgenomen.

Deze respons is voldoende om op gemeenteniveau uitspraken te kunnen doen en in te kunnen zoomen op of verschil aan te geven tussen groepen bewoners (bijv. naar geslacht, leeftijd, stadsdeel en opleiding). De uitkomsten zijn gewogen naar geslacht, leeftijd en stadsdeel.

Bij iedere rapportage hoort een tabellenboek met alle (gewogen) uitkomsten naar deelpopulatie. De cijfers in de rapportage en het tabellenboek kunnen kleine afwijkingen vertonen als gevolg van weging en afrondingen.

De gemeente Den Haag peilt jaarlijks de mening van inwoners over diverse maatschappelijke onderwerpen. Vanaf 2016 worden in opdracht van de verschillende gemeentelijke diensten vier deelonderzoeken uitgevoerd, betrekking hebbend op het Ruimtelijk-Economisch domein, het Sociaal domein, het Fysiek domein en Publiekszaken, gekoppeld aan de vier diensten die hierover gaan. Het onderdeel Betrokkenheid bij Bestuur is opgenomen bij Publiekszaken.

Onderzoeksmethode

Per deelonderzoek is per stadsdeel een willekeurige steekproef getrokken van inwoners van 18 tot en met 85 jaar. Om een optimale respons te kunnen bereiken hebben de inwoners op verschillende manieren (online, op papier en telefonisch) aan het onderzoek mee kunnen werken. Door verschillende enquêteermethoden te combineren, wordt een zo representatief mogelijk deel van de bevolking bereikt. Zeker bij sociale beleidsthema's is het van belang om ook inwoners te bereiken die niet uit zichzelf aan onderzoek meedoen. Daarom bellen we nog nadat er een uitnodigingsbrief is gestuurd.

De Hagenaars in de steekproef hebben een aankondigingsbrief gekregen waarin de werkwijze van het inwonersonderzoek is omschreven. In de brief is een persoonlijke inlogcode opgenomen, waarmee de respondent toegang kon krijgen tot de online-enquête. Na twee weken is een herinneringsbrief gestuurd aan de mensen die de vragenlijst nog niet via internet hadden ingevuld of een schriftelijke vragenlijst hadden opgevraagd. In deze brief is de telefonische enquête aangekondigd. Mensen die thuis niet de beschikking hebben over internet of die liever telefonisch geënquêteerd wilden worden, konden via de helpdesk van Dimensus een (mobiel) telefoonnummer doorgeven, zodat zij toch aan het onderzoek konden deelnemen. Hagenaars van allochtone afkomst hadden de mogelijkheid om het interview (telefonisch) te laten afnemen in een andere taal, waaronder Turks, Arabisch/Berbers of Engels. Er zijn overigens maar weinig respondenten die hierom vragen.

De uitkomsten van 2021 worden vergeleken met de uitkomsten van 2020, 2019, 2018 en 2017. Dat kan omdat de gehanteerde werkwijze dezelfde is.

	Ruimtelijk-Economisch domein		Sociaal domein		Fysiek Domein		Publiekszaken	
	Vóór weging	Na weging	Vóór weging	Na weging	Vóór weging	Na weging	Vóór weging	Na weging
Den Haag	1168	1168	1177	1177	1201	1201	1099	1099
Loosduinen	122	109	114	109	137	112	119	102
Escamp	156	265	145	267	159	272	132	249
Segbroek	161	135	147	136	155	138	128	127
Scheveningen	145	127	156	128	137	131	133	120
Centrum	172	232	171	233	174	238	166	218
Laak	153	102	166	102	162	105	138	96
Haagse Hout	125	102	143	103	147	105	153	96
Leidschenveen-Ypenburg	134	98	135	98	130	100	130	92

In de bovenstaande tabel is de respons (absolute aantallen) per stadsdeel weergegeven voor de vier verschillende domeinen, ongewogen en na correctie door weging. De vraagblokken economie, wonen en financiële situatie zijn in alle vier de vraagblokken meegenomen.

Vraagblokken in de deelonderzoeken:

- * Ruimtelijk-Economisch Domein: Binnenstad; Vervoerswijzekeuze; Sport- en beweegactiviteiten; Bibliotheek.
- * Sociaal Domein: Vrijwilligerswerk; Integratie; GGD; Jeugd; Huiselijk geweld; Zwembaden en sporthallen; Cultuurparticipatie; Emancipatie.
- * Fysiek Domein: Beleving van water; Handhaving; Openbare verlichting; Openbaar groen; Hondenbeleid; Schone straat; Dienstverlening op straat; Bereikbaarheid; Archeologie; Scheveningen (Binnenstad).
- * Publiekszaken: Speelvoorzieningen; Stadskrant; Graffiti; Stadsdeelorganisatie; (online) Dienstverlening; Stadsbestuur.

	Ruimtelijk-Economisch domein		Sociaal domein		Fysiek Domein		Publiekszaken	
	Netto steekproef	Netto respons	Netto steekproef	Netto respons	Netto steekproef	Netto respons	Netto steekproef	Netto respons
Den Haag	8829	12%	8836	13%	8814	14%	8832	13%
Loosduinen	776	15%	771	16%	780	18%	775	15%
Escamp	1417	9%	1416	11%	1413	11%	1411	10%
Segbroek	911	14%	921	17%	918	17%	914	16%
Scheveningen	930	14%	938	15%	930	15%	935	17%
Centrum	1446	11%	1442	12%	1447	12%	1453	12%
Laak	1702	8%	1695	9%	1683	10%	1691	10%
Haagse Hout	820	19%	823	15%	817	18%	824	17%
Leidschenveen-Ypenburg	827	16%	830	16%	826	16%	829	16%

In de bovenstaande tabel is het respons (percentage) per stadsdeel weergegeven voor de vier verschillende domeinen in vergelijking met de netto steekproef. De vraagblokken economie, wonen en financiële situatie zijn in alle vier de vraagblokken meegenomen.

Vraagblokken in de deelonderzoeken:

* Ruimtelijk-Economisch Domein: Binnenstad; Vervoerswijzekeuze; Sport- en beweegactiviteiten; Bibliotheek.

* Sociaal Domein: Vrijwilligerswerk; Integratie; GGD; Jeugd; Huiselijk geweld; Zwembaden en sporthallen; Cultuurparticipatie; Emancipatie.

* Fysiek Domein: Beleving van water; Handhaving; Openbare verlichting; Openbaar groen; Hondenbeleid; Schone straat; Dienstverlening op straat; Bereikbaarheid; Archeologie; Scheveningen (Binnenstad).

* Publiekszaken: Speelvoorzieningen; Stadskrant; Graffiti; Stadsdeelorganisatie; (online) Dienstverlening; Stadsbestuur.

Representativiteit en betrouwbaarheid

Representativiteit

Om uitspraken te doen over de gehele doelpopulatie moet de netto respons qua opbouw de werkelijke doelpopulatie zoveel mogelijk benaderen. Om dit te bereiken, is bij het trekken van de bruto steekproef rekening gehouden met de verdeling van de bevolking naar stadsdeel en leeftijd. Hierbij moet worden opgemerkt dat een volledig representatieve netto respons een “illusie” is, omdat de netto respons dan op alle denkbare variabelen gelijk moet zijn aan de populatie en veel variabelen moeilijk “beïnvloedbaar of controleerbaar” zijn. Zo zullen mensen die zich betrokken voelen bij de stad en mensen die geïnteresseerd zijn in informatie eerder aan een enquête deelnemen. Omgekeerd zijn er mensen, vaak met een lagere opleiding, waar de drempel om aan een dergelijk onderzoek mee te werken, veel hoger is. De profielvragen zijn ook gebruikt om de enquête-uitkomsten te kunnen wegen op basis van een aantal sleutelvariabelen. Zo zijn de gegevens per deelenquête gewogen naar stadsdeel, leeftijd en geslacht. In de rapportage zijn uitsluitend de resultaten na weging opgenomen.

Betrouwbaarheid en nauwkeurigheidsmarges

Door middel van het bevragen van een representatieve steekproef van de bevolking is het niet alleen mogelijk uitspraken te doen over degenen die geënquêteerd zijn, maar ook over de hele populatie waaruit die steekproef is getrokken. Hierbij geldt wel een bepaalde nauwkeurigheidsmarge. Doorgaans wordt bij het berekenen van deze marges uitgegaan van 95% betrouwbaarheid. Dit betekent dat als het onderzoek 100 maal herhaald wordt, 95 keer een waarde gevonden wordt die in het berekende interval valt (zie bijbehorende tabel op de volgende dia).

Voorbeeld: Als van 300 respondenten de helft kiest voor een bepaald antwoord (50% antwoordt bevestigend op een bepaalde vraag), dan is het nauwkeurigheidinterval in de populatie 5,6%. Dat wil zeggen dat in 95 van de 100 keer de werkelijke waarde in de populatie ligt tussen 44,4% en 55,6%. Antwoordt 90% bevestigend op een bepaalde vraag dan ligt de waarde in de populatie tussen 86,6% en 93,4%. Het nauwkeurigheidinterval is dan + of - 3,4%. In dit rapport worden de gevonden percentages na weging weergegeven en niet de daarbij horende nauwkeurigheidintervallen omdat dit het rapport onleesbaar zou maken. In de figuurtitel en de bijbehorende tabellenboeken is wel aangegeven op welk absoluut aantal respondenten het resultaat is gebaseerd. Met behulp van de navolgende tabel kunnen de bijbehorende marges worden afgelezen.

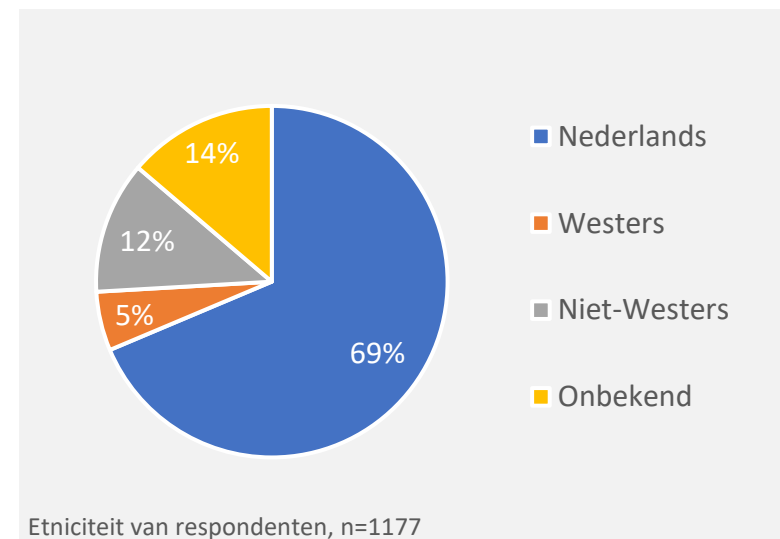
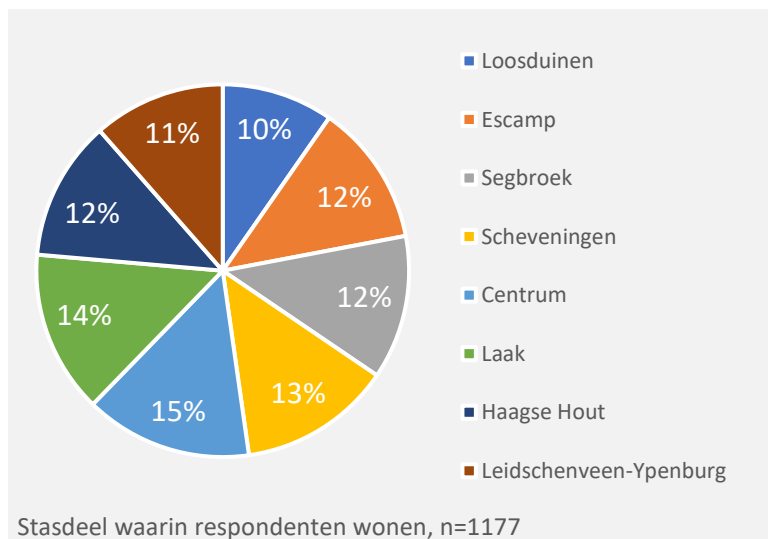
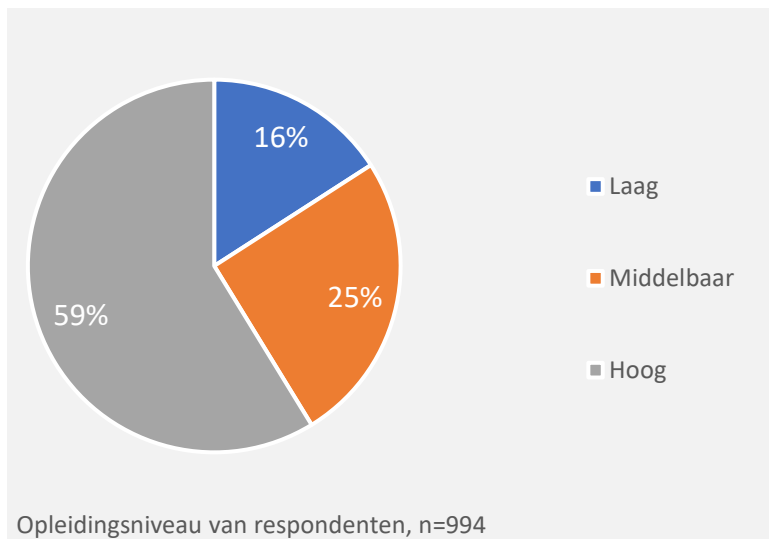
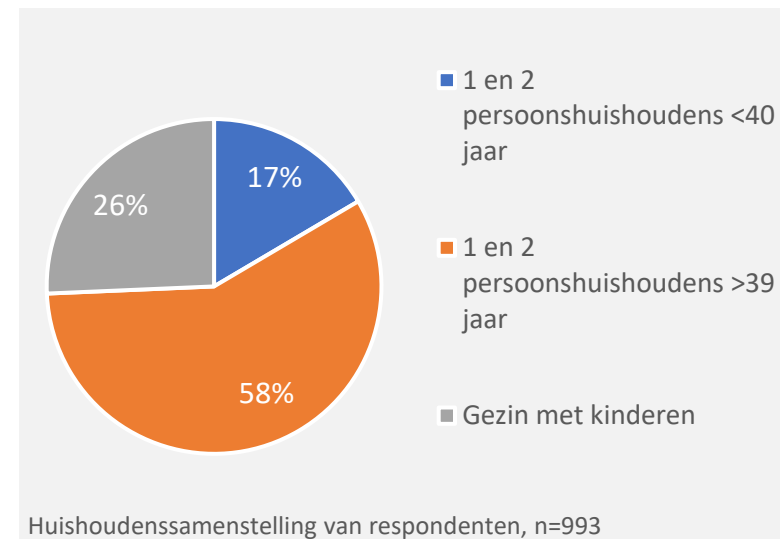
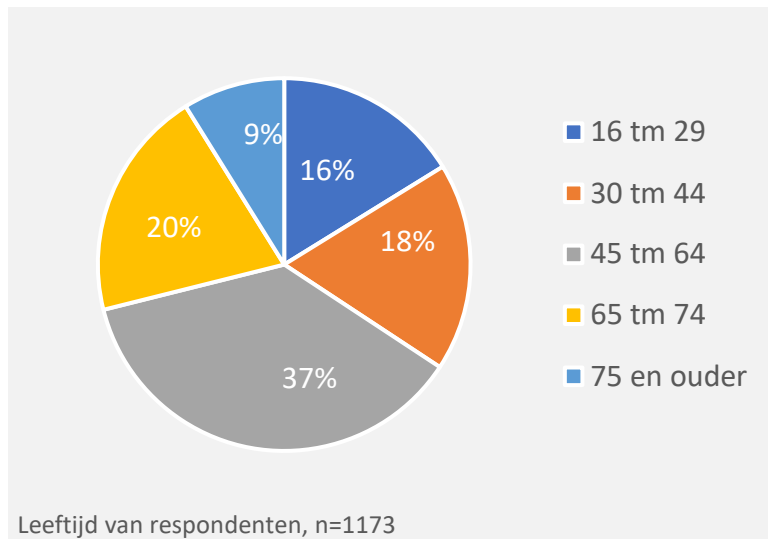
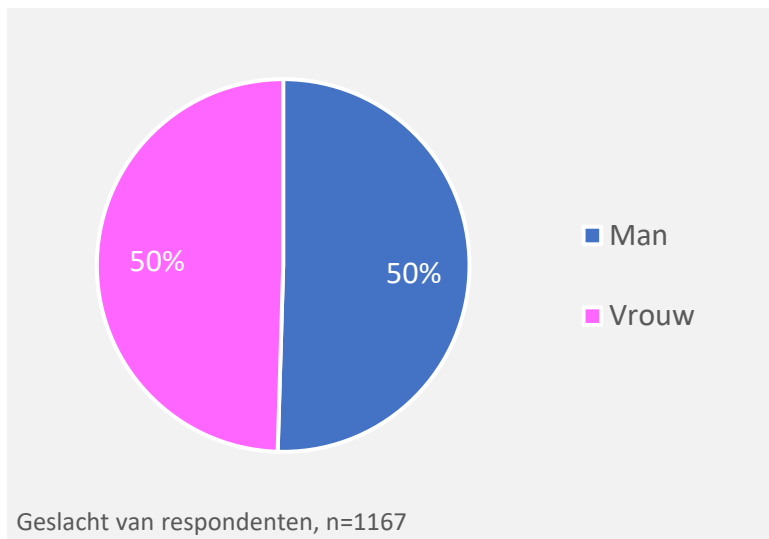
Representativiteit en betrouwbaarheid

aantal respondenten = N	Gevonden percentage in de steekproef					
	5% of 95%	10% of 90%	20% of 80%	30% of 70%	40% of 60%	50%
50	6,0	8,3	11,1	12,7	13,6	13,9
75	4,9	6,8	9,1	10,4	11,1	11,3
100	4,3	5,9	7,8	9,0	9,6	9,8
200	3,0	4,2	5,5	6,3	6,8	6,9
300	2,5	3,4	4,5	5,2	5,5	5,6
400	2,1	2,9	3,9	4,5	4,8	4,9
500	1,9	2,6	3,5	4,0	4,3	4,4
600	1,7	2,4	3,2	3,7	3,9	4,0
700	1,6	2,2	3,0	3,4	3,6	3,7
800	1,5	2,1	2,8	3,2	3,4	3,4
900	1,4	2,0	2,6	3,0	3,2	3,3
1000	1,4	1,9	2,5	2,8	3,0	3,1
1500	1,1	1,5	2,0	2,3	2,5	2,5

De mate van nauwkeurigheid neemt af naarmate het aantal respondenten kleiner is. Een en ander is vooral van belang als de vraag slechts door een beperkt aantal respondenten is beantwoord of als de resultaten worden uitgesplitst naar een aantal variabelen, waardoor er per onderverdeling een gering aantal respondenten resteert. Als het aantal respondenten klein is zijn de antwoorden niet verder uitgesplitst naar kenmerken.

Door de opmars van het internetgebruik verandert jaarlijks de verhouding tussen telefonische enquêtes en enquêtes via internet in de respons. De ontwikkeling in deze verhouding kan van invloed zijn op de uitkomsten van het onderzoek. Dat komt enerzijds omdat de kenmerken van de respondenten verschillen: met name mannen, jongeren, werkenden en hoger opgeleiden vullen de enquête vaker via internet in, terwijl in verhouding meer vrouwen, ouderen, niet-werkenden en lager opgeleiden worden bereikt via een telefonische enquête. Een tweede mogelijk effect van de toename van internetenquêtes is dat met name beoordelvingsvragen via internet minder "sociaal wenselijk" worden beantwoord dan telefonisch.

Kenmerken van de respondenten: Onderzoek Sociaal Domein (vóór weging)

Dimensus en Companen: Bundeling van kennis, kunde en kracht

Dimensus helpt opdrachtgevers bij het vinden van passende antwoorden op hun beleidsvraagstukken op het brede maatschappelijke werkterrein. Dit doen wij vanuit een bevlogenheid en passie voor sociaal-wetenschappelijk onderzoek. U bent daarbij partner in het proces; een goed resultaat komt namelijk niet tot stand zonder goede input. De onderzoeken van Dimensus richten zich op thema's als leefbaarheid en veiligheid, wonen, zorg en welzijn, cultuur, sport en recreatie en klanttevredenheid.

Companen helpt gemeenten, regio's, woningcorporaties en zorginstellingen, onder andere door onderzoek naar vraag en aanbod op de woningmarkt; op het niveau van de regionale woningmarkt, op locatieniveau, op het niveau van uw vastgoedportefeuille. In de onderzoeken is er aandacht voor de kwaliteit van de leefomgeving en voor zorg en diensten aan huis. Het onderzoek van Companen biedt een praktische opmaat voor advies, beleidsplannen en samenwerking.

Dimensus en Companen bundelen de krachten om u nog beter van dienst te kunnen zijn met innovatief onderzoek, passend bij uw vraag. Wij koppelen deskundigheid en logistieke ervaring, kwaliteit, flexibiliteit en een plezierige samenwerking aan een betaalbare prijs. In gezamenlijkheid ontwikkelen we producten. Voorbeeld hiervan is de GemeenteBeleidsMonitor (GBM) die inzicht geeft in waar uw gemeente staat op het gebied van leefbaarheid, veiligheid en sociale kracht. En ook het WoonWaardeModel, waarmee gericht informatie wordt verkregen voor gebiedsmarketing rond nieuwe woonbestemmingen, samen met potentiële bewoners.

Zo gaan Dimensus en Companen samen op zoek naar antwoorden op uw vragen!